

PATH OF VISUAL ARTS

SARATH CHANDRAJEEWA

දෘෂ්‍ය කලා ගමන් මග - සරත් චන්ද්‍රජීව

Water Cycle Relief cement cast 6' x 12' 2005 Maxi House Udahamulla, Colombo.

Namal Avanthi Jayasinghe

නාමල් අවන්ති ජයසිංහ

PATH OF VISUAL ARTS
SARATH CHANDRAJEEWA
දෘෂ්‍ය කලා ගමන් මග-සරත් චන්ද්‍රජීව

සරත්
චන්ද්‍රජීව

Namal Avanthi Jayasinghe

නාමල් අවන්ති ජයසිංහ

ISBN 955-1241-00-2

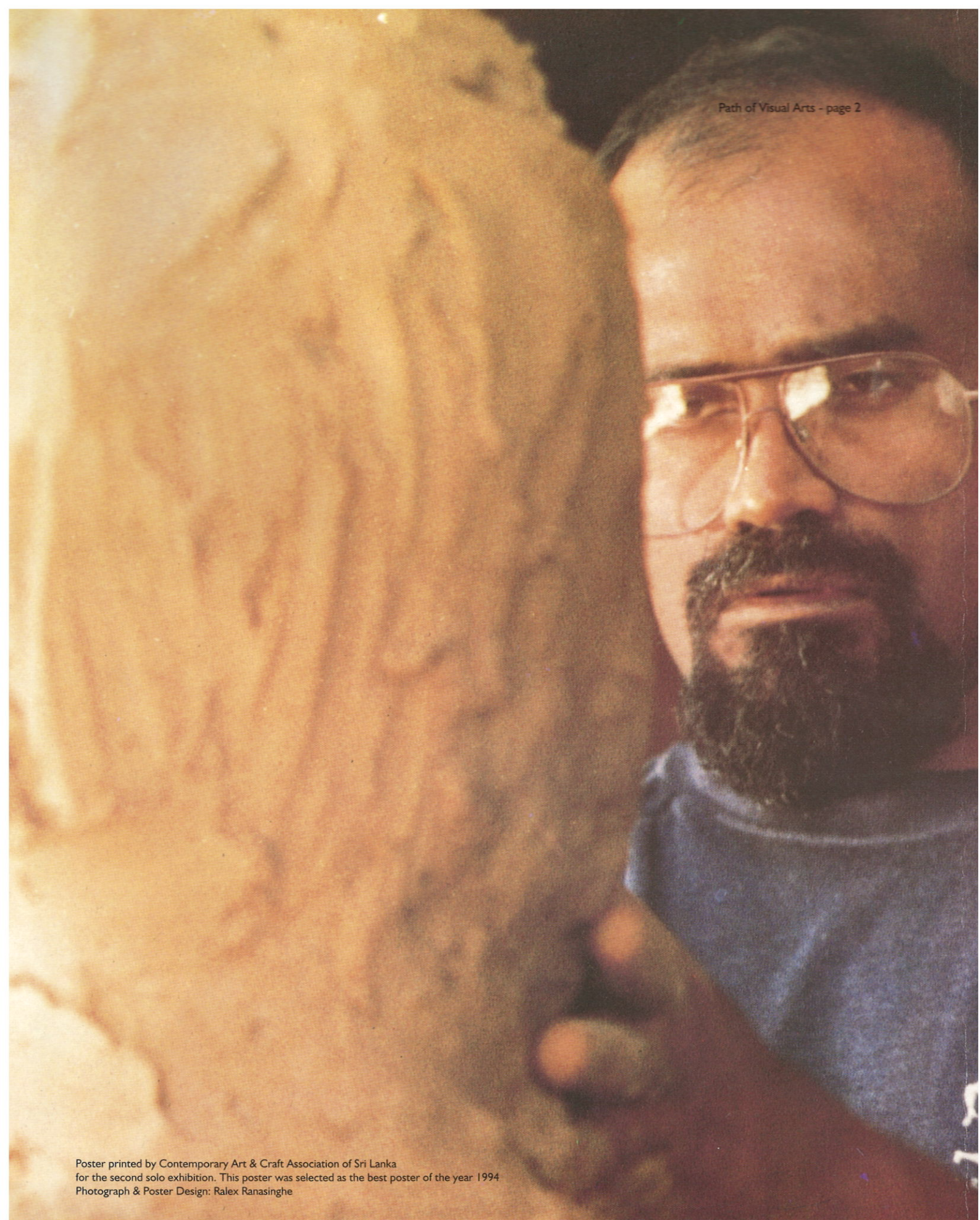
© Namal Avanthi Jayasinghe 2005

First Print 2005

Second Print 2013

Designed by: Priyantha Bamunusinghe (Diniti Advertising)

Printed by: Channel Link (Pvt) Ltd.

Poster printed by Contemporary Art & Craft Association of Sri Lanka for the second solo exhibition. This poster was selected as the best poster of the year 1994
Photograph & Poster Design: Ralex Ranasinghe

HUNDRED
IMPRESSIONS
ON BRONZE BY
SARATH
CHANDRAJEEWA.

The hands of the Potter

(for Sarath Chandrajeewa)

When the earth and my hands become as one
Secure in my embrace; shaping the forms that
wait within the clay
Wetting the still-life in the heat of the day.

When you cut those rivers of darkness inside.
Tracing a pattern in which the kiln may confide.
A liquid glaze to heal the red bands, and the clay
Dries hard on your comforting hands.

And you may say,
"I am the potter,
I show you my hand, that guides the earth
from my mother's land.

I fashion the red form,
Fire it to blue,
Waiting for the flames to rise,
And give life to the new."

A song for the potter,
A hymn for his wheel,
A fire for his heart,
And a hammer for his seal.

So we sing for the sculptor,
and his sand-strewn Hands,
Glistening like liquid as he spins
and the Sculptor's song begins.

Charith Pelpola , Studio Times
The **SUNDAY ISLAND** June 15, 1997

Path of Visual Arts - Sarath Chandrajeewa

The end of the 20th century marks an era of significant arrivals in to the field of visual arts in Sri Lanka. At a time when the common trend for an artist to launch himself was through a solo exhibition of paintings, it was against the norm that one would enter through an exhibition of sculpture. Therefore, the social integration of an artist through an exhibition of pottery seemed highly improbable. Therefore, '**Creations in Terracotta**', an exhibition held in December 1990, at the National Art Gallery-Colombo marks a very special event in the field of visual arts. The artist, Sarath Chandrajeewa, launched himself, by holding his first exhibition, creating a milestone in applied arts. Together with his wife Janaki Ranmuthugala who too provided artistic assistance, he exhibited 225 artistic creations using red terracotta. This massive exhibition was organized by the Contemporary Art and Craft Association of Sri Lanka. Mr. Harold Peiris was the then Chairman of the Association.

01

02

With the introduction of the open economy in 1977, household appliances like plastic containers, aluminium ware and non-stick pans flooded the market replacing traditional earthenware. According to the newspaper articles published during the decade of 90's, the traditional pottery industry was slowly dying due to the lack of use and manufacture, mainly because of this new trend. In such a surrounding, 'Creations in terracotta' was a breath of fresh air that broadened the boundaries and introduced new ways of thinking to this worn-out industry. Using exceptional Sri Lankan folk art forms, Chandrajeewa created traditional terracotta appliances that were almost forgotten such as [*pili hali* (pots for keeping cloth), *vella hali* (pots for boiling

03

01

cloth), *jadi hali* (pots for long standing fish), *gaalkala* (pots for watering plants), *arishta mutti* (pots for storing ayurvedic medicine), *vil koraha* (pots for bathing babies)], as well as things that are still in use [*hali valang* (pots for cooking), *nambili* (pots for separating rice from sand & stones when washing), *mahappalla* (cooking utensil for a large crowd), *pittu mutti* (cooking utensil), *ra kala* (pots for keeping toddy) etc. By using traditional designs, he also presented creations that inspire innovative interior and garden decoration.

For example, instead of using the typical cement sheets in a triangular formation on top of a garden pillar to light an oil lamp - *pahan pela* (lighting an oil lamp in the garden in front of the house is a ritual followed by the Sri Lankan Buddhists to invoke blessings) he had suggested a creative terracotta lamp post that could be installed in sections.

The 'Sunday Times', on the 9th December 1990, carried an article titled '*Revolution by Rebel potters- New lease of life to a dying industry*' by Laleeni Fernando. This article was significant in emphasizing the fact that through this exhibition, Chandrajeewa had given a new life to, and had done his part as a mediator to uplift an applied art form that was dying with the socio-economic trends of the nineties. A series of review articles, regarding the same subject matter appeared in newspapers throughout that time. (Refer to bibliography Nos. 01- 09)

Edwin Ariyadasa, who wrote a review for the exhibition catalogue, states that Chandrajeewa's terracotta vision had surpassed all boundaries and that he had posed a challenge to other artists in this field through '*Creations in Terracotta*'. (Refer Pages 47 - 48)

02

01. pahan - pela 1990 - Photographer: Nihal Fernando
02. crowds at the exhibition 1990 - Photographer: Sarath Perera

The Japan Sri Lanka Friendship Cultural Fund presented the Bunka Award for the first time in Sri Lanka in 1993. Several awards were presented to artists who had excelled in their respective fields. It was 'Creations in Terracotta' that greatly contributed to Sarath Chandrajeewa receiving this award for the visual art category. Professors' Ediriweera Sarchchandra and A. J. Gunawardena nominated Chandrajeewa for this award. Others who received awards during this presentation were Rohan Joseph De Seram for classical music, Channa Wijewardene for dance and Nishshanka Diddeniya for theatre.

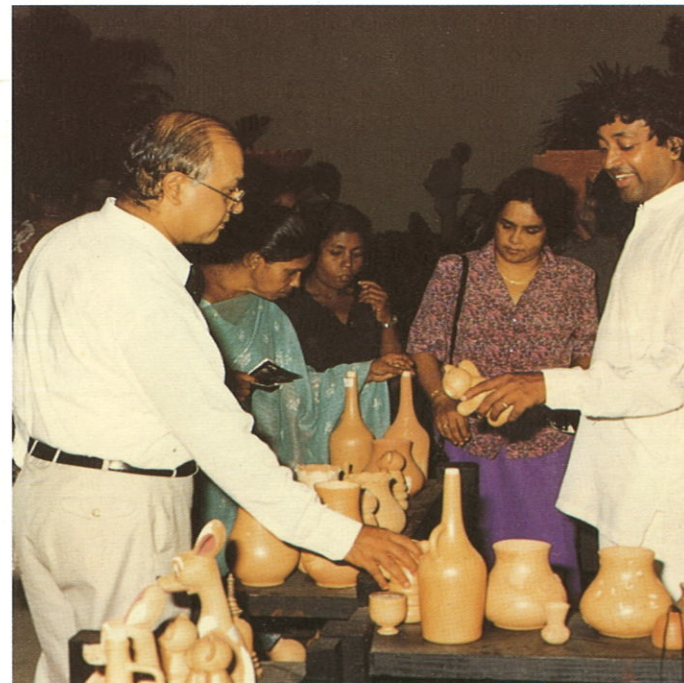
In his '**Path of Visual Arts**', the earthenware that is displayed from Nos. 01 - 05 represent Chandrajeewa's first exhibition and that time period.

01

After his marriage in 1981, Sarath Chandrajeewa moved to Lihiriyagama, Dankotuwa where his private studio gained popularity as a training centre for pottery during the 1990s. This was the first terracotta pottery workshop in an area where the roofing tile industry had predominance.

Chandrajeewa had this to say regarding his love for the field of pottery: *"During the 1970s when I was a student at the Institute of Aesthetic Studies, Ceramic design was my subsidiary subject. At that time, I was boarded at a residence of a relative living in Ja-ela. Those days Ambalmmulla in Seeduwa, along the Colombo - Negombo main road, was a potters village. The vision of rural village kilns glowing with fire and the scent of burning terracotta earthenware while passing that area held a certain attraction for me. Due to this reason I used to go there during weekends and help the native potters by turning the wheels, firing the kilns and so on.*

02

01. Janaki Ranmuthugala 1990

02. from left Dr. Wickrama Weerasooriya, Harold Peiris at the 'Creations in Terracotta' 1990 - Photographer: Sarath Perera

I took such pleasure in these activities that it turned into a habit. I also learnt a lot about pottery, from these village potters. Unfortunately, by the end of the 1980s, the whole vicinity was transformed into a sales centre for cement and clay pots, paralyzing the terracotta industry. By this time, all the families who were involved in pottery living on either sides of the main road had vanished, and not even one could be found. Even today when I pass this area, I recollect the 1970s, which was a vital period of my history, as these experiences later stimulated me to start my own studio dedicated mainly towards the manufacture of pottery”.

'Creations in Terracotta' can be analysed as an important milestone in Chandrajeewa's life. This is due to the fact that after holding this exhibition, he resigned from his post as a youth services officer at the National Youth Services Council of Sri Lanka.

Consequently, he joined the Institute of Aesthetic Studies of the University of Kelaniya as a lecturer at the Department of Art and Sculpture.

The Contemporary Art and Craft Association of Sri Lanka under the leadership of Harold Peiris, worked extensively to uplift and develop visual arts throughout the 1990s. Exhibitions were fully sponsored by the Association during that time, whereas unlike today, artists have to pay organisers to have an exhibition arranged or a percentage is charged from the works sold.

After the success of the Association's first exhibition 'Creations in Terracotta', many decisive and favourable exhibitions were organized. Chandrajeewa introduced many of his colleagues at the time to Harold Peiris and was active in organizing their exhibitions. Two such prominent artists were Jagath Weerasinghe and Chandraguptha Thenuwara. (Refer to the catalogues from Jagath Weerasinghe's 'Anxiety' held at the National Art Gallery in 1992 and Chandraguptha Thenuwara's 'In space time' held at the same venue in 1995.)

After a lapse of 4 years, Sarath Chandrajeewa launched his second solo exhibition in April 1994 at the National Art Gallery, Colombo. This was the result of a massive endeavour, which presented a hundred portrait sculptures of people of contemporary society. The important factor in this venture is that the artist had sculpted each individual at a live sitting. He had to meet a wide variety of people for this project. Encounters such as these are essential for the vision and enrichment of an artist in any field.

01

02

01, 02. two corners of the exhibition hall - Photographer: Sarath Perera

These portraits were all sculpted during the year 1991. From a total of 135 sculptures that he completed, 100 were selected and exhibited.

In addition to the work done in Chandrajeewa's private studio in Lihiriyagama, Harold Peiris supplied studio facilities in his own home in Colombo for some of the portraits, provided transport facilities and handled the public relations of the people who were nominated to be sculpted.

All records regarding the sculptures (character, date and time taken for each project) were kept by popular applied artist Niran Alwis, who at the time was Chandrajeewa's student. Alwis also extended his support during the casting of the portraits and other such technicalities. During the period between 1989 - 90 a drawing and painting course was conducted at the Maharagama Youth Centre of the National Youth Services Council by Sarath Chandrajeewa in addition to his duties as a youth services officer. Niran Alwis had successfully completed this course.

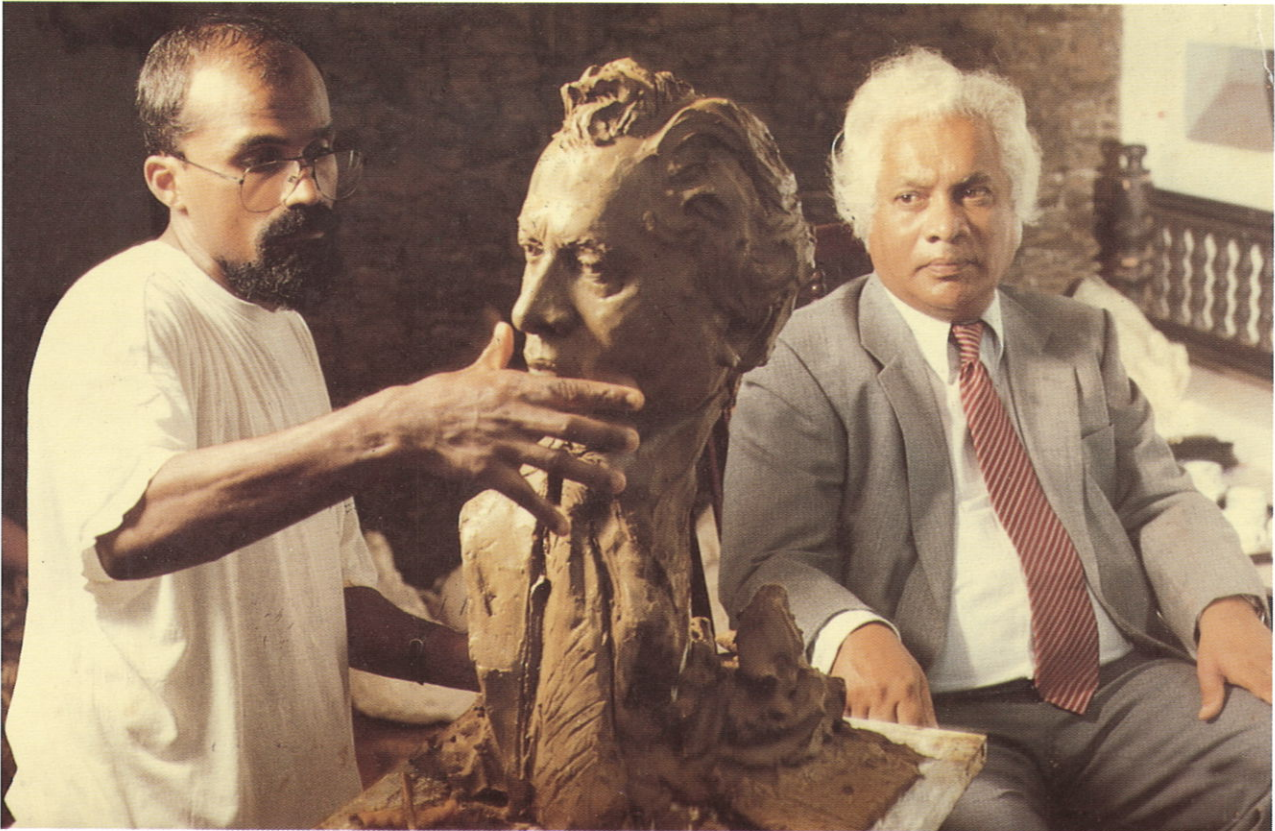
Through his second exhibition, Sarath Chandrajeewa made his mark as the best portrait sculptor in the history of contemporary art in Sri Lanka. Perusal of the book of comments kept at this exhibition proves that it provided the much needed stimulation and encouragement to artists who were to later enter the field of sculpture. A documentary, showing the artist at work during the making of these portraits, was projected on a wide screen throughout the exhibition. This had an important educational impact on the viewers. The same program was telecast on the Sri Lanka Rupavahini Corporation at the time. By the end of this exhibition, Chandrajeewa had made a lasting impression as a master portrait sculptor, not only in Sri Lanka but internationally as well. This is evident by the large number of his works around the world. (Refer to life sketch Pages 97-99) This exhibition, '**A Hundred Impressions on Bronze**', was also fully sponsored by the Contemporary Art and Craft Association of Sri Lanka under the patronage of Harold Peiris.

A book titled "Sarath Chandrajeewa" was published parallel to this exhibition for which Professor Albert Dharmasiri, a lecturer under whom Chandrajeewa studied at the Institute of Aesthetic Studies, wrote the introduction. A leading photographer in the island, Nihal Fernando of Studio Times was responsible for, and fully sponsored the photography of this book, while Ralex Ranasinghe did likewise for visual communications of the exhibition.

Answering a question posed by the author of the book regarding the motivation behind his work, Chandrajeewa states:

“These portraits were executed against a dark chapter in the history of my country. It was a time when human life was worth nothing. My sculptures are an artistic response underlining the fact that human life is priceless. I wanted to draw attention to the inestimable contribution of the individual to the society at large.” (Refer to bibliography No. 12)

After completing the course in Bronze Casting at the Royal College of Art in London, Chandrajeewa returned to his motherland in 1988. It was a period of violent killings and disappearance. He describes this era as a dark period in the history of Sri Lanka. He has responded with artistic sensitivity towards these deeply shocking experiences. Through his works, he also depicts his unwillingness to directly or indirectly become a part of it.

A hundred heads portraying different individuals ranging from, the chief of the indigenous people (*vedi clan*) Uru Varige Tissahamy of Dambana, to Sir Arthur C. Clarke, who predicts the future in the year 3000 AD, were sculpted for this exhibition to reveal sections of our society. While appreciating the value of a person as an individual, he has also made a record of his time through the medium of sculpture.

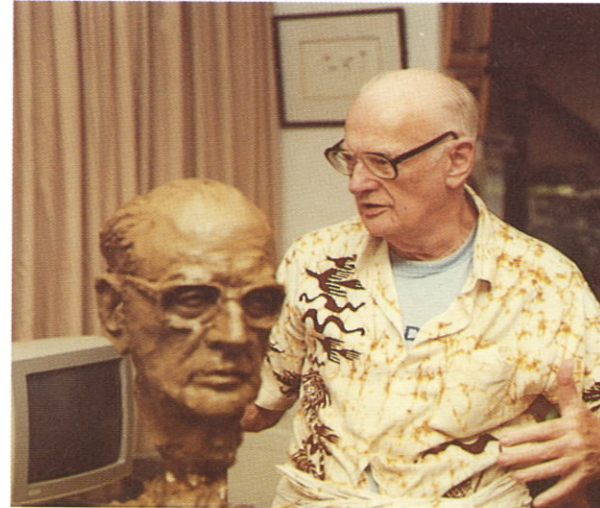
Throughout the process of sculpting 135 portraits, the longest time that he has taken to model a live person was 04 hours, while the shortest was only one hour. He has an amazing ability to complete a portrait sculpture within this short time range. This proves the rare talent that he possesses in this field. An article written for the Sunday Times, on the 24th April 1994 by Madubhashini Dissanyake states the comparison that Sir Arthur C. Clarke has made; *"He works at a terrific speed."* Due to this reason Sir Arthur C. Clarke has referred to him as the *"Human Photocopying machine."* (Refer to bibliography 13)

Later commenting on his bronze portrait at the Galle Face Hotel, Colombo, Sir Arthur C. Clarke has also said; *"This bares amazing similarity. It is unbelievable. It is hard to imagine how he created this. This is my clone."* (Refer to bibliography 14)

This exhibition too, like his first, gives an artistic impression of a decisive historical social background. While Bandula Jayawardene under the pen name of Pharatima emphasized the crying need of a National Art Museum in this country, Prof. Sunil Ariyaratne used this exhibition to elaborate on the monumental sculptures of poets in South India.

(Refer to bibliography 15 - 24) (Bandula Jayawardene's full article appears on pages 49 - 51)

His portrait sculptures are a penetrating combination of the outward appearance, inner character and the artist's interpretation of his model. He combines these three elements of an individual harmoniously to create an artistic portrait. The number of portrait sculptures that he has completed during the period between 1990-2004 amounts to more than three hundred.

01

02

-
1. Dr. Arthur C. Clarke with his portrait. 1992
 02. Fr. Marcelline Jayakody with his portrait 1991- Photographer: Sarath Perera

It was indeed a special and rare moment when Uru Varige Tissahami along with his clan came to Colombo from Dambana to view this exhibition. The pioneer of modern Sri Lankan sculpture, Tissa Ranasinghe and the famous Russian Sculptor Prof. Lev Kerbel who arrived to declare the exhibition open have commended that this endeavour is fit enough to obtain a masters degree (MFA) in sculpture. Afterwards by the end of 1994 on an invitation by the State Institute of Academic Arts in Moscow (Surikov Institute), Chandrajeewa gained his post graduate degree in sculpture under the guidance of Prof. Kerbel. This marks an important historical milestone, as it was the first time that an exhibition of visual art paved the way for obtaining a post graduate degree in the respective subject. It is remarkable to note that only 09 students are selected per year for this degree from all over the world.

Justice would not be done to this review without adding a few quotations taken from the book of comments of 'Hundred Impressions on Bronze'. *"I saw my heart reflected on my face which was created by your hands. Likewise, it was a great experience to see the hearts of many artists I know through your work. I regret my lack of knowledge on how remarkable you really are until now. It is my privilege today to acknowledge you as a true human being who lives in collaboration with nature. I wish you success."*

(English translation) Anoja Weerasinghe 94.04.28

Jeffrey Bawa and Anjilendran at the exhibition hall 1994 - Photographer: Sarah Pereira

"Humans as well as greenery are creations of Mother Nature. The environment surrounding it determines the shape of a tree. This applies to humans as well. However, it is difficult to judge the emotions and characteristics of a human because humans adopt a fake character towards themselves. You have conquered that fakeness. What I see in your creations is not only the outward shape but also an appreciation of the inner thoughts and visions of a person. You have seen the real person behind the mask. Thank you."

(English translation) Jackson Anthony 94.04.28

01

02

03

01. from left, Sunethra Bandaranaike, Harold Peiris 1996 - Photographer: Sarath Perera
02, 03. sculptures of Iranganie Serasinghe, Dr Stephen 1994 - Photographer: Nihal Fernando

Chandrajeewa who was attending the Fine Art Course to gain his Bachelor's Degree, changed courses and chose Sculpture as his subject to continue his further education. The reason behind this change is mentioned in his 1994 exhibition catalogue. He further states:

"In 1976 Prof. Lev Kerbel who was a famous Russian Sculptor and the creator of the S.W.R.D. Bandaranaike monumental sculpture, came to Sri Lanka to attend the installation of the same at the Galle Face Greens in Colombo. During his stay he visited the Institute of Aesthetic Studies and held a demonstration on modeling a portrait sculpture. This incident was a turning point in my life, as it was only then that I realized my true potential. Because of the closed economy that prevailed in the 1970s, it was extremely difficult to get oil paints, canvas and other material that were required for the art course. As it was tedious and a waste of time to spend hours standing in queues at the State Trading Corporation to attain material, I changed my subject stream from painting to sculpture. It is indeed destiny that 18 years after this incident I got the opportunity to do my Master of Fine Arts in Sculpture in Russia under the guidance of Prof. Kerbel, the same person who inspired me to choose sculpture as my field".

01

02

The works from 06 - 10 in the 'Path of Visual Arts' symbolizes "Hundred Impressions on Bronze" held in 1994 and his artistic expressions in the medium of sculpture.

01. bronze head of sculptor Tissa Ranasinghe 1988 - Photographer: Nihal Fernando

02. after completing a portrait in one hour Chandrajeewa being embraced by Prof. Kerbel 1994 - Photographer: Sarath Perera

"Arise and go down to the potter's house, and there I will cause thee to hear my words. Then I went down to the potter's house, and behold, he wrought a work on the wheels."

(Bible, Jeremiah, xviii 2,3)

The above quotation was printed along with one of his drawings on the invitation of Sarath Chandrajeewa's third solo exhibition '**Art in Pottery**' which was held at the Lionel Wendt Gallery Colombo in June 1997. This exhibition was held three years after his second one. (Refer to bibliography 25)

The quotation below was printed on the cover of the catalogue, which was published for the exhibition.

"So doth the potter sitting at his work, and turning the wheel about with his feet, who is always carefully set at his work: and maketh all his work by number.

He fashioneth the clay with his arm, and boweth down his strength before his feet; he applieth himself to lead it over; and he is diligent to make clean the furnace.

All these trust to their hands: and everyone is wise in his work.

Without these cannot a city be inhabited: and they shall not dwell where they will, nor go up and down.

They shall no be sought for in public counsel, nor sit high in the congregation: they shall not sit on the judge's seat, nor understand the sentence of judgement; they cannot declare justice and judgement, and they shall not be found where parables are spoken.

But they will maintain the state of the world, and all their desire is in the work of their craft."

(Ecclesiasticus, xxxviii)

'Art in Pottery' comprised of 108 artistic and innovative pieces of pottery and 16 paintings done by him during the period between 1994-1997. Compared to 'Creations in Terracotta' held in 1990, the works presented in this exhibition took on a whole new perspective. The shapes, sizes, colours and textures of the works were entirely different from those that were exhibited in 1990. Earthenware of versatile colours and radical rough outward textures were visible. 16 paintings too were presented along side the pottery. For art lovers who have seen paintings and sculpture being exhibited together, it was a rebellious and welcome change to see paintings and pottery together at the same exhibition by the same artist. This was a first of its kind in recent history. The subject matters of these paintings revolved around the life and events of a potter.

01

02

List of paintings

1. **Three pots** Acrylic and crayons on paper 76 x 39 cm
2. **Pots in the moon light** Oil and acrylic on paper 72x71 cm
3. **Vessels I** Acrylic and crayons on paper 71 x 56 cm
4. **Vessels II** Acrylic and crayons on paper 78 x 36 cm
5. **Turning the wheel** Acrylic and crayons on paper 76 x 75 cm
6. **Universal form** Oil and acrylic on paper 72 x 71 cm
7. **Pot head** Acrylic and crayons on paper 79 x 59 cm
8. **Woman with water pot** Acrylic on paper 84 x 52 cm
9. **Hot kiln** Oil and acrylic on paper 74 x 54 cm
10. **Spy hole** Oil and acrylic on paper 72 x 52 cm
11. **Fire box** Acrylic and crayons on paper 79 x 78 cm
12. **Earth, water and fire** Oil on canvas 134 x 122 cm
13. **Pot maker** Oil and acrylic on paper 57 x 45 cm
14. **Hands at work** Oil on canvas 120 x 90 cm
15. **Wheel, pot and tools** Oil on canvas 124 x 94 cm
16. **Pots on the rack** Oil on canvas 124 x 63 cm

01

02

Of these 16 paintings, **Pots in the moonlight** and **Hot kiln** were selected for the contemporary art collection of the President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka. These were selected by professors Senaka Bandaranaike and Albert Dharmasiri. While organisation of this exhibition was led by Nihal Fernando, the event was fully sponsored by Studio Times and the Lionel Wendt Memorial Foundation. No. 15 of the above list of paintings (**Wheel, pot and tools**), today belongs to the art collection of the foundation.

01. pots from 'Art in Pottery' 1997

02. earth, water and fire - oil on canvas 134 cm x 122 cm / Upali Madanayake, The Fab 1997 - Photographer: Charith Palpola

The common belief among contemporary artists of that time was that the greatest of all visual art forms was the medium of painting. 'Art in Pottery' was an artistic and challenging response by Chandrajeewa to this idealistic mentality. This exhibition broadened the horizons of the field of applied arts in Sri Lanka. The artist had used quotations from the Holy Bible on the invitation and catalogue to further emphasize his vision. An Ayurvedic Medical Centre in Negombo acquired a majority of the works from this exhibition for its interior decoration. This provides an example on how artistic pottery can be used for interior and architectural design. This was a fresh and novel idea as mostly paintings were used at the time for interior decorative purposes.

This exhibition was in a way a reflection of Chandrajeewa's personal life. Charith Pelpola who wrote a review for the catalogue, also wrote another article along with a poem regarding his views on 'Art in Pottery' for the Sunday Island on 15th June 1997. This poem is published on page 04 and the article on pages 55 - 56. A thorough study of articles, which appeared in newspapers throughout the time of the exhibition, proves that the work and objectives of the artist was fully grasped by the print media. (Refer to bibliography 26 - 30)

On an article, which appeared on the 'Sunday Island' on the 15th June 1997, Prof. A.J. Gunawardene under the pen name Jayadeva, has appreciated Chandrajeewa as a painter, sculptor and potter. A master in all three fields.

Through this exhibition, he has also expressed the urgent need for a modern art museum in Sri Lanka to house the works of this caliber for future generations, while lamenting on the fact that this country lacks one. His full article appears on pages 52 - 54.

Works from Nos. 11 - 15 displayed on 'Path of Visual Arts' coincides with the above time period in Chandrajeewa's life.

Sarath Chandrajeewa's fourth Solo Exhibition was held in November 2000 at the Artrium Gallery of the Hotel Lanka Oberoi. Narmada L. Muller who was then the Manager - Public Relations of the Hotel, organized the exhibition. The Deutsche Bank in collaboration with Hotel Lanka Oberoi (now The Colombo Plaza) fully sponsored this event.

01

The works presented in this exhibition comprised of 07 bronze sculptures, an installation made of copper sheets and 17 paintings done in mixed media. The 17 paintings and the large sized installation named **New Year** were all done in the year 2000, in which time he was the Head of the Department of Art and Sculpture of the Institute of Aesthetic Studies of the University of Kelaniya. This installation was exhibited for the first time in April the same year, at a function held at the Institute to welcome new students to the Department of Art and Sculpture. The 07 bronze sculptures were done as studies for his Master of Fine Arts Degree project at the State Institute of Academic Art in Moscow (Surikov Institute) in 1995. The '*Mahapurisa*' (Great Man) concept, also known as 'The enlightened one' was the theme used for all 07 sculptures.

The review for this exhibition catalogue was written by Prof. Albert Dharmasiri, while its sinhala translation by Namal Jayasinghe was published on the '*Silumina*' on 28th January 2001. Another article written by Thalitha Matthew for the '*Sunday Times*' titled '*Sarath at the Artrium*' appeared on 3rd December 2000. Articles appear on pages 57 - 60. (Refer to bibliography 31 - 36)

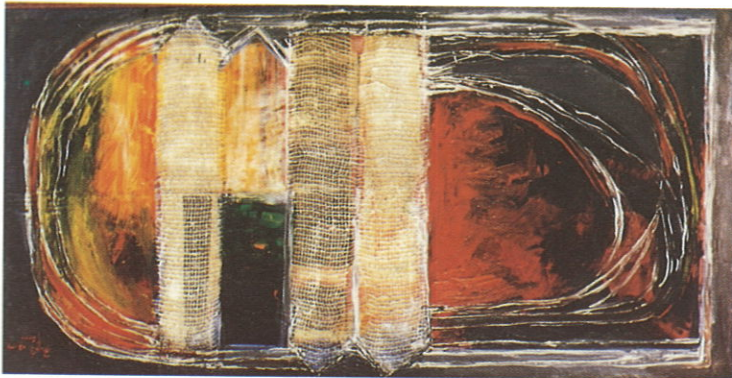
The usual eastern style that we have seen in sculptures of the Buddha was taken to a different line of visual images in this exhibition. It displayed a rare and wonderful combination of the methods used in eastern iconography and western semi-abstract style.

02

01. 'Form & Feeling', 2000 from left, Prof. Carlo Fonseka, Harold Peiris
 02. *Mahapurisa III* 1995 bronze/height 53 cm - Photographer P.N. Galapita

It is reported that all 07 bronze sculptures and the installation were acquired by a swiss national who worked for the embassy of Switzerland in Colombo.

01

After Tissa Ranasinghe (under whom he has studied) Sarath Chandrajeewa was the only sculptor to hold an exhibition of bronze sculptures in recent history.

Looking back on his four solo exhibitions it is evident that each one was entirely different from the other and can be defined as examples of versatile visual art endeavours. Through these exhibitions, Chandrajeewa has proven himself as the next most successful sculptor in Sri Lanka after Tissa Ranasinghe. This was stated by the 'Dictionary of Art' published by Macmillan publishers of England in 1996. (Refer to bibliography 37)

Works displayed by Nos. 16 - 25 in this current exhibition is a recollection of his fourth exhibition '**Form & Feeling**' held in 2000.

Exhibit No. 26 in the 'Path of Visual Arts' is a study of an ancient artifact of the Bodhisattwa Avalokiteswara statue, which was excavated in 1968 from the Sirisangabo Viharaya in Alawawa, in the Anuradhapura District. Above No. 26 is a presentation of this precious archeological artifact. The original is exhibited as No.V3 at the National Museum, Colombo. The background for creating this reproduction is as follows;

Under the guidance of Professors Erina Igaryewna and Ganeshkavya of the State Institute of Art Research in Moscow, Chandrajeewa presented his research thesis '*Bodhisattwa Avalokiteswara from Veheragala, Sri Lanka A classical sinhalese bronze from the Colombo Museum*', for which he was awarded his Doctorate in Philosophy (Ph.D) in the year 1999. In addition to his research thesis, he also brought into existence an actual sized study of his research object in bronze, thus portraying the characteristics of the practicing sculptor that he is. This incident, while being extremely rare and one of a kind, because he proved himself as a theoretical analyst and a practitioner, at the same time

02

provided him with the opportunity of becoming the first lecturer to hold a doctorate among the internal academic staff of the Department of Art and Sculpture of the Institute of Aesthetic Studies.

In 2001, Sarath Chandrajeewa was appointed as the Director of the Institute of Aesthetic Studies of the University of Kelaniya, the same place where his journey of education in visual arts began 28 years ago.

It was the first time that a director was appointed from the institute itself after its transformation to University status 27 years ago. Until then the post was granted to professionals in different subjects and fields other than visual and performing arts, hailing from various other universities or institutes. Chandrajeewa had to undergo endless obstacles and negativity that materialized because of the re-organization work that he started for the development of the management structure and course contents.

He did not indulge in his usual visual artistic creations during the period between February 2001 and September 2002. The reason for this was the fact that his time and energy was fully devoted for drafting an array of suggestions and ideas for the development of the institute and that of the syllabuses.

(Refer to bibliography 38 - 40)

After his resignation from the post of Director of IAS in 2002 he was associated with the 'Public awareness programme of the university undergraduate development project' which was funded by the World Bank. This project was affiliated to the Ministry of Higher Education and Vocational Training. Dr. Wickrama Weerasooriya who then was working as a senior advisor to the ministry introduced Chandrajeewa to this programme. Beyond this point, it is evident that his usual flow, as a practicing visual artist again becomes active.

Paintings depicted by Nos. 27 - 31 have been selected to represent works that he has completed during this portion of time. Characteristics of abstract expressionism are predominant in these paintings, which have been done on Chinese rice paper in mixed media.

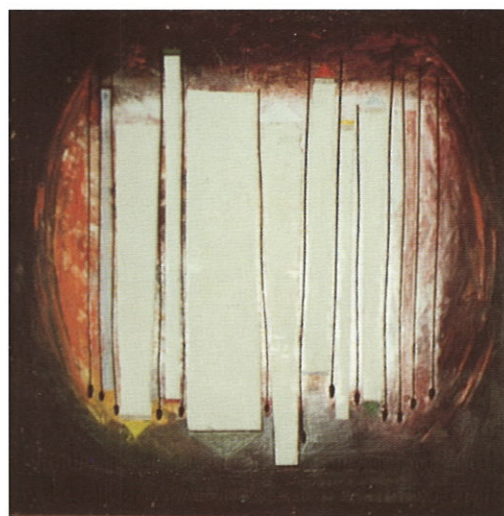
The pioneer of modern Sri Lankan Sculpture, Tissa Ranasinghe, held the position of principal at the Government College of Art and Crafts (now the IAS) situated at Horton Place during the era between 1970-1971. Due to an array of obstacles that came his way regarding the re-arrangements and re-organization work which he initiated, he finally resigned from the college and left the country to join the Royal College of Art in London as a lecturer, the same place where he gained his education. It was in 1986, when he

01

02

03

returned to his motherland on vacation, that he first met Sarath Chandrajeewa. Gamini Mendis was responsible for this meeting. Accordingly, Chandrajeewa completed the Diploma in Bronze Casting at the Department of Sculpture of the Royal College of Art in London, under the guidance of Tissa Ranasinghe during the period between 1987-88.

01

02

Only four students from all over the world were granted the opportunity to attend this course. Chandrajeewa was employed at the National Youth Services Council of Sri Lanka at the time.

It was Charitha Ratwatte who then held the position of President and Director General of the Council, who recognised the rare talent and potential which the artist possessed, and granted Chandrajeewa a scholarship that was fully sponsored by the council to attend this course in England. During this period Chandrajeewa was working continuously as a visual artist whilst serving as a youth services officer in the districts of Vavuniya, Colombo and at the head quarters of the council.

His trip to England also gave him an opportunity to travel to Italy and France where he was able to visit many art galleries and monuments. While touring in most of these places, he made rough drawings in his sketchbook. Six of these can be seen as Nos. 32 - 37 in this exhibition as 'sketches of a travelling sculptor'.

03

After ending his secondary education at the Karavita Central College in Ratnapura, Chandrajeewa entered the Government College of Art & Crafts (Heywood Institute) located at No. 46 Horton Place, Colombo 7 in January 1973. It was due to the guidance of D.P.J. Jayadeva who was his art teacher at the Karavita Central College that Chandrajeewa entered the institute to continue his higher education in his chosen field of visual arts.

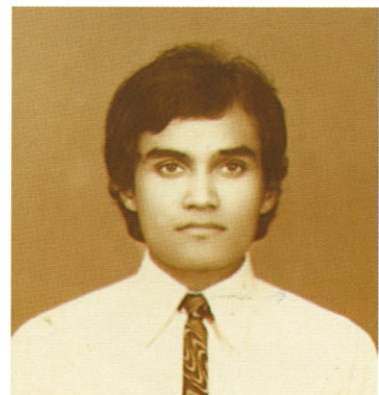
The Government College of Music and the Government College of Dance and Drama was then situated separately at No. 21 Albert Crescent, Colombo 7. In 1973, students from these colleges collaborated to form a joint students council named 'Progressive Cultural Students Council'. A year later these three separate colleges and the Ramanadhan Academy of Jaffna were amalgamated to form the Institute of Aesthetic Studies of the University of Sri Lanka. This was possible mainly due to the immense workload that was carried out by the students' council regarding this formation. Students of the Government College of Art and Crafts, D.G. Kumarasinghe and Upali M. Herath who held the president and secretary posts of the council worked continuously in these positions until 1977.

A historical event was organised by the council during this era. It was a programme that consisted of a five-day art exhibition and the staging of a series of music and dance presentations. This event was held in the premises of the University of Jaffna by a large group of students from the Institute of Aesthetic Studies.

In addition to the extra curricular activities arranged by the students council, an internal organization was formed within the council for the purpose of broadening the vision, improving the standard of subject knowledge and gaining extra knowledge and information of the relevant subject, among the student community. This organization was named as the 'Intellectual Studies Circle' in which Chandrajeewa held the position of chief organizer. A number of seminars, lectures, excursions, field trips and exhibitions were organised through this circle. The course duration during this period was 05 years. In 1978 due to political influence, the student's council was divided and another council by the name of 'Equalist Students Union' was formed. As a result of this new formation, the new student's union along with the help of outside bodies launched an attack on the students of the 'Progressive Cultural Student Council'. By setting them on fire, they destroyed course works that were stored in cupboards at the institute belonging to a selected number of students. During this catastrophe, a large amount of Chandrajeewa's work, done over a period of 05 years disappeared. Fortunately, a few of those historical drawings which he had brought out of the institute before the attack, were saved.

01

02

Five of these drawings are exhibited by Nos. 37 - 42 in 'Path of Visual Arts'.

These drawings were done in classrooms during figure study lessons using live models. A sharp and careful scrutiny of human anatomy is expressed through these works. By increasing and reducing the force used on lines, he has portrayed a journey searching for the internal shapes and forms of the human figure. These penetrating figure drawings are of a standard that is far beyond student level.

Numbers 43 - 50 in this exhibition are from the years 2004 - 05.

Sarath Chandrajeewa founded a small-scale art school by the name 'Colombo Academy of Arts' in the year 2002. This school offers a learning experience to both local and foreign students who possess a keen interest in applied visual arts. These works were done while providing education and guidance to his students at this academy.

The Colombo Academy of Arts also provides opportunities for students who wish to attend foreign universities to continue their higher education in the fields of visual arts and architecture, to acquire the prior training and guidance they require to produce their creative folios to be forwarded to the relevant universities.

Within a short time span, 06 students were able to attain admission to universities and institutes abroad due to the guidance they received through this school. In addition, two successful solo exhibitions were held in Colombo by a duo of his foreign students.

Whilst incessantly journeying through his path of visual arts, Sarath Chandrajeewa continues to invest his knowledge, experience and capabilities in both the local and international community.

Let it be an endeavour of the future to review his works 43 - 50.

A review by Manoranjana Herath, a young sculptor appears on pages 61 - 68. He evaluates his teacher Sarath Chandrajeewa's speciality and the contribution that he has made to the field of sculpture as a Sri Lankan Sculptor.

Namal Jayasinghe
February, 2005

terracotta Oil Lamp which was lighted at the exhibition 'Form & Feeling' 2000

දෘෂ්‍ය කලා ගමන් මග - සරත් චන්ද්‍රජීව

විසි වන සිය වසේ අග භාගයේ 90 දශකය ශ්‍රී ලාංකීය දෘෂ්‍ය කලා ක්‍ෂේත්‍රයට කැපී පෙනෙන සම්ප්‍රාප්ත වීම් සිදු වූ කාල වකවානුවකි. ශිල්පීන් ඒක පුද්ගල චිත්‍ර ප්‍රදර්ශණයන් හරහා දෘෂ්‍ය කලා ක්‍ෂේත්‍රයේ දොරටු වැඩිම සාමාන්‍ය පිළිවෙත වන අතර මූර්ති කලා ප්‍රදර්ශණ හරහා ප්‍රවිෂ්ඨ වීම ඉතා විරල තත්වයකි. මේ අරභයා කුඹුල් කලා ප්‍රදර්ශණයක් තුළින් ශිල්පියෙකුගේ සමාජ ගත වීම කිසිවකුත් නොසිතන කාල වකවානුවක, එනම් 1990 දෙසැම්බර් මාසයේ කොළඹ කලා භවනේ පැවැත් වූ සරත් චන්ද්‍රජීවගේ "විශ්මිත මැටිකම්" ප්‍රදර්ශණය දෘෂ්‍ය කලා ක්‍ෂේත්‍රයට විශේෂ අවතීර්ණ වීමක් වන අතර ව්‍යවහාරික කලාවන්ගේ නව මං සලකුණු කිරීමක් විය. රතු මැටිටෙන් තැනූ කලාත්මක මැටි භාණ්ඩ 225 කින් සමන්විත මේ ප්‍රදර්ශණය සඳහා සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ බිරිඳ වූ ජානකී රන්මුතුගල ද නිර්මාණ දායකත්වය දී තිබේ. මෙම දැවැන්ත ප්‍රදර්ශණය සංවිධානය කර කරලියට ගෙන එන ලද්දේ හැරල්ඩ් පීරිස් මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් වූ "ශ්‍රී ලංකා සමකාලීන කලා හා කලා ශිල්ප සංගමය" විසිනි.

01

1977 න් පසුව මෙරට ඇතිවූ විවෘත ආර්ථික රටාව තුළ ප්ලාස්ටික් ඇසුරුම්, ඇලුමිනියම් භාණ්ඩ හා නොඇලෙන - සුළු ඉවුම් පිහුම් මෙවලම් වෙළඳපොල හා ගේ දොර ආක්‍රමණය කල අතර, 1990 දශකය වන විට සාම්ප්‍රදායික කුඹුල් කලාවේ නිෂ්පාදන රටාව අකර්මණ්‍ය ව පැවති බවට එකල පළ වූ පුවත් පත් ලිපි වලින් පැහැදිලි වේ. විශ්මිත මැටිකම් ප්‍රදර්ශණය පැවැත්වෙන්නේ එවැනි වකවානුවක කුඹුල් කලා ක්‍ෂේත්‍රයේ සීමා මායිම් හා වින්තනය පුළුල් කරමිනි. මේ වන විට භාවිතයෙන් හා නිෂ්පාදනයෙන් ඉවත් වෙමින් තිබූ ඉතා විශිෂ්ඨ ලාංකීය ජන කලා හැඩ වලින් පරිපූර්ණ මැටි භාණ්ඩ වූ පිලි හැලි, වෙල්ලා හැලි, ජාඩ් හැලි, ගාල් කල, අර්ෂ්ඨ මුට්ටි, විල් කොරහා මෙන් ම නවමත් භාවිතයේ පවතින හැලි වලං, නෂ්ලි, මහප්පල්ල, පිට්ටු මුට්ටි, රා කල ආදී භාණ්ඩ වල හැඩ තල ඇසුරින් ගේ දොර අලංකරණය හා උද්‍යාන අලංකරණය සඳහා අපූරු කලාත්මක නිදසුන් මේ ප්‍රදර්ශණයේ ඉදිරිපත් කර තිබිණි. මෙවැනි එක් අපූරු නිදර්ශණයක් නම් විතෙක් කලක් අප දැක පුරුදු ගෙම්දලේ කණුවක මුදුනත සීමෙන්නි පතුරු තුනකින් ත්‍රිකෝණාකාරව තනා පොල් තෙල් පහන් දැල්වුණු පහන් පැල වෙනුවට මැටියෙන් තැනුණු කොටස් වශයෙන් සවි කල හැකි කලාත්මක පහන් පැලක් මේ ප්‍රදර්ශණයේ යෝජනා කර තිබීම යි.

02

01. 'Creations in Terracotta', from left Janaki, Harold Peiris, Chandrajeewa. 1990
02. pot from 'Creations in Terracotta' 1990 Photographer: Sarath Perera

ලලණී ප්‍රනාන්දු විසින් 1990 දෙසැම්බර් 09 වන දා "The Sunday Times" පුවත් පතට ලියා ඇති "Revolution By Rebel Potters - New Lease of Life to a dying Industry" ලිපිය ප්‍රමුඛ ව මේ ප්‍රදර්ශනය අරභයා එකල පළ ව ඇති විචාර ලිපි ගණනාවකින් 90 දශකයේ සමාජ ආර්ථික රටාව තුළ මියාදෙමින් පවතින ව්‍යවහාරික කලාව ක උද්දීපනය පිණිස නිර්මාණකරුවකුගේ අසිරිමත් මැදිහත් වීමක් මේ ප්‍රදර්ශනය හරහා සිදු වන බව පෙන්වා දී තිබේ. (ආශ්‍රිත ලිපි 01 - 11)

01

ප්‍රදර්ශන සමරුවට විචාරයක් ලියන විඩ්වින් ආරියදාස මහතා ගේ ලිපියේ කොටස ක සිංහල පරිවර්තනය මෙසේ ය.

"මෙම ප්‍රදර්ශනයෙන් සරත් චන්ද්‍රජීව ඉදිරිපත් කර ඇති නිර්මාණ තුලින් ඔහුගේ කුසලතාවය නිර්ණය කරන්නේ නම් ඔහුගේ කුඹුල් කලා චින්තනය සීමා මායිම් අභිබවා යන බව තහවුරු වේ. මෙම ප්‍රදර්ශනයෙන් ප්‍රේක්ෂකයා හට හැඟී යන්නේ මැටි පිඩකින් කල හැකි සියළු දේ ශිල්පියා විසින් නිමවා අවසන් කර ඇති බව යි. 'ඔබට කල හැකි දෑ ඊට වඩා හොඳින් මට කල හැකි ය' යන්න මෙම ප්‍රදර්ශනය හරහා චන්ද්‍රජීව ක්‍ෂේත්‍රයේ අනෙකුත් කලා කරුවන්ට චිත්තරා අන්දමක අභියෝගයක් ඉදිරිපත් කර ඇත."

මෙහි සම්පූර්ණ ඉංග්‍රීසි ලිපිය පිටු අංක 47 - 48 හි පල වේ.

1993 වසරේ මෙරට දී ප්‍රථම වරට ජපන් ශ්‍රී ලංකා මිත්‍රත්ව සංස්කෘතික අරමුදල යටතේ ප්‍රදානය කෙරුණු සම්මාන උළෙලේ දී (BUNKA AWARD) දෘෂ්‍ය කලා සම්බන්ධ වූ සම්මානය සරත් චන්ද්‍රජීවට හිමි වීමට ප්‍රබල සාධකයක් වූයේ මේ 'විශ්මිත මැටිකම්' ප්‍රදර්ශනය යි. ඒ සඳහා නාම යෝජනා ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ මහාචාර්ය වදිරිවීර සරත්චන්ද්‍ර හා මහාචාර්ය ඒ. ජේ. ගුණවර්ධන යන දෙපල විසිනි. මේ සම්මාන උළෙලේ අනෙකුත් සම්මාන ලාභීන් හා ඔවුන්ගේ විෂය ක්‍ෂේත්‍රය වූයේ, සම්භාව්‍ය සංගීතය - රොහාන් ජෝසප් ඩී සේරම්, නර්තනය - චන්ඛ විජේවර්ධන හා රංග කලා - නිශ්ශංක දිද්දෙණිය ආදී වශයෙනි.

'දෘෂ්‍ය කලා ගමන් මග' මෙවර ප්‍රදර්ශනයෙන් අංක 01 - 05 දක්වා ඇති රතු මැටි භාණ්ඩ වලින් ස්මරණය කරන්නේ සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ ප්‍රථම ප්‍රදර්ශනය හා එම කාල වකවානුව යි.

02

01. one corner of the exhibition hall 1990
02. pot from 'Creations in Terracotta' 1990 Photographer: Sarath Perera

01

1981 විවාහයෙන් පසු ව දංකොටුව ලිහිරියාගම ස්ථාපිත වූ සරත් වන්දනාව ගේ පෞද්ගලික විනාශාරය කුඹුල් කලාව සඳහා පුහුණු වීම් ලබන ස්ථානයක් බවට 1990 න් පසු ප්‍රසිද්ධියට පත් විය. උළු කර්මාන්තයෙන් වට කොට ගත් මේ ප්‍රදේශයේ ඇති වූ ප්‍රථම කුඹුල් කලා නිමැවුම් හල ව තැන විය.

තමා කුඹුල් කලාවට අවතීරණය වීම පිළිබඳ ව සරත් වන්දනාව ගේ අදහස් මෙසේ ය. "හැත්තෑ ගණන්වල මා සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතයේ ඉගෙන ගන්නා කාලයේ සෙරමික් සැලසුම් මාගේ අනු විෂය වුණා. ඒ කාලයේ මා හැවති සිටියේ ජාඇල පදිංචිව සිටි මාගේ හැත්පෑ කෙනකු ගේ ගෙදර යි. සිදුව අම්බලම්මුල්ලේ මීගමුව කොළඹ පාර දෙපැත්ත වටකට කුඹුල් කලා කාර්මික ජනපදයක්. මේ හරහා යන විට පෙනෙන ගිනියම් ව දිළිසෙන ගම්බද පෝරුණු කටවල් හා මැටි භාණ්ඩ පිලිස්සෙන සුවඳ මාව ආකර්ෂණය කලා. මේ නිසා ම සති අන්තයට වහි ගොස් සකපෝරු කරකවමින් පෝරුණු වලට ගින්දර දැමීමට උදව් වෙමින් කාලය ගත කිරීම මාගේ පුරුද්දක් වුණා. මෙයින් මා ලොකු ආශ්වාදයක් ලැබුවා. ඒ වගේ ම බොහෝ දේ ඉගෙන ගත්තා. අසුවේ දුකකය අග වන විට සිමෙන්ති හා මැටි පෝච්චි විකුණුම් මධ්‍යස්ථානයක් ලෙස වම ප්‍රදේශය වෙනස් වී, මැටි භාණ්ඩ තනන එක ම පවුලක් වත් ඒ ප්‍රදේශයෙන් සොයා ගැනීමට බැරි තරමට කුඹුල් කලා නිෂ්පාදන රටාව සම්පූර්ණයෙන් අතුරුදහන් වුණා. අදටත් මේ ප්‍රදේශය හරහා යන විට හැත්තෑවේ අතීතය ආවර්ජනය වෙනවා. මට මැටි භාණ්ඩ තැනීමට පසු කලෙක උත්ප්‍රේරණයක් වූයේ මේ අත් දැකීම යි."

02

03

'විශ්මිත මැටි කම්' ප්‍රදර්ශණය ඔහුගේ ජීවිතයේ එක්තරා සන්ධිස්ථානයක් බවට පත් වන්නේ මේ ප්‍රදර්ශණයෙන් පසු ඔහු එතෙක් සේවය කළ ජාතික තරුණ සේවා සභාවේ තරුණ සේවා නිලධාරී තනතුරෙන් ඉවත් වී කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ විනු හා මූර්ති අධ්‍යයනාංශයේ කටිකාචාර්ය වරයෙකු වශයෙන් සේවයට බැඳීම නිසා ය.

01, 02. two pots from 'Creations in Terracotta' 1990
 03. Prabhath Manawasinghe among the crowd at 'Creations in Terracotta' 1990 Photographer: Sarath Perera

හැරල්ඩ් පීරිස් මහතා ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් වූ 'සමකාලීන කලා හා කලා ශිල්ප සංගමය' ඉතා අගනා මෙහෙවර ක් 90 දශකයේ දෘෂ්‍ය කලා සංවර්ධනය වෙනුවෙන් ඉටු කළේ ය. ප්‍රදර්ශන සංවිධානය වෙනුවෙන් ශිල්පීන්ගෙන් මුදලක් අය කිරීම ක් හෝ කලා කෘති විකිණීමෙන් පසු සියයට ප්‍රමාණයක් සංවිධාකයින් විසින් අත් පත් කර ගැනීම ක් මෙකල මෙන් එකල නො වීණ. එය වචනාර්ථයෙන් ම පූර්ණ අනුග්‍රහයක් විය. සංගමයේ ප්‍රථම සාර්ථක ප්‍රදර්ශනය වූ විශ්මිත මැටිකම් ප්‍රදර්ශනයෙන් පසු ඉතා තීරණාත්මක සාර්ථක ප්‍රදර්ශන කීපයක් මෙම සංගමය සංවිධානය කලේ ය. ඒ සඳහා හැරල්ඩ් පීරිස් මහතා ට සිය ක්ෂේත්‍රයේ සගයන් හඳුන්වා දෙමින් ඉදිරි ප්‍රදර්ශන සංවිධාන වැඩ වල හැරල්ඩ් පීරිස් මහතා සමග සරත් චන්ද්‍රජීව ක්‍රියාකාරී ව සිටියේය. මේ අනුව කරලිය ට ගෙන ආ ප්‍රථම චිත්‍ර ශිල්පී යුගලය වන්නේ ජගත් චිරසිංහ සහ චන්ද්‍රගුප්ත තේනුවර යි. (1992 කොළඹ ජාතික කලාගාරයේ පැවැත්වූ ජගත් චිරසිංහ ගේ 'කාංසාව - Anxiety' හා 1995 එම ස්ථානයේ ම පැවැත් වූ චන්ද්‍රගුප්ත තේනුවර ගේ 'In space time' ප්‍රදර්ශන සමරු කළඹ වල සංවිධායක මණ්ඩලය බලන්න.)

01

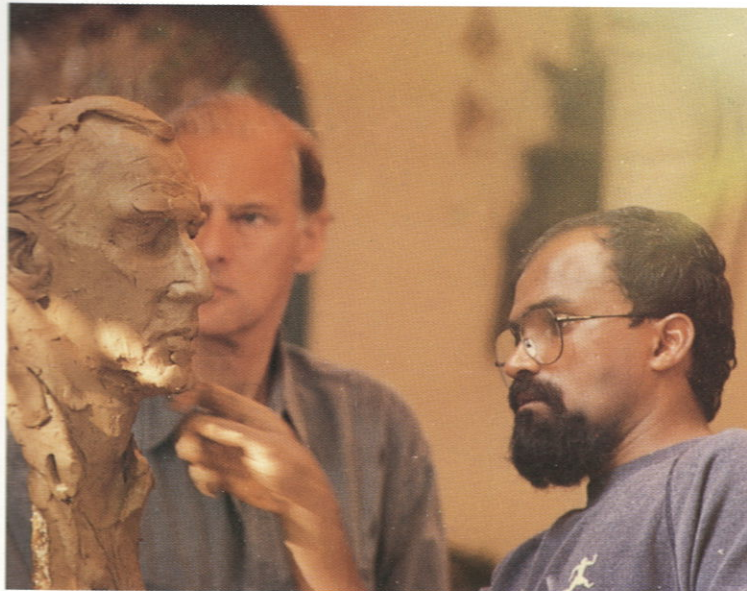
සරත් චන්ද්‍රජීව වසර 04 ක ට පසු ව සිය දෙවැනි ඒක පුද්ගල ප්‍රදර්ශනය 1994 අප්‍රේල් මාසයේ දී කොළඹ ජාතික කලාගාරයේ දී විළි දක් වන ලදී. මෙය දැවැන්ත ව්‍යායාමය ක ප්‍රථමයක් වූ අතර අප සමාජයේ ජීවමාන ව සිටි විවිධ පුද්ගලයින් 100 ක ගේ ආලෝමය මූර්ති (portrait sculptures) එහි දී ප්‍රදර්ශනය විය. මේ සියළු දෙනා ම නිර්මාණ කාර්යය සඳහා ශිල්පියා අභිමුඛ ව පෙනී සිටීම වැදගත් සිද්ධිය කි. කලාකරුවකු ගේ දෘෂ්ඨිමය වර්ධනය ට හා වින්තන පෝෂණය ට මෙවැනි හමු වීම් අත්‍යවශ්‍ය සාධකය ක් වන්නේ ය. මේ මූර්ති සියල්ල ඇඹීම සිදු වූයේ 1991 වසරේ දී ය. සමස්තය 135 ක් පමණ විය. ඉන් 100ක් ප්‍රදර්ශනය සඳහා තෝරා ඉදිරිපත් කෙරිණි. මේ සඳහා ලිහිණියාගම දංකොටුවේ ඔහුගේ පෞද්ගලික විනාගාරය හැරුණු කොට කොළඹ දී කරන ලද ඇඹීම් සඳහා සිය නිවසේ කොටස ක විනාගාර පහසුකම් ද ප්‍රවාහන කටයුතු හා ඇඹීම ට යෝජිත පුද්ගලයින් සම්බන්ධීකරණය කරමින් ද, අනුග්‍රහය දක්වන ලද්දේ හැරල්ඩ් පීරිස් මහතා විසිනි.

02

01. modeling of Sumithra Peiris 1991
02. modeling of Vajira 1991 Photographer: Sarath Perera

මූර්තිය ට නැගූ වර්තය, දිනය, ඒ සඳහා ගත වූ කාලය ආදිය වාර්තා කර ගනිමින් අඹන ලද මූර්ති සඳහා අවිච්චි යොදමින් සහය ශිල්පීමය දායකත්වය දක්වන ලද්දේ එවක ට සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ ශිෂ්‍ය වූ අද සුප්‍රකට ව්‍යවහාරික කලා ශිල්පියෙකු වන නිරාන් අල්විස් මහතා විසිනි. ජාතික තරුණ සේවා සභාවේ මහරගම තරුණ මධ්‍යස්ථානයේ 1989 - 90 ඇදීමේ සහ පින්තාරු කිරීමේ පාඨමාලාව ක් තරුණ සේවා නිලධාරී රාජකාරී කටයුතු වල ට අමතරව සරත් චන්ද්‍රජීව විසින් පවත්වා ඇත. නිරාන් අල්විස් මහතා එම පාඨමාලාව හදාරා ඇත්තෙකි.

02

01

මේ ප්‍රදර්ශනයෙන් සරත් චන්ද්‍රජීව ශ්‍රී ලංකාවේ සමකාලීන කලා ඉතිහාසය තුල ආලෝඛ්‍යය මූර්ති කලාවේ ප්‍රමුඛයා තමා බව ට තහවුරු කළේ ය. ප්‍රදර්ශනයේ අදහස් දැක්වීම ට නිබ්බ සමරු සටහන් පොත පරික්ෂා කිරීමේ දී පෙනී යන්නේ පසු කාලීන ව මූර්ති කලාව ට ප්‍රවිෂ්ඨ වූ ශිල්පීන් ගණනාව ක ට මේ ප්‍රදර්ශනය උත්තේජනය ක් සැපයූ බව යි. ප්‍රදර්ශනය පැවති මුළු කාලය පුරා ම විවිධයේ පටය ක් මගින් පුළුල් තිරය ක් මත ප්‍රක්ෂේපනය කෙරුණු සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ ආලෝඛ්‍යය මූර්ති ඇඹීමේ ක්‍රියාවලිය දර්ශණ ගත වීම අධ්‍යාපනික වශයෙන් ඉතා වැදගත් කමක් ඉසිලී ය. එය එකල ජාතික රූපවාහිණියේ විකාශය වූ වැඩ සටහන ක පිටපත කි. ප්‍රදර්ශනයෙන් පසු ආලෝඛ්‍යය මූර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස මෙ රටින් වපිට ද ඔහුගේ පිළි ගැනීම ව්‍යාප්ත වූ බව ලොව පුරා විසිර ඇති ඔහුගේ ආලෝඛ්‍යය මූර්තින් ගණනය කිරීමේ දී පෙනී යයි. 'ප්‍රතිමූර්ති සියයේ' ප්‍රදර්ශනය සංවිධානය කරන ලද්දේ පෙර පරිදි ම හැරලිඬි පීරිස් මහතා ප්‍රමුඛ සමකාලීන කලා හා කලා ශිල්ප සංගමයෙනි.

03

ප්‍රදර්ශනය වෙනුවෙන් රචිත 'Sarath Chandrajeewa' ග්‍රන්ථයේ හැඳින්වීම ලියා ඇත්තේ ඔහු ගේ ආචාර්යවරයෙකු වන මහාචාර්ය ඇල්බට් ධර්මසිරි විසිනි. සියලු ජායාරූප ගැනිම් දිවයිනේ පුරෝගාමී ජායාරූප ශිල්පියෙක් වූ Studio Times හි අධිපති නිහාල් ප්‍රනාන්දු මහතාද, දෘෂ්‍ය සන්නිවේදන කටයුතු රැලෙක්ස් රණසිංහ මහතාද, කර ඇත්තේ පූර්ණ අනුග්‍රහයක් වශයෙනි.

01. modeling of Christopher Ondattji 1992, 02. bronze head of Ven. Gnanaponika Maha Thero (now in Switzerland) 1991
03. bronze head of Harlod Peiris 1991 Photographer: Nihal Fernando

01

මේ ප්‍රදර්ශණය බිහි වීම ට තුඩු දුන් හේතු පිළිබඳ ව ප්‍රදර්ශණය ට සමගාමී ව රචිත ග්‍රන්ථයේ කර්තෘ ගේ පැනය ක ට පිළිතුරක් වශයෙන් සරත් වන්දිපීව මෙසේ කියා තිබේ.

“මෙම ආලේඛය මුර්ති නිර්මාණය කර ඇත්තේ ලංකාවේ මෑත ඉතිහාසයේ මිනිස් ජීවිතය ට කිසිම වටිනාකමක් නොතිබූ ඉතා අඳුරු කාල වකවානුව ක ට වරෙහි ව ය. මගේ මෙම මුර්ති චිත්‍රව විශේෂයෙන් ම මිනිස් ජීවිතයේ අමිල භාවය පෙන් වීම ට ගත් කලාත්මක ප්‍රතිචාරය කි. තනි පුද්ගලයෙකු ට සමාජය උදෙසා පවතින කාර්ය භාරයෙහි ඇති වැදගත් කම පිළිබඳ ව මෙයින් අවධානය යොමු කර වීම ට ම ට අවශ්‍ය විය. පොදු වේ ගත් කළ මෙය මිනිස් ජීවිතයේ වටිනා කම ඇගයීම ට මා ගත් ප්‍රයත්නය කි”

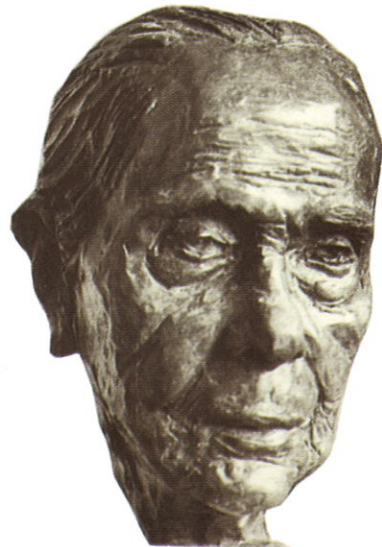
(සිංහල පරිවර්තනය)(ආශ්‍රිත ලිපි 12)

ලෝකඩ මුර්ති වාත්තු කිරීම පිළිබඳ විංගලන්තයේ රාජකීය කලායතනයේ (Royal College of Art, London) පාඨමාලාව සඳහා විදේශ ගතව සිටි සරත් වන්දිපීව සිය රට වන්නේ 1988 වර්ෂයේ ය. 88/89 වකවානුවේ අපේ රටේ ඇති වූ දරුණු මිනිස් ඝාතන, මහ මග ටයර් සැයන් හා අතුරුදහන් වීම් සහිත කාල වකවානුව ඔහු හඳුන්වන්නේ අපේ ඉතිහාසයේ අඳුරු කාල පරිච්ඡේදයක් වශයෙනි. මේ කම්පනය ට ඔහු ගේ කලාත්මක සංවේදී ප්‍රති ක්‍රියා දැක්වීම වන්නේ අපූරු ආකාරයකිනි.

දඹාන බිම්තැන්නේ ආදි වාසීන් ට නායකත්වය දෙන උතුරු වර්ගේ තිසානාමී ගේ සිට ක්‍රි.ව. 3000 අනාගත ලෝකය දක්නා ශ්‍රීමත් ආචාර්ය ආතර් සී ක්ලාක් යන දෙදෙනා අතර විවිධ පුද්ගලයින් 100 ය ක ගේ ශීර්ෂ වලින් දක්වන්නේ අප සමාජයේ හරස් කඩ කි. මේ ප්‍රදර්ශණයෙන් ඔහු තනි පුද්ගල වටිනාකම ඇගයීම ක ට ලක් කරන අතර සිය කාලයේ සමාජය මුර්ති මාධ්‍යයෙන් වික්තරා අන්දම ක වාර්තාකරණය ක ට ද ලක් කරයි.

02

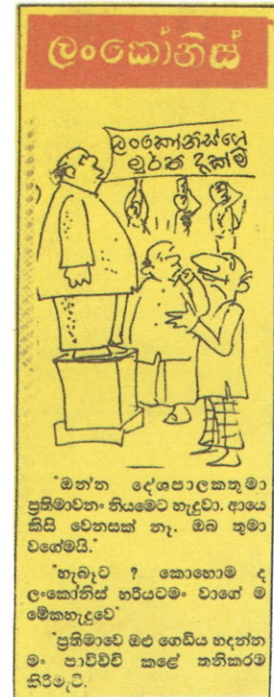
03

මුර්ති 135 ඇඹීමේ අභ්‍යාසයේ දී සිය අභිමුඛ ව සිටින පුද්ගලයකු ඇඹීම සඳහා ඔහු වැය කල අඩු ම කාලය පැයක් වන අතර වැඩි ම කාලය පැය 04 කි. මේ කාල පරාසය අතර තුර ආලේඛ්‍යය මුර්තියක් නිම කිරීමේ වේගයක් සරත් වන්දුප්ව සතු ව තිබිණි. මෙයින් ගම්‍ය වන්නේ මේ විෂයයේ ඔහු සතු දුර්ලභ කෞශල්‍යය යි. මේ පිළිබඳ ව ශ්‍රී මත් ආචාර්ය ආතර් සී ක්ලාක් ගේ උපමාව 1994 අප්‍රියෙල් 24 'Sunday Times' පුවත් පත ට ලිපියක් ලියන මධුනාභිණී දිසානායක මෙනෙවිය මෙසේ වාර්තා කරයි.

“ඔහු ඇදහිය නො හැකි වේගයකින් මුර්ති ඇඹීම කරයි. මේ නිසා ම ශ්‍රීමත් ආතර් සී ක්ලාක් ඔහු හඳුන්වා දී ඇත්තේ ‘මානව ජායා පිටපත් යන්ත්‍රය’ යනුවෙනි” (ආශ්‍රිත ලිපි 13)

විමෙන් ම ගාලු මුවදොර හෝටලයේ ස්ථාපිත සිය ලෝකඩ ශීර්ෂය පිළිබඳ ව පසු කලෙක ශ්‍රීමත් ආචාර්ය ආතර් සී ක්ලාක් පවසන්නේ මෙසේ ය.

‘මෙය විශ්මය ජනක සමාන කම කි. මෙය අදහා ගත නො හැක. ඔහු මෙම කර්තව්‍ය කෙසේ කලා ද යන්න මට සිතා ගත නො හැක. මේ මගේ ජාන පිටපත යි.’ (ආශ්‍රිත ලිපි 14)

ඉරිදා ලංකාදීප
1994 මැයි මස 8 වැනිදා

දිවයින
1994 අප්‍රියෙල් මස 24 වැනි ඉරිදා

මේ පුද්ගලයා ද ඔහු ගේ ප්‍රථම පුද්ගලයා මෙන් ම තීරණාත්මක චේතිනාසික සමාජ පසු බිම ක සියුම් කලාත්මක නිරූපනය කි. බන්දුල ජයවර්ධන මහතා පැරටිමා (Pheratima) යන අන්වර්ත නාමයකින් ජාතික කලා කෞතුකාගාරය ක අවශ්‍යතාව ය මේ තුලින් සාකච්ඡා කරන අතර මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න මේ පුද්ගලයා හේතු කොට ගෙන දකුණු ඉන්දියාවේ පිහිටා ඇති කවියන් ගේ ස්මාරක මුර්ති පිළිබඳ ව විස්තර ගෙන හැර දක්වයි. (ආශ්‍රිත ලිපි 15 - 24)(බන්දුල ජයවර්ධන මහතා ගේ සම්පූර්ණ ලිපිය පිටු අංක 49 - 51 පළ වේ.)

ඔහු ගේ ආලේඛ්‍යය මුර්ති පුද්ගලයා ගේ මතු පිට හැඩය ව, අභ්‍යන්තර ගති ලක්ෂණ ව හා ශිල්පියා ගේ මනෝ භාවය ව යන ත්‍රිත්වයන් කලාත්මක ව සංකලනය වූව කි. ගණන් බැලීමේ දී පෙනී යන්නේ 1990 සිට 2004 අවසානය දක්වා කාල පරතරය තුල ඔහු අතින් නිම වී ඇති ආලේඛ්‍යය මුර්ති ගණන දල වශයෙන් තුන් සියය ක ට ආසන්න හෝ ඊට මදක් වැඩි බව යි.

modeling of Dr. Lester James Peiris 1991 Photographer: Sarath Perera

උගරු වර්ගේ නිසා හාමි ඇත්තෝ සිය වර්ගයා පිරිවරා කලා ප්‍රදර්ශණයක් නැරඹීමට කොළඹ පැමිණීමත් ප්‍රදර්ශණය විවෘත කිරීමට පැමිණි නූතන ශ්‍රී ලාංකීය මූර්ති කලාවේ පුරෝගාමියා වූ නිස්ස රණසිංහ මහතා හා ප්‍රකට රූසියානු මූර්ති ශිල්පී මහාචාර්ය ලෙව් කර්බෙල් යන දෙදෙනා ම මේ ව්‍යායාමය මූර්ති කලාව පිළිබඳ ශාස්ත්‍රපති උපාධියක් පිරිනැමීමට (MFA) සුදුසු මට්ටමක තිබෙන බව ලියා සටහන් තැබීමත් විශේෂ සිදු වීම් ය. ඉන් පසු ව 1994 අග භාගයේ දී මොස්කව් නුවර රාජ්‍ය කලා අධ්‍යයන ආයතනයේ (Surikov) ඇරඹුම් පිට මහාචාර්ය කර්බෙල් යටතේ සරත් චන්ද්‍රජීව මූර්ති කලාව පිළිබඳ පශ්චාත් උපාධියට ඇතුළත් ව විය සම්පූර්ණ කරන්නේ අපේ කලා ඉතිහාසය තුළ දෘෂ්‍ය කලා ප්‍රදර්ශණයක් වම ක්‍ෂේත්‍රයේ පශ්චාත් උපාධියකට දොර විවර කල අවස්ථාවක් සනිටුහන් කරමිනි. මේ උපාධිය සඳහා සමස්ත රූසියාවෙන් හා විදේශ රට වල අයදුම් වලින් වසරකට අවස්ථාව ලබා ගන්නේ සිසුන් 09 දෙනෙකු පමණි.

ප්‍රදර්ශණයේ අදහස් ලියා ඇති සටහන් අතුරෙන් උපුටන දෙකක් ගෙන මේ විවාරය සංක්ෂිප්ත කිරීම යුක්ති සහගත ය.

"ඔබේ දෘතින් නිමවුණු මගේ මුහුණින් මගේ හඳවන මම දුටිමි. මා දන්නා හඳුනන බොහෝ කලාකරුවන්ගේ සිත් චලෙස ම ඔබ ගේ නිර්මාණ තුළ ඇඳී ඇති සැරි ශ්‍රේෂ්ඨ ය. ඔබ මෙතරම් විශිෂ්ඨ බව මා නොදැන සිටීම ගැන කණගාටු වෙමි. ඔබ සොහො දහම තුළ ජීවත් වන සැබෑ මිනිසෙකු ලෙස අද හඳුනා ගනිමි. ඔබට ජය."

අනෝජා වීරසිංහ 94. 04. 28

01

02

01. head of Dharmasiri Bandaranayake 1991 Photographer: Nihal Fernando
 02. modeling of Ven. Sumedha, Heerassagala, Kandy 1998 Photographer: Mrs. Nietzsche

"සොහොව ධර්මය තුළ ගස් කොළන් හැඳෙන්නේ ය. මිනිසුන් ද හැඳෙන්නේ ය. ගසක හැඩය ඒ ගස වට කොට ගත් පරිසරය විසින් තීරණය කරයි. මිනිසා ගේ හැඩය ද එ ව ධ්‍රය. එහෙත් මිනිසුන් ගස් කොළන් වලට වඩා ව්‍යාප්ත බැවින් ඔවුන් ගේ හැඳීමේ තේරුම් ගැනීම අසීරු වේ. ඔබ ඒ ව්‍යාප්තය ජය ගෙන ඇත. මෙහි ඇත්තේ මිනිසුන් ගේ හැඩ තල නොව ඔවුන් ගේ සිතුවිල්ලේ දෘෂ්ටියේ ඇගයීමේ හැඩය කි. ඔබ ව්‍යාප්තත්වය තුළ ඇති සජීව හැඩය හඳුනා ගෙන ඇත. ඔබට පින්"

ජැක්සන් ඇන්තනි 94. 04. 28

ශිෂ්‍ය වකවානුවේ සිට ප්‍රථම උපාධිය සඳහා චිත්‍ර පාඨමාලාව හදාරමින් සිටි සරත් වන්දුජීව තම පාඨමාලාව මාරු කරමින් මූර්ති විෂය තෝරා ගැනීමට තුඩු දුන් හේතු 1994 ප්‍රදර්ශණ සමරුවට කියා ඇති ඔහු විය තව දුරටත් මෙසේ විස්තර කරයි. "1976 දී කොළඹ ශාලා මුඛ දොර පිටියේ එස්.ඩබ්.ආර්.ඩී. ධනාසේනායක ස්මාරක මූර්තිය ස්ථාපිත කිරීම සඳහා එහි නිර්මාතෘවරයා වූ රුසියානු ජාතික ප්‍රකට මූර්ති ශිල්පී මහවාරිය ලෙව් කර්බෙල් ලංකාවට පැමිණියා. ඒ අතර තුර අප ආයතනයට පැමිණ උඩුකය මූර්තියක් ඇඹීම පිළිබඳව නිදර්ශණයක් ද කර දැක්වූවා. එය මගේ ජීවිතයේ වෙනස් මගකට ගෙන ගිය සිදු වීමක්. මා අවධි වූයේ මෙතන දී යි. හැත්තෑවේ දශකයේ සංවෘත ආර්ථික රටාව තුළ තෙල් සායම්, කැන්වස් ලබා ගැනීමට රාජ්‍ය වාණිජ සංස්ථා පෝලීමේ හේතුවෙන් ව සිටි මා චිත්‍ර පාඨමාලාවෙන් මූර්ති පාඨමාලාවට මාගේ විෂය මාරු කර ගත්තා. ඊට අවුරුදු 18 කට පසුව මහවාරිය කර්බෙල් යටතේ ම මූර්ති කලාව පිළිබඳ ශාස්ත්‍රපති උපාධිය හැදෑරීමට ලැබීම දෙවොපගත සිදු වීමක්."

'දෘෂ්‍ය කලා ගමන් මග' ප්‍රදර්ශණයේ අංක 06 - 10 දක්වා කෘති වලින් සංකේතවත් කරන්නේ 1994 වසරේ ඔහුගේ 'ආලේඛනය මූර්ති 100 යේ ප්‍රදර්ශණය' ('Hundred Impressions on Bronze') හා එම මූර්ති මාධ්‍ය ව්‍යායාමය යි.

modeling of the then Prime Minister, Sirima R.D. Bandaranaike, 1996 Photographer: Sarath Perera

“එසේ ම කුඹලා ද තම කෘතිය ලඟ වාඩි වී තම පාද වලින් රෝදය කර කවන්නේ ය. ඔහු තම කෘතිය ගැන හිතර විමසිල්ලෙන් යුතු ව සිටින්නේ ය. ඔහු ගේ ඇඟිලි සෙලවීම කල්පනාකාරී ව කරන්නේ ය. ඔහු තමා ගේ අතින් මැටි අඹන්නේ ය. පාද වලින් එය තද බඳු කරන්නේ ය. එය ඔප දැමීම ට ඔහු තම සිත යොද වන්නේ ය. නිදි මරා පෝරනුව ඉද්ධ පවිත්‍ර කරන්නේ ය.

මේ සියලු මනුෂ්‍යයෝ තමන් ගේ අත් කෙරෙහි විශ්වාසය තැබුවෝ ය. එක් එක්කෙනා ට තම තමා ගේ ශිල්පය ගැන දක්‍ෂ කමක් ඇත්තෝ ය. ඔවුන් නොමැති ව නුවර ක් ගොඩ නගන්න ට නො පිළිවන. ඔවුන් නොමැති ව යම් තැන ක පදිංචි වීම ට හෝ ගමන් කිරීම ට හෝ නො පිළිවන.

එහෙත් සෙනග ගේ මන්ත්‍රණ මණ්ඩලයෙහි දී ඔවුන් හමු වන්නේ නැත. මහා සභාවෙහි ඔවුන්ට උසස් පදවිය න් නැත. ඔව්හු විනිශ්චයාසන වල වාඩි නො වන්නෝ ය. නීතිය ගැන අවබෝධය ක් ඔවුන්ට නැත. නිපුණත්වයෙන් හෝ විචාර බුද්ධියෙන් හෝ ඔවුන්ට විශේෂත්වය ක් නැත්තේ ය. උපදේශ වාක්‍ය තනන අය අතර ඔවුන් හමු නො වන්නෝ ය. එහෙත්, ඔව්හු මවන ලද ලෝකය නඩත්තු කරන්නෝ ය. ඔවුන් ගේ යාචිකාව තමුන් ගේ ශිල්පයට අදාල වන කරුණු ගැන ය."

(ශුද්ධ බයිබලය - උපදේශකයා හෙවත් සිරාක් - හස්ත කර්මාන්ත - xxxviii)

ඉහත දක්වා ඇත්තේ 1997 ජුනි මස කොළඹ ලයනල් චෙන්ට්ටි කලාගාරයේ දී සරත් වන්දුජීව විසින් 'Art in Pottery' නමින් පැවැත් වූ සිය තෙවන ඒක පද්මල ප්‍රදර්ශණයට මුද්‍රණය කර තිබූ ප්‍රදර්ශණ සමරු කළඹේ මුල් පිටු වේ ඇතුලත් වූ වැකියකි. මෙය සිය දෙවන ප්‍රදර්ශණයෙන් අවුරුදු 3 කට පසු ව පවත් වන්නට යෙදිනි. (ආශ්‍රිත ලිපි 25)

pot from 'Art in Pottery' 1997 Photographer: Charith Palpola

ප්‍රදර්ශණය සඳහා යැවුණු ඇරයුම් පනෙහි ඔහු ගේ චිත්‍රය ක මුද්‍රණයක් ද සහිත ව පහත වැකිය ද මුද්‍රණය කර තිබිණි.

"සම්පූර්ණ වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක., නුඹ නැගී කුම්භ කාරයා ගේ ගෙට යන්න. එහි දී මාගේ පනිවිඩය නුඹ ට ප්‍රකාශ කරන්නෙමි. එකල මම කුම්භ කාරයා ගේ ගෙදරට ගියෙමි. ඔහු සකපෝරුවේ වැඩ කරමින් සිටියේ ය. යම් කිසි විටෙක ඔහු අඹමින් සිටි මැටි බඳුනක් නරක් වූ කළ ඔහු යලිත් ඒ මැටි ගෙන එයිත් වෙන බඳුනක් තමා රිසි සේ සෑදුවේ ය." (ශුද්ධ බයිබලය - පෙරමියා හා කුම්භ කාරයා - xviii 2,3,4,)

1994 සිට 1999 දක්වා කාලයේ වරින් වර කරන ලද කලාත්මක මැටි භාණ්ඩ 108 ක් හා චිත්‍ර 16 කින් මේ ප්‍රදර්ශණය සමන්විත විය. 1990 'විශ්මිත මැටිකම්' ප්‍රදර්ශණය හා සැසඳීමේ දී 'Art in Pottery' ප්‍රදර්ශණය භාණ්ඩ වල හැඩ, වර්ණ හා මතු පිට පෘෂ්ඨය ස්වභාවය පළමු ප්‍රදර්ශණය ට වඩා වෙනස් ආකාරයක් ගෙන තිබේ. විවිධ වර්ණ වලින් හා රළු මතුපිටක් සහිත භාණ්ඩ මෙහි දී ප්‍රදර්ශණය විය. වඩාත් විස්ලවීය කරුණ වූයේ චිත්‍ර 16 ක් ද, මේ සමග ප්‍රදර්ශණය වීම යි. චිත්‍ර හා මුර්ති එක වර ප්‍රදර්ශණය වනු දැරූ රසිකයින් මෑත ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට ශාලාවේ බිත්ති වල චිත්‍රත්, එහි මැද මැටි භාණ්ඩත් සහිත ප්‍රදර්ශණයක් දැක ගත්හ. කුඹල් කරුවකු ගේ දිවිය හා බැඳුණු දේ චිත්‍ර වල වස්තු විෂය විය.

pot from 'Art in Pottery' 1997 Photographer: Charith Palpola

1. **Three pots** Acrylic and crayons on paper - 76 x 39 cm
2. **Pots in the moon light** Oil, acrylic and on paper 72x71 cm
3. **Vessels I** - Acrylic and crayons on paper - 71 x 56 cm
4. **Vessels II** - Acrylic and crayons on paper - 78 x 36 cm
5. **Turning the wheel** - Acrylic and crayons on paper - 76 x 75 cm
6. **Universal form** Oil and acrylic on paper 72 x 71 cm
7. **Pot head** - Acrylic and crayons on paper - 79 x 59 cm
8. **Woman with water pot** - Acrylic on paper - 84 x 52 cm
9. **Hot kiln** - Oil and acrylic on paper 74 x 54 cm
10. **Spy hole** - Oil and acrylic on paper 72 x 52 cm
11. **Fire box** - Acrylic and crayons on paper - 79 x 78 cm
12. **Earth, water and fire** Oil on canvas 134 x 122 cm
13. **Pot maker** - Oil and acrylic on paper 57 x 45 cm
14. **Hands at work** Oil on canvas 120 x 90 cm
15. **Wheel pot and tools** Oil on canvas 124 x 94 cm
16. **Pots on the rack** Oil on canvas 124 x 63 cm

01

02

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජයේ ජනාධිපති ගේ සමකාලීන කලා චිත්‍රකූල සඳහා මේ ප්‍රදර්ශණයේ විතු ලැයිස්තුවෙන් අංක 2 හා අංක 9 තෝරා ගැනෙන්නී. ඒ සඳහා මුල් වී ඇත්තේ මහාචාර්ය සේනක ධර්මසාරාචන හා මහාචාර්ය ඇල්බට් ධර්මසිරි යන දෙපළ ය. හිතාල් ප්‍රනාන්දු මහතා මේ ප්‍රදර්ශණය සංවිධානය සඳහා මූලික වී ඇති අතර Studio Times ආයතනය හා ලයනල් වෙන්ඩ්රි අනුස්මරණ පදනම පූර්ණ අනුග්‍රහය දක්වා ඇත. විතු ලැයිස්තුවේ අංක 15 අද ලයනල් වෙන්ඩ්රි අනුස්මරණ කලා චිත්‍රකූල ට අයත් වේ.

01. bronze head of Nihal Fernando
 02. pots in the moon light oil and acrylic on paper 72cm x 71 cm 1997 Photographer: Charith Palpola.

'දෘෂ්‍ය කලා ක්ෂේත්‍රයේ උසස් ම කලා මාධ්‍යය වනු කලාව ය.' යන මතය දරමින් ව්‍යවහාරික කලාවන් කෙරෙහි ඇතැම් සමකාලීනයන් දැරූ අධිපති වාදී මානසිකත්වයට මේ ප්‍රදර්ශනය කලාත්මක ප්‍රති උත්තරයක් විය. බයිබල් පාඨයන් ද ඇරයුම් පත සහ සමරුව සඳහා යොදා ගෙන ඇත්තේ ශිල්පියා ගේ මේ දෘෂ්ටිය තීව්‍ර කිරීම සඳහා ය. මෙම ප්‍රදර්ශනයේ කෘති විශාල ප්‍රමාණයක් මිළ දී ගෙන තිබුණේ මිගමුවේ ප්‍රකට ආයුර්වේද මධ්‍යස්ථානයක අභ්‍යන්තර සැලසුම් සඳහා ය. වාස්තු විද්‍යාවේ අභ්‍යන්තර නිර්මාණ සඳහා (Interior design) වනු මෙන් ම කලාත්මක මැටි භාණ්ඩ ද යොදා ගත හැකි ආකාරය පිළිබඳව නිදර්ශණ මේ ප්‍රදර්ශනය මගින් පෙන්වා දී තිබිණ.

මේ ප්‍රදර්ශනය ඔහු ගේ ජීවිතය පිළිබඳ යම් ප්‍රක්ෂේපණයක් ද විය. ප්‍රදර්ශණ සමරු කළඹට විවරණයක් ලියා ඇති වරින් පැල්පොල මහතා 1997 ජූනි 15 වෙනි දා Sunday Island පුවත් පතට තවත් විවාරයක් සමග කවියක් ද ලියා ඇත. 4 වන පිටුවේ පළ වන්නේ එම කවියයි. ලිපිය පිටු අංක 55 - 56 හි පළ වේ.

මේ ප්‍රදර්ශනය උදෙසා වී කළ පළ වූ පුවත් පත් ලිපි අධ්‍යයනයේ දී පෙනී යන්නේ ශිල්පියා ගේ අරමුණු හා කාර්ය භාරය මුද්‍රිත මාධ්‍යයට හරියාකාර ව ග්‍රහණය වී ඇති සැටියකි. (ආශ්‍රිත ලිපි 26 සිට 30) මහාචාර්ය ඒ.ජේ. ගුණවර්ධන විසින් ජයදේව නම් අන්වර්ථ නමකින් 1997 ජූනි 02. Sunday Island පත්‍රයට ලිපියක් ලියමින් සරත් වන්දනාව වනු ශිල්පියෙකු, මූර්ති ශිල්පියෙකු හා කුඹල් කලා ශිල්පියෙකු ලෙස ගෙන ඇගයීම් ට ලක් කරන අතර, නූතන කලා කෞතුකාගාරයක් අප රටට නොමැති කමේ කණස්සල්ල මේ ප්‍රදර්ශනයෙන් ප්‍රකාශ කර ඇත. එම සම්පූර්ණ ලිපිය පසු පිටෙක පළ වේ.

'සරත් වන්දනාව දෘෂ්‍ය කලා ගමන් මග' ප්‍රදර්ශනයේ අංක 11 - 15 දක්වා කෘති එම වකවානුවට අයත් වීවා ය.

pot from 'Art in Pottery' 1997 Photographer: Charith Palpola

සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ හතර වැනි ඒක පුද්ගල ප්‍රදර්ශනය 2000 වසරේ නොවැම්බර් මස ලංකා ඔබරෝයි හෝටලයේ Artrium ශාලාවේ දී ප්‍රදර්ශනය කෙරිණි. ලංකා ඔබරෝයි හෝටලයේ මහජන සබඳතා කළමනාකාරිණී (Public Relations Manager) වශයෙන් කටයුතු කළ නර්මදා චිල්. මුලර් මහත්මිය (Narmada L. Mullar) විසින් ප්‍රදර්ශනය සංවිධානය කරන ලදී. මේ සඳහා පූර්ණ අනුග්‍රහය දක්වා ඇත්තේ කොළඹ ඩොයිට්ස් බැංකුව (Deutsche Bank) හා ලංකා ඔබරෝයි හෝටලය (වර්තමාන ද කලමිඩු ජ්ලාසා) විසිනි.

ප්‍රදර්ශනය සඳහා ලෝකඩ මූර්ති 07 ක් හා තඹ තහඩු වලින් නිමැවුණු එක් ස්ථාපන (installation) මූර්තියක් ද, විවිධ මාධ්‍යයන් ගෙන් කෙරුණු චිත්‍ර 17 ක් ද, ඉදිරිපත් කර තිබිණි. චිත්‍ර සියල්ල හා 'අවන් අවුරුද්ද' ලෙස නම් කෙරුණු විශාල ස්ථාපන මූර්තිය නිර්මාණය කර තිබුණේ 2000 වසර තුළ ය.

01

02

එවකට ඔහු විසින් අධ්‍යයනාංශ ප්‍රධාන ධුරය දැරූ කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ චිත්‍ර හා මූර්ති අධ්‍යයනාංශයේ නවක සිසුන් පිළි ගැනීම සඳහා එම වසරේ අප්‍රේල් මාසයේ පැවැත් වූ උත්සවයක දී එම ස්ථාපන මූර්තිය ප්‍රථම වරට අධ්‍යයනාංශය තුළ ප්‍රදර්ශනය කර තිබිණි.

අනෙක් ලෝකඩ මූර්ති 07 නිර්මාණය කර තිබුණේ 1995 වසරේ රුසියාවේ මොස්කව් නුවර රාජ්‍ය කලායතනයේ (සුරිකොව් ආයතනය - Surikov Institute) ශාස්ත්‍රපති උපාධි ව්‍යාපෘතියට කෙරුණු අධ්‍යයනයන් ලෙස ය. 'මහා පුරුෂ සංකල්පය' හෙවත් බුද්ධත්වය මූර්ති වල හේමාව විය.

03

01. Mahapurisa bronze/height 69 cm, 1998. 02. New Year installation patinated copper 2000
 03. Ordered Disorder plywood and oil on board 63cm x 98cm, 2000 Photographer: P.N. Galapita

මහාචාර්ය ඇල්බට් ධර්මසිරි විසින් ප්‍රදර්ශණ සමරුවට රචිත විවරණය හා නාමලේඛ ප්‍රකාශනය මෙනෙවිය විසින් 2001 ජනවාරි මස 28 වැනි දින ඉරිදා සිව්මිණ පුවත් පතේ පළ කරන ලද එහි සිංහල පරිවර්තනය සමග තලිතා මැතිවි (Talitha Mathew) විසින් 2000 දෙසැම්බර් 3 වැනි දා Sunday Times පුවත් පතට ලියූ Sarath at the Artrium, (ලිපි පිටු අංක 57 - 60 හි පළ වේ) (ආශ්‍රිත ලිපි 31 - 36)

මුදුන් වහන්සේ පිළිබඳව අප මෙතෙක් දැක පුරුදු පෙර දිග ශෛලිය මුර්ති වලට වඩා වෙනස් ආකාරයක දෘෂ්‍ය රූප පෙලක් මේ ප්‍රදර්ශණයෙන් ගෙන හැර දක්වා තිබිණි. එය පෙරදිග ප්‍රතිමා විද්‍යාවට අදාළ මුර්ති කලාව විශරණයත්, අපරදිග අමුර්ත වාදී කලාව විශරණයත් අතර මනා මුසු කිරීමක් විය.

එම ප්‍රදර්ශණයේ ලෝකඩ මුර්ති සියල්ල හා තඹ ස්ථාපන මුර්තිය ද ලබා ගෙන ඇත්තේ කොළඹ ස්විට්සර්ලන්ත තානාපති කාර්යාලයේ සේවයේ නියුතු ව සිටි ස්විට්සර්ලන්ත ජාතික මහතෙකු බව වාර්තා වේ.

සිය විශිෂ්ඨ ගුරුවරයෙකු වූ තිස්ස රණසිංහට පසුව මෑත ඉතිහාසයේ ලෝකඩ මුර්ති ප්‍රදර්ශණයක් පැවැත් වූ මුර්ති ශිල්පියා වන්නේ සරත් වන්දිප්පිව ය. ඔහුගේ මෙතෙක් පැවැත් වූ ඒක පුද්ගල ප්‍රදර්ශණ හතර වකින් එකට වෙනස් වූ විවිධත්වයෙන් පිරි දෘෂ්‍ය කලා නිදසුන් විය.

1996 වංගලන්තයේ මැක්මිලන් පොත් ප්‍රකාශකයන් විසින් ප්‍රකාශනයට පත් කළ The Dictionary of Art හි දක්වා ඇති පරිදි තිස්ස රණසිංහට පසු සාර්ථක මුර්ති ශිල්පියා සරත් වන්දිප්පිව යයි අනුමාන කිරීම මේ ප්‍රදර්ශණ සියල්ල තුලින් ඔහු තහවුරු කර තිබිණි. (ආශ්‍රිත ලිපි 37)

මෙවර ප්‍රදර්ශණයේ අංක 16 - 25 දක්වා කෘති 2000 වසරේ 'Form and Feeling' ප්‍රදර්ශණය සංකේත වත් කරයි.

from left, Prof. Daya Edirisinghe, Charitha Ratwatte, Chandrajeewa, Prof. Albert Dharmasiri, Nieshe, Prof. Carlo Fonseka & General Manager, Deutsche Bank. 'Form & Feeling', 2000 Photographer: PN. Galapita

මෙවර ප්‍රදර්ශනයේ අංක 26 න් දැක්වෙන්නේ කොතුක වස්තුව ක ප්‍රති නිර්මාණය කි. එනම් 1968 වසරේ දී අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ අලවාච සිරිසගබෝ විහාරයෙන් සොයා ගන්නා ලදු ව අග්‍ර ගණන පුරා වස්තුවක් ලෙස දැන ට කොළඹ කෞතුකාගාරයේ V.3 වශයෙන් අංක කර ප්‍රදර්ශනය කෙරෙන අවලෝකිතේශ්වර බෝධිසත්ව ප්‍රතිමාවේ අධ්‍යයනය කි. මෙය නිර්මාණය වීමේ පසු බිම මෙසේ ය.

මොස්කව් නුවර රාජ්‍ය කලා පර්යේෂණ ආයතනයේ මහාචාර්ය ඉරිනා ඊගරයෙව්නා හා ගනේෂ්කවයා යන අය ගේ උපදේශකත්වය යටතේ ඔහු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පර්යේෂණ නිබන්ධනය වූ ශ්‍රී ලංකාවේ වෙතෙරගල බෝධිසත්ව අවලෝකිතේශ්වරයාණෝ. ('Bodhisattwa Avalokitesvara from Veheragala, Sri Lanka' A classical Sinhalese Bronze from Colombo Museum) කෘතිය ට 1999 වසරේ දී ඔහු ට දර්ශණ ශූර් උපාධිය පිරි නැමිණි. පර්යේෂණ නිබන්ධනයකින් නොනැවතුණු ඔහු ප්‍රායෝගික මූර්ති ශිල්පියෙකු ගේ ගති ලක්ෂණ තහවුරු කරමින් සිය පර්යේෂණ ප්‍රස්තුතයේ නියමිත ප්‍රමාණය ට ම ලෝකඩ ප්‍රතිමුර්තියක් නිර්මාණය කරන ලදී. මෙය ඉතා විරල සිදු වීමක් වෙනවා මෙන් ම 1974 දී විශ්වවිද්‍යාලයය ට අනුබද්ධ වූ රජයේ කලා හා කලා ශිල්ප විද්‍යාලය නොහොත් වර්තමාන සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ විභූ හා මූර්ති අධ්‍යයනාංශයේ අභ්‍යන්තර ආචාර්ය මණ්ඩලයේ ප්‍රථම ආචාර්ය උපාධි ලාභියා වීම ද මේ සමග සිදු වෙයි.

සිය දෘෂ්‍ය කලා අධ්‍යාපනය ආරම්භ කල ස්ථානය මෙන් ම පසුව සේවය කළ ස්ථානය ද වූ කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ ධුරය ට 2001 වසරේ දී සරත් චන්ද්‍රසිව තේරී පත් විය.

මෙම ආයතනය විශ්වවිද්‍යාල තත්වය ට පරිවර්තනය වී ඒ වන විට ගත ව තිබූ අවුරුදු 27 ක කාලය තුළ එම ආයතනය තුලින් ම තේරී පත් වූ ප්‍රථම අධ්‍යක්ෂ වරයා ඔහු වූ අතර ඒ තාක් අධ්‍යක්ෂ ධුරය සඳහා පත් වීම් ලැබ තිබුණේ අනිකුත් විශ්වවිද්‍යාල හා ආයතන වලින් පැමිණි වෙනත් විෂය ප්‍රවීනයන් ය. පරිපාලන ව්‍යුහය හා පාඨමාලා වල ආරම්භ කෙරුණු ප්‍රතිසංවිධාන හේතු කොට ගෙන නැගුණු බාධක රැල්ල ක ට මුහුණ දීම ට ද ඔහු ට සිදු විය.

2001 පෙබරවාරි සිට 2002 සැප්තැම්බර් දක්වා කාලය තුළ සුපුරුදු දෘෂ්‍ය කලා නිර්මාණ ඔහු අතින් නිම නොවුණු අතර ආයතන සංවර්ධන හා විෂය මාලා සංවර්ධනය සඳහා වූ යෝජනා හා අදහස් රාශියක් මේ කාලය තුළ ඔහු අතින් කෙටුම් පත් විය. (ආශ්‍රිත ලිපි 38 - 40)

2002 වසරේ අග සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂ ධුරයෙන් ඉල්ලා අස් වූ සරත් චන්ද්‍රසිව උසස් අධ්‍යාපන හා පුහුණු කටයුතු අමාත්‍යාංශය ට අනුබද්ධ ව, ලෝක බැංකු අරමුදල යටතේ ස්ථාපිත කර තිබූ 'විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රථම උපාධි සංවර්ධනය කිරීම පිළිබඳ ප්‍රජා අවබෝධතා වැඩ සටහන' ට ('Public Awareness programme of the University Undergraduate Development Project' funded by the world bank) සම්බන්ධ කර ගන්නා ලද්දේ එවක ට අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ උපදේශක වරයෙකු වශයෙන් කටයුතු කළ ආචාර්ය වික්‍රම විරසුරිය මහතා විසිනි. මින් පසු නැවතත් ඔහුගේ සුපුරුදු දෘෂ්‍ය කලා ප්‍රවාහය සක්‍රීය වනු දැක්නට ලැබෙයි.

මේ ප්‍රදර්ශනයේ අංක 27 - 31 දක්වා කෘති මේ කාල වකවානුවෙන් තෝරා ගන්නා ලද ඒවා ය. අමූර්ත ප්‍රකාශණවාදී ලක්ෂණ (abstract expressionism) බහුල ව පෙන්වුම් කරන මේ විභූ සියල්ල චීන කඩදාසි (rice paper) මත මිශ්‍ර මාධ්‍යයෙන් නිමැවුණු ඒවා ය.

as Head of the Department of Art & Sculpture, IAS 2000 Photographer: Dominic Sansoni

1970 - 1971 වකවානුවේ කොළඹ හෝටලින් පෙදෙසේ රජයේ කලා හා කලා ශිල්ප විද්‍යාලයේ (වර්තමාන සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ චිත්‍ර මූර්ති අධ්‍යයනාංශය) විදුහල්පති ව සිටි ශ්‍රී ලාංකීය නූතන මූර්ති කලාවේ පුරෝගාමී ශිල්පියා වූ තිස්ස රණසිංහ මහතා විවකට කලා ශිල්ප විද්‍යාලයේ තමා විසින් ආරම්භ කරන ලද ප්‍රතිසංවිධාන වැඩ වලට ඇති වූ විරෝධතා හා බාධා හේතු කොට ගෙන කලා ශිල්ප විද්‍යාලයයත්, රටත් අත හැර තමා අධ්‍යාපනය ලැබූ බ්‍රිතාන්‍යයේ ලංඩන් නුවර රාජකීය කලායතනයේ (Royal College of Art) ආචාර්යවරයෙකු වශයෙන් සේවයට ඇතුලත් විය.

නිවාඩුව කට සිය රට පැමිණි තිස්ස රණසිංහ මහතා ප්‍රථම වරට සරත් චන්ද්‍රපීචට මුණ ගැසුනේ 1986 වසරේ දී ය. මෙම හමු වීමට මැදිහත් වී ඇත්තේ ගාමිණී මෙන්ඩිස් මහතා ය. ඒ අනුව සරත් චන්ද්‍රපීච ලෝකඩ මූර්ති වාත්තු කිරීම පිළිබඳ පාඨමාලාව 1987 - 88 වසරේ තිස්ස රණසිංහ මහතා යටතේ බ්‍රිතාන්‍ය රාජකීය කලායතනයේ මූර්ති කලා අධ්‍යයනාංශයේ දී අවසන් කරන ලදී. ඔහු ගේ ලෝකඩ මූර්ති වාත්තු කිරීම පිළිබඳ ගුරුවරයා තිස්ස රණසිංහ මහතා ය. විවකට මෙම පාඨමාලාව සඳහා ලොව නන් දෙසින් තෝරා ගැනුනේ වසරකට හතර දෙනෙකු පමණි. ඒ වකවානුවේ සරත් චන්ද්‍රපීච සේවය කරන ලද්දේ ජාතික තරුණ සේවා සභාවේ ය. තරුණ සේවා නිලධාරියෙකු වශයෙන් වවුනියාව හා කොළඹ දිස්ත්‍රික්ක වලත්, ප්‍රධාන කාර්යාලයේත් සේවය කරන අතර දෘෂ්‍ය කලා ශිල්පියෙකු ලෙස ඔහු තුළ තිබූ සුවිශේෂ හැකියාව තේරුම් ගත් තරුණ සේවා සභාවේ සභාපති හා අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල් ලෙස කටයුතු කළ වර්ත රත්වත්තේ මහතා බ්‍රිතාන්‍යයේ මෙම පුහුණු පාඨමාලාවට සභාවේ පූර්ණ අනුග්‍රහය ලබා දී තිබේ.

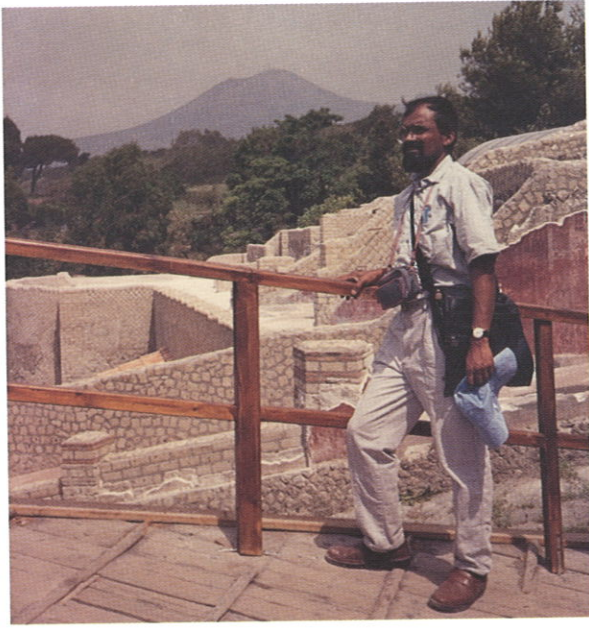
සිය පාඨමාලාව අවසානයේ ඉතාලියේ හා ප්‍රංශයේ කලා ගාර හා ස්මාරක නැරඹීමට සංචාරය කළ සරත් චන්ද්‍රපීච විම ස්ථාන වල දී ම අදින ලද දළ සටහන් වලින් අද ඉතිරි ව ඇති ඒවායින් තෝරා ගත් කෘති හයක් මූර්ති ශිල්පියෙකු ගේ සංචාරක දළ සටහන් ලෙස මෙම ප්‍රදර්ශණයේ 32 - 37 වශයෙන් ප්‍රදර්ශණය කෙරේ.

සිය පාසැල් අධ්‍යාපනය අවසානයේ උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා දෘෂ්‍ය කලා විෂයය තෝරා ගන්නා සරත් චන්ද්‍රපීච රත්නපුර කරවිට මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයයේ චිත්‍ර කාර්ම ගුරුවරයා වූ ඩී.පී.පේ. ජයදේව මහතා ගේ මග පෙන්වීම මත කොළඹ 07 හෝටලින් පෙදෙසේ අංක 46 පිහිටි රජයේ කලා හා කලා ශිල්ප විද්‍යාලයයට (හේවුඩ් කලායතනය) ඇතුලත් වන්නේ 1973 ජනවාරි මස දී ය.

කොළඹ 07 ඇල්බට් චන්ද්‍රවංකයේ අංක 21 විවකට රජයේ සංගීත විද්‍යාලයයත්, රජයේ නැටුම් හා මුද්‍රා නාට්‍ය විද්‍යාලයයත් වෙත වෙත ම ස්ථාපිත ව තිබිණි. 1973 වසරේ දී මේ විද්‍යාල තුනේ ම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යයාවන් ඒකාබද්ධ ව ශිෂ්‍ය සංගමයක් පිහිටුවා ගත් අතර එය 'ප්‍රගතශීලී සංස්කෘතික ශිෂ්‍ය සංගමය' නම් විය. ඉන් වසරකට පසුව වෙන් ව තිබූ මේ විද්‍යායතන තුනත්, යාපනයේ රාමනාදන් ඇකඩමියත් ඒකාබද්ධ කර ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයීය සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනය පිහිටුවීම සිදු විය. මේ සඳහා විශාල වැඩ කොටසක් විකල ශිෂ්‍ය සංගමය විසින් ඉටු කර තිබුණි. මෙම ශිෂ්‍ය සංගමයේ සභාපති හා ලේකම් ලෙස කලා හා කලා ශිල්ප විද්‍යාලයයේ සිසුන් වූ දී.ග. කුමාරසිංහ හා උපාලි එම්. හේරත් යන මහත්වරු 1977 දක්වා ම කටයුතු කර ඇත.

01

02

01. at Royal College of Art, London front row from left, Sarath Chandrajeewa, Kerry Hamman (Bronze Casting Course) back row from left Shamos Connelly (Bronze Casting Course) Peter Phillingham (Sculpture Course), Stephen Melton (Bronze Casting Course) 1988. 02. Sarath Chandrajeewa at the archeological site Pompeii, Italy 1988

මෙම කාල වකවානුව තුළ මෙම ශිෂ්‍ය සංගමය විසින් සංවිධානය කරන ලද ඉතා ස්මරණීය වැඩ සටහනක් වන්නේ යාපනයේ විශ්ව විද්‍යාලයය බලා ගිය ආයතනයේ විශාල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යයාවන් පිරිසක් දින පහ ක විත්‍ර ප්‍රදර්ශනයක් හා සංගීතය හා නර්තනය ඇතුළත් ප්‍රසංග මාලාවක් වීම විශ්වවිද්‍යාලයය තුළ පැවැත්වීම යි.

ශිෂ්‍ය සංගමයේ ක්‍රියා වන් ට අමතර ව ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව අතර දෘෂ්ඨිමය අවබෝධය, විෂය ඥාණය වර්ධනය කිරීම හා වෙනත් අවශේෂ දැනුම දියුණු කිරීම උදෙසා ශිෂ්‍ය සංගමය අභ්‍යන්තරයේ සංවිධානයක් ඇති කර තිබුණි. එය හඳුන්වා තිබුණේ 'ප්‍රවෘද්ධ අධ්‍යයන කේන්ද්‍රය' යනුවෙනි. එහි ප්‍රධාන සංවිධායක ලෙස කටයුතු කර ඇත්තේ සරත් චන්ද්‍රපීච යි. විවිධ සම්මන්ත්‍රණ, සාකච්ඡා, දේශණ, වාරිකා හා ප්‍රදර්ශණ මේ කේන්ද්‍රය හරහා සංවිධානය විය.

එකල පාඨමාලා වසර පහක් විය. 1978 වන විට පක්‍ෂ දේශපාලන බලපෑම් මත ශිෂ්‍ය සංගමය දෙකඩ වී 'සමවාදී ශිෂ්‍ය සංගමය' නමින් තවත් ශිෂ්‍ය සංවිධානයක් බිහි විය. ප්‍රතිඵලය වූයේ නව ශිෂ්‍ය සංගමය බාහිර පුද්ගලයන් ගේ සහය ද ඇති ව ප්‍රගතිශීලී ශිෂ්‍ය සංවිධානය ට මැර ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීම යි. මේ ප්‍රහාරයේ දී තෝරා ගත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යයාවන් ගණනාවකගේ පංති වැඩ අසුරා ආයතනය තුළ තිබෙන අල්මාර් තුලින් පංති වැඩ (course-works) සියල්ල ඇද දමා ගිනි තබා විනාශ කෙරිණි. මේ බෙදවැවකයේ දී සරත් චන්ද්‍රපීච ගේ වසර පහ ක ට අයත් විශාල සංඛ්‍යාවක් වූ පංති වැඩ සියල්ල අතුරුදහන් විය.

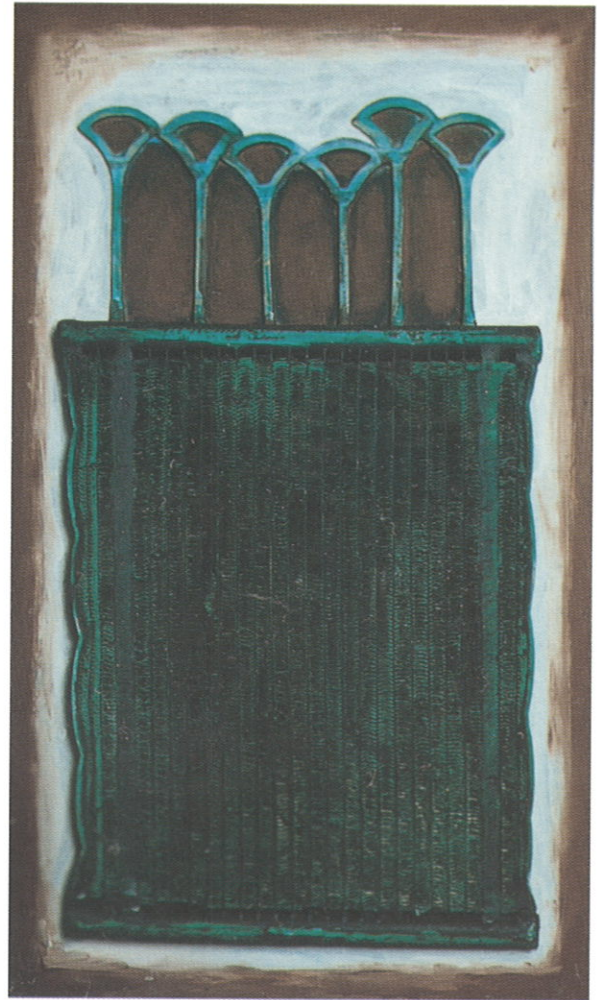
වාසනාව ක ට මෙන් මේ ප්‍රහාරය ට පෙර ආයතනයෙන් බැහැර ට රැගෙන යාමෙන් බේරුණු චේතියාසික විත්‍ර පහක් මේ ප්‍රදර්ශනයේ අංක 37 - 42 වශයෙන් ප්‍රදර්ශනය කෙරේ.

මානව රූප අධ්‍යයන පංති වල දී ඇඳ ඇති මේ කෘතීන් තුලින් කාය විච්ඡේදනය (anatomy) පිළිබඳ තියුණු විපරම් කිරීමක් ප්‍රකාශ වේ. එමෙන් ම ඇඳීමේ දී රේඛාව ට යොදන බලය අඩු වැඩි වෙමින් මානව රූපය ක අභ්‍යන්තර හැඩ තල සොයා යන අයුරු මේවායින් විද්‍යාමාන වේ. මේ කෘති ශිෂ්‍ය මට්ටම අභිබවනය කරන ලද ඒවා ය.

මේ ප්‍රදර්ශනයේ අංක 43 - 50 කෘති සමූහය අයත් වන්නේ 2004/05 වසර වල ට ය.

Colombo Academy of Arts නමින් 2002 වසරේ දී සරත් චන්ද්‍රපීච විසින් ආරම්භ කරන ලද කුඩා දෘෂ්‍ය කලා පාසැල තුලින් ප්‍රායෝගික දෘෂ්‍ය කලාවන් ට ලැදී මෙරට හා විදේශීය ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යයාවන් ට අධ්‍යාපනය ලබා දෙන අතරතුර මේ කෘති නිර්මාණය වී තිබේ.

දෘෂ්‍ය කලා හා වාස්තු විද්‍යා උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා විදේශ විශ්වවිද්‍යාල වල ට ඇතුළත් වීමට අවශ්‍ය වූ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යයාවන් ඒ සඳහා සපුරා ගත යුතු පෙර පුහුණුව හා කෘති සම්පීචය (creative folio) සඳහා මග පෙන්වීම මේ පාසැල තුලින් සිදු වන අතර කෙටි කලක් තුළ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යයාවන් හය දෙනෙකු ඒ අවස්ථාව උදා කර ගත් හ. විදේශ සිසුන් ඇතුරින් දෙදෙනෙකු වසර දෙක ක කාලය තුළ කොළඹ දී ඒක පුද්ගල ප්‍රදර්ශනයන් දෙකක් සාර්ථක ව පවත්වා තිබීම ද ඒ කෙටි ඉතිහාසය ට අයත් ය.

Grove aluminium bars and acrylic on board 66cm x 36cm 2000, Photographer: PN. Galapita

42 - 50 කෘතී විවරණය කිරීම අනාගතයට ඉඩ හැර ඇත.

ශ්‍රී ලාංකීය මූර්ති කලා ශිල්පියෙකු ලෙස සිය ආචාර්ය වරයෙකු වූ සරත් වන්දුප්පිවගේ විශේෂත්වය හා කාර්ය භාරය පිළිබඳ ව තරුණ මූර්ති ශිල්පියෙකු වන මනෝරංජන හේරත් විසින් කරන ලද ඇගයීම් ක් පසු පිටෙක පළ වේ.

නාමල් ජයසිංහ
2005 පෙබරවාරි

References (ආශ්‍රේය ලිපි)

1. Laleeni Fernando	'Revolution by Rebel Potters- New lease of life to a dying industry' The Sunday Times Colombo 1990.12.09
2. නිලකර්තෘ කුරුච්චිබණ්ඩාර	'විශ්මිත මැටිකම් දැක්ම' දිනමිණ 1990.12.29
3. ගුණරත්න රාමනායක	'මැටිකම් ප්‍රදර්ශණය' ඉරිදා දිවයින 1990.12.16
4. ප්‍රහාත් මානවසිංහ	'නව නිර්මාණ තුළින් මැටියෙන් විශ්කම්' දවස 1990.12.08
5. ප්‍රහාත් මානවසිංහ	'රතු මැටියෙන්' දවස 1990.12.18
6. නිමල් සමරසිංහ	'මැටි පිඩ ව නව රටා මවන අත්' ඉරිදා ලංකාදීප 1990.12.02
7. Shiran Rajapakse	'Combined Talents shine in Terracotta' Sunday Times 1990.12.02
8. අනුර හොරේඡස්	'සකපෝරුව පසෙක දමා මැටියෙන් විශ්කම් පායි' දිවයින 1990.11.29
9. Edwin Ariyadasa	'Poetry in Terracotta' Creations in Terracotta Exhibition Catalogue December 1990
10. ප්‍රහාත් මානවසිංහ	'කලා ශිල්පියෙකු දොරට වැඩි ඒ අසිරිමත් මොහොත' කල්පනා සඟරාව 1991 ජනවාරි
11. Weekend Reporter	'The Clay collection Terracotta Show' Weekend Sunday 1990.12.16
12. Albert Dharmasiri	'Sarath Chandrajeewa' Exhibition Catalogue Contemporary Art & Craft Association of Sri Lanka, Colombo. April 1994
13. Madhubhashini Dissanayake	'Figures in Bronze' The Sunday Times 1994.04.24
14. Colombo (AFP)	'Clerk prophesies doom for petroleum industry' The Sunday Island 1997.04.06 P.24
15. Bandula Jayawardene	'Creations for a National Museum' A cultural commentary by pheratima The Island 1994.05.03

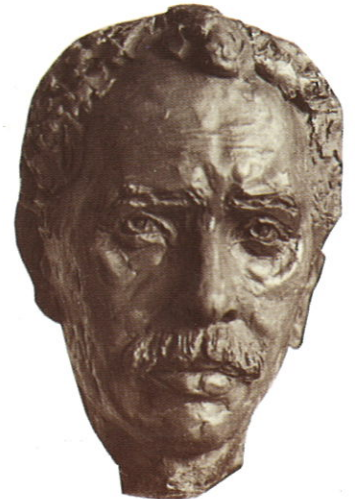
01

02

01. terracotta oil lamp which was lighted at 'Creations in Terracotta' 1990
02. portrait of Bandula Jayawardene, 1991 - Photographer: Nihal Fernando

16. Albert Dharmasiri **'Chandrajeewa a rare sculptor'**
The Sunday Observer 1994.04.17
17. දුටුගොඩ 'වන්දනාව ගේ ජීවයෙන් පිරි මූර්ති දැක්ම' ලංකාදීප 1994.04.02
18. සිරිනිමල් ලක්දසිංහ 'සීමා මායිම් ජය ගත් මර්ති ශිල්පී වන්දනාව' දිනමිණ 1994.05.07
19. Rajpal Abeynayake **'Sarath Chandrajeewa Sculptor, Indubitably the best The Magic in his genius'** **Sunday Observer Magazine** 1994.01.09
20. සරණපාල පමුණුව 'රූප පොථිප බලන්න ඇවිත්' දිවයින 1994.04.28
21. මනබන්දු විද්‍යාපති නිනාල් පීරිස් 'ඝන වස්තුව ක වර්ත නිරූපනය' රාවය 1994.05.08
22. මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න 'තමිල් නාඩු ප්‍රාන්තයේ පිදුම් ලබන සාහිත්‍යධරයෝ' ඉර්දා දිවයින 1994.05.08
23. රමණලාල් වීරසූරිය 'මූර්තිය, ඒ කවර නම් වූ මාධ්‍යයක් ද' දිනමිණ 1994.07.05
24. DANA The International Journal of the Sarvodaya Movement **'The inestimable contribution of the individual to society - Sarath Chandrajeewa's exhibition of a Hundred Portrait Sculptures'** 1994 January April
25. Charith Pelpola **'Art in Pottery' Exhibition Catalogue** Lionel Wendt Memorial Fund & Studio Times, Colombo 1997 June
26. විමලසේන ඉහලගම අශෝක වන්නිආරච්චි 'කුඹිල් කරුවෙකු ගේ ලෝකය' දිවයින 1997.05.31
27. A.M. Macan Marker **'Chandrajeewa's Timely Tonic'** **The Sunday Leader** 1997.06.01
28. බන්දු 'රස පොළව පිළිබඳ ව සරත් වන්දනාව' ඉර්දා ලක්බිම 1997.06.22
29. Charith Pelpola **'Art in Pottery The hands of the potter'** **The Sunday Island** 1997.06.15
30. Jayadeva Marginal comments **'Poetry in clay'** **Sunday Island** 1997.06.22 Page 11
31. නාමල් ජයසිංහ 'හැඩ සහ හැඟීම් - මූර්ති ශිල්පියෙකු ගේ චිත්‍ර' සිව්මිණ 2001.01.28
32. Sunday Leader **'More art and culture at the oberoi'** 2000.11.12
33. The weekend express **'Form and Feeling Art Exhibition'** **Independent Newspaper** 2000.11.19
34. Sunday Observer **'Form and Feeling'** 2000.11.19
35. Albert Dharmasiri **'Artist Sarath Chadrajeewa showing his work in Colombo'** **Sunday Observer Magazine** November 2000
36. Talitha Mathew **'Sarath at the Artrium'** **Sunday Times** 2000.12.03

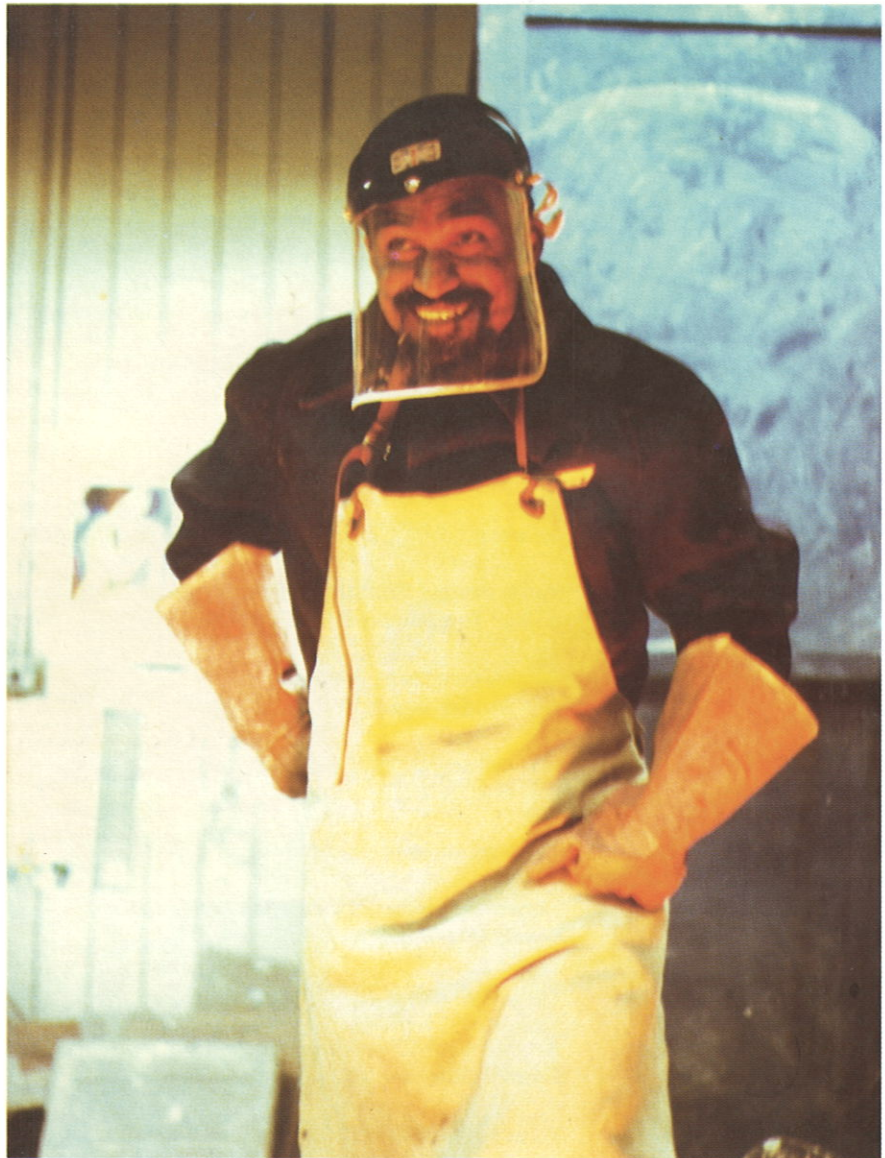
02

01. portrait of Jayalath Manorathne 1991 Photographer: Nihal Fernando
02. pot from 'Art in Pottery' 1997 Photographer: Charith Pelpola

37. Jane Turner Ed

'Sculpture Colonial and Modern periods' Vol. 29 Dictionary of Arts Mcmillan publishersLtd., London 1996 p.462

38. Report on the Restructure of the Institute of Aesthetic Studies University of Kelaniya.
39. Proposed assessment criteria by the Institute of Aesthetic Studies for the section 2.4 (creative work of the Discussion Paper on schemes of recruitment/promotion of associate Professors/professors U.G.C./VC/18/2 of 18.09.2001.
40. Project proposal for 3-year link programme with the Unversity of Oslo, Norway and Institute of Aesthetic Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka. Made report including the curriculum of the post graduate diploma in Bronze Casting.

Chandrajeewa at the bronze foundry, RCA, London, 1988 Photographer: Kerry Hamman

POETRY IN TERRACOTTA

Review by **Edwin Ariyadasa** Exhibition catalogue of
'Creation of Terracotta' 1990

The generally held view is that terracotta is too recalcitrant a medium for refined expression. As a result of this arbitrary assumption most creative artists tend to relegate it to limbo. If the medium is utilized at all, it is made to sub serve more 'exalted' media and only limited functional use is made of it.

The present display of a whole range of terracotta creations of a surprisingly high aesthetic quality, will perhaps for the first time enable Sri Lankan connoisseurs to drastically revise their views about what a creative artist could achieve in terracotta.

The works on display are the products of Sarath Chandrajeewa a young artist whose creative fertility had been nurtured through a series of awards and scholarships.

To judge from the works Sarath Chandrajeewa has placed on display at this Exhibition, his terracotta vision does not seem to recognize bounds. The viewer of his products cannot help but get the impression that he has almost totally exhausted the possibilities of the medium of terracotta.

The functional and utilitarian pieces on exhibition extend both to indoor and outdoor environments.

In this pieces meant primarily for use indoors, he exhibits his creative imagination admirably. Adapting certain traditional motifs, the artist gives them new uses. A piece that impressed me very much is the terracotta ash-tray, inspired, amusingly enough, by the shape generally given to the humble village toddy-pot.

The terracotta honey decanter, is shapely enough to serve as a decorative item, even if it did not have a functional purpose as in the present instance. Wall plaques, mantle piece adornments, substantially made and exquisitely shaped tall vases, that could aesthetically fill interior spaces, tiny summoning bells all bear witness to a prodigious creativity.

It is as if Terracotta Artist Ratnayake Mudiyansele Sarath Chandrajeewa challenged artists in other media and said "What you can do, I can do better".

Sarath Chandrajeewa's collection has within it items that could be assembled into an ensemble to satisfy the demands of even the most exacting interior decorator.

The whimsical touches please immensely. Various beasts and monsters that could inhabit only Sarath Chandrajeewa's imagination, have achieved in this collection an intriguing terracotta life.

01

02

01. pot from 'Creations in Terracotta' 1990

02. honey decanters from 'Creations in Terracotta' 1990 Photographer: Sarath Perera

His terracotta garden items have the special characteristic of being able to adorn while merging unobtrusively into the background. These, therefore, provide a stark contrast to some popular garden decorations which so grossly and glaringly attract attention to themselves.

Chandrajeewa has fashioned garden seats in terracotta, in a combination of utility with artistry.

The appealing finish of the works lays bare his craftsman side. His products are fired in an improvised kiln. His preoccupation is essentially with quality, craftsmanship and imaginativeness.

Sarath Chandrajeewa practices a craft that is as old as man from the dawn of human civilization, man expressed his creativity through clay. Its suppleness, its widespread availability, and the sense of power it would have given to primitive people who could shape it at will made it a universal medium during the dawn of history.

In ancient Babylonia, the quality of whose culture was determined by the Twin Rivers, they built the first libraries in human history, depositing clay tablets. These terracotta books, represent perhaps the only time, that this medium was used to produce tones.

But other cultures, had an infinite variety of uses for this medium. In Indus-valley civilization, toys and other playthings for children had been fashioned out of clay. The ancient Sanskrit Play *Mrccha Katika* (Toy clay cart) by Shudreka, is witness to the many uses terracotta was put to by the ancients.

But, Sarath Chandrajeewa, goes a step forward.

He has utilized terracotta, to accommodate the needs of the far more complex civilization of our modern times.

His collection therefore is a vivid demonstration of what is possible for the medium of terracotta if it is imaginatively handled.

To take up a down to earth issue, apart from the purely aesthetic facets Sarath Chandrajeewa opens a new vista of commercial opportunities for terracotta creations.

These products will invariably have an appeal to the more discriminating local consumers. They are quite likely to win the mind of connoisseurs in foreign countries as well, because they project an exotic image while being utilitarian.

When we felicitate Sarath Chandrajeewa for this achievement, we will not at all be able to overlook the active contribution of Harold Peiris, without whose concerned sponsorship this collection would not have been gathered into an Exhibition.

01

02

03

'CREATIONS' FOR A NATIONAL MUSEUM

A Cultural Commentary by **Pheratima**
THE ISLAND Tuesday 3rd May, 1994

Attracted by a colourful poster hanging on a tree, which told him of an Exhibition of Sculpture called "The Creation" Pheratima was on his way to the National Art Gallery on Ananda Coomaraswamy Mawatha to see it, when he was distracted to a flower exhibition taking place on the other side of the road. "Flowers", said Pheratima to himself "are, after all, creations, though of a different creator", and flowers, he remembered had been the first objects of beauty to feast Pheratima's aesthetic sense. Though he had been there with these creations of God (or nature if you will) since his childhood, he didn't mind staying on a little longer with them at the Vihara Maha Devi Park, but time was running out, and the evening shadows falling, so he veered back to his original destination.

I must say, Pheratima never regretted the decision to change course. The "Creations" exhibited at the National Art Gallery provided him with an experience of a kind he had not ever known before. (Do not call this hyperbole till you've done your own visit). The sculptures on show were a hundred heads in bronze created by a bespectacled and goat-bearded young man, Sarath Chandrajeewa, a lecturer at the Institute of Aesthetic Studies of the University of Kelaniya. The human head that had been behind these creations has actually been deft and the crowd that was present at the time of Pheratima's visit was certainly encouraging. The people of his country, Pheratima has always believed, when given a good thing, knows how to recognize it.

An ocean of heads

The hall of the Art Gallery's left-wing was an ocean of heads, as Pheratima entered it. They were the heads of local personalities of our time who, for some strong reason, mostly aesthetic, had impressed the sculptor. Each bronze represented a personality who, during the last ten or twelve years, if not for a longer period had played some significant role in the cultural life of the nation, most of them in the sphere of arts and letters, and a few from the world of science. From the distance of the entrance, I saw the head of Amaradeva on to my left and to my right the head of Nanda Malini, both holding affectionately their favourite instruments.

Somewhere in the centre were Chitrasena and Vajira, guru and pupil inseparably pound to the dance. Dr. P.R. Anthoniz was almost slipping his surgical hands into his surgical gloves.

01

02

03

01. portrait of musician Khemadasa 1991, 03. portrait of dramatist Henry Jayasena 1991 Photographer: Nihal Fernando
 02. portrait of film star Malini Fonseka with her portrait 1991 Photographer: Sarath Perera

At the far end of the gallery was Henry Jayasena with a characteristic finger on his left cheek and, not far behind, was his dramatist contemporary, Sugathapala de Silva of the disheveled hair and balding head. Not far from them too were Trelicia Ginawardene of Lucihamy fame and poetess Monica Ruwanpathirana with her typical hair knot. In between was novelist and writer, K. Jayatilake of the rough exterior and the sensitive heart, neighbour to Madawala Ratnayaka looking like a pastoral poem, sensitive whether and without. Two confident faces of women were that of Somalatha Subasinghe and Anoja Weerasinghe, placed at either extreme of the hall, as they are in the world of cinema and stage.

In the Perahera

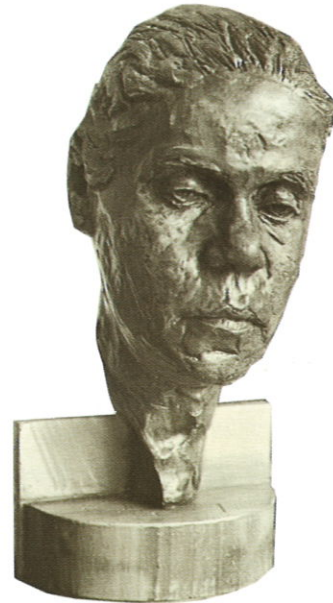
Panibharata, exponent of the traditional Kandyan dance, S.P. Charles, of the art of Bali painting, Premakumar Epitawela, still remembered for his ballet *Salalihini Sandesa* and *Avan-Gardist* like Siri Gunasinghe, pioneer of the Nisandas school were all in Chandrajeewa's perahera of personalities.

Appropriately, against the opposite wall to Henry Jayasena and Sugathapala de Silva were three other men of the theatre their hands themselves suggestive of their contributions. There was the bust of the late Dayananda Gunawardana on a stand with colourful traditional floral motifs, and of Jayalath Manorathna on a stand with a Talamala design. Bandula Jayawardene was in a mood of Sophoclean tragedy on a stand suggestive of Greek architecture while Dr. Roland Silva had a stand inscribed in Brahmi script. Gunadasa Amarasekera too was in a contemplative stance while Nihalsingha stood staid and stolid.

There were also the noteworthies of the clergy, the Ven. Walpola Rahula and the Revd. Fr. Ernest Porutota, Gananath Obeysekera was a virtual Greek Apollo with a head of Medusa's hair, and in the same collection was his film-director brother Vasantha. I must confess it took me some time to identify Edirivira Sarachchandra and A.V. Suraveera while a little more time to justify Sarath Amunugama and Gamini Fonseka's presence until I recalled they were there by their own right as artists and not politicians.

Several years ago one used to think of Amunugama as a poet of promise and a critic with an incisive insight and I have never failed to enjoy a performance of Gamini Fonseka, on the silver screen.

Chandrajeewa's selections, however, had not been dependent entirely on print-media publicity. He had in his collection many men who had rendered unforgettable silent service, unknown to publicity. Such were H.D. Sugathapala, one-time Principal of Royal Primary who had played a significant role as Chairman of the Sinhala Drama Panel and paved the way for many of the theatre personalities

01

02

whose heads adorn this exhibition. In the same category of silent workers were Somapala Hevakapuge and the late Piyasena Gunatileke. Last but not least among these was Harold Peiris, President of the Contemporary Art and Crafts Association of Sri Lanka who were the sponsors of this exhibition.

One of the heads in the collection, that of sculptor Tissa Ranasinghe, Chandrajeewa's Guru would be well known to the world of art as the face of one-time principal of the College of Fine Arts which is now the Institute of Aesthetic Studies. But less well known yet relevant to the subject of this exhibition is the fact that, virtually two decades ago, three heads sculpted by him were the first acquisitions of similar sculpture acquired by the National Art Gallery the heads of Romulus Silva and Annie Boteju of the Tower Hall stage and of Senarath Paranavithana who needs no introduction.

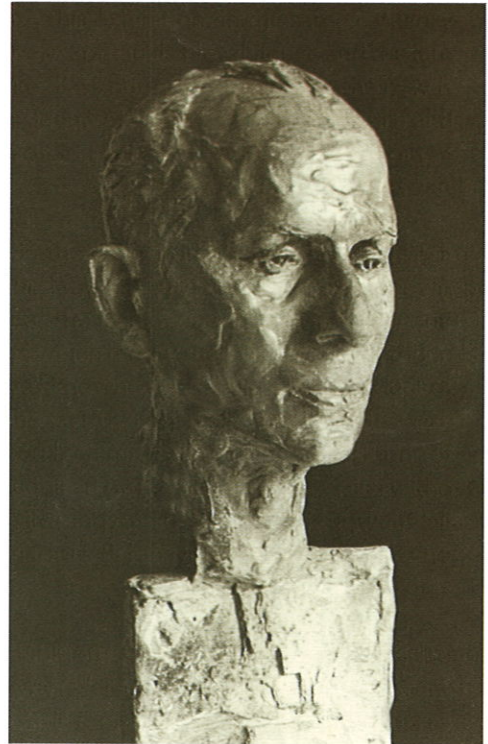
But the present exhibition is a vaster store than that of the guru. Chandrajeewa's selection is based on different criteria. It depicts a slice of Sri Lanka's cultural history, a period of re-awakening most lively and far-reaching in its effects, a period created not by a single human hand but by social forces that are clearly distinguishable and nationally important. According to these criteria, there is no doubt there could have been many more sculptures here but the artist undoubtedly had practical reasons for limiting his work and inevitable circumstances of time and funds.

For a permanent gallery

Pheratima joins the many who were of the view that this excellent collection should form the nucleus of a permanent gallery of Sri Lanka's National Museum. These fine sculptures need not be allowed to perish like the flowers on the other side of the road. Let not "No money" be the answer to this majority plea.

Pheratima would like to add that he saw in the newspapers a photograph the President himself opening the exhibition with the Minister of Cultural Affairs and Education by his side, in a mood of joy I've never seen him in before. Let us hope that this proposal reaches their ears and is realized soon.

(Bandula Jayawardhana writing by the name, Pheratima was the former Editor-in-Chief, Encyclopedia of Buddhism, former Editor, Sinhala Encyclopedia of World Drama and former Chairman, Sinhala Drama Panel.)

01

02

POETRY IN CLAY

Marginal Comments by **Jayadeva**
THE SUNDAY ISLAND June 22, 1997

At the Institute of Aesthetic Studies, where Sarath Chandrajeewa studied, and where he currently teaches, clay work occupies a rather lowly position. The very term 'meti weda' (the standard curricular sinhala for clay work) suggests a rude, mundane and intellectually shallow pursuit. Painting, graphics and (to a lesser extent) sculpture rate high as art! The medium of clay, especially pottery, is consigned to the humbler realm of craft. And, in the general understanding, craft is subordinate to art.

This I suspect is a fairly common circumstance. Clay is burdened with unflattering connotations everywhere. It is messy. It involves sweaty labour, if not muscular effort. At first glance it may appear to lack the grace, refinement and meticulous detail of painting. This perception of clay is reflected in its metaphoric usage; it carries no implications of the transcendental. It is heavy and earth-bound.

So clay-and hence pottery- gets pushed into an obscure corner in the artistic establishment. Now Sarath Chandrajeewa has embarked on the task of rescuing pottery from its fallen state. His latest exhibition, held at the Lionel Wendt Gallery a fortnight ago, was a magnificent vindication of clay as a medium of plastic and tactile expression. Chandrajeewa has staged pottery "shows" before, but the June event surpassed his previous efforts in both the quality of his work and the architecture of the display.

Sarath Chandrajeewa has shown steady growth from the time he first revealed his work to the public. With each successive exhibition, he has been able to add substance and significance to pottery as an art form. What I found most striking this time around was the dynamic quality of the forms he has created. Some of the exhibited pieces departed from the regular symmetries of shape that one tends to associate with pottery. Others preserved smooth and flowing contours. But most of them projected a sense of movement, or a kind of life within. Placid stillness is not a characteristic of Chandrajeewa's pottery. The objects created a living, pulsating environment. I am sure there would have been many visitors to the exhibition who felt this kinetic dimension of Chandrajeewa's pottery.

Chandrajeewa confesses to a grand dream concerning pottery. He wants to bridge the gap between painting and pottery - bridge it by infusing into pottery the same degree of care, imagination and concern that painting customarily elicits from its practitioners.

Chandrajeewa is exceptionally well endowed to take on such a project. Indeed, I cannot think of any other practicing artist in Sri Lanka better equipped for the purpose, for Chandrajeewa both paints on canvas and works in clay. The conflation of the two media has, as it were, already occurred inside him, in his artistic philosophy. This recent exhibition was primarily modulated by this acknowledgement of pottery as a worthy form of art.

Considered from the larger perspective, Chandrajeewa's endeavor denotes a return to tradition. To say this is not to imply that he demonstrates an indulgent fixation towards traditional motifs and designs. Rather, the point is a commonplace of art and cultural history. Going by the available evidence, pottery is without doubt one of the oldest decorative and functional art forms practiced in organized human society. It may even be the oldest.

Clay appears to have been the medium in which early humans first attained the fusion of function, form and beauty. Accomplishments in pottery take us all the way back to the prehistoric era. When we come to recorded times, we think of the Jomon and Hanwa periods of Japan, the China of the Tang and Sung dynasties, the Incas of Peru and the Greeks. We think also of our South Asian inheritance which is pre-Buddhistic in origin.

Humans have been evolving visual and tactile expression in clay for five thousand years. Perhaps more. And while themes, motifs and shapes recur, each civilization and each period has its distinctive mark. Clay objects preserve the stamp not of individual makers but of historical epochs and spans of time. Quite aptly, the invitation to the Chandrajeewa exhibition preview contains a quotation from the Bible: "Arise and go down to the potter's house, and there I will cause thee to hear my words. Then I went down to the potter's house and behold he wrought a work on the wheels."

The potter's heritage is rich, vast and strong. Deeply aware of this cultural fact, Chandrajeewa has drawn up an ambition agenda for pottery, with himself as its prime actor. Speaking to him, one gets a sense of bubbling energy. His personality bespeaks a bright, confident, pervasive engagement with the plastic, tactile material that he moulds into vibrant shapes.

I have known Sarath Chandrajeewa long enough to appreciate the vitality of his dream. He is still young and the best years are ahead. His exposure to art instruction, first in the UK under the aegis of his mentor Tissa Ranasinghe, and currently in Russia from a somewhat different angle, has appreciably improved his skills and enlarged his horizons without weakening the umbilical links that bind him to the clean clay of Dankotuwa. I have great hopes for him.

01

02

Huge temptations beckon the artist in these days of the all-embracing market-place. I am sure Chandrajeewa knows the dangers and will resist over-exploitation. In this regard, it was most encouraging to note that Chandrajeewa had avoided the over-pricing habit of many Sri Lankan painters and sculptors. As one visitor was heard to say, Chandrajeewa's prices were moderate and very reasonable.

This moderate pricing policy is yet another commendable aspect of Chandrajeewa's philosophy as painter, potter and sculptor. He told me that he wishes for a situation where certain items on display would not be beyond the reach of the average visitor. He plans to enlarge this option at his next exhibition, and offer at least a selection of paintings at nominal prices.

While congratulating Sarath Chandrajeewa and wishing him well, I must end this commentary with my usual lament. Whenever an exhibition like Chandrajeewa's ends, I become painfully conscious of the lack of a gallery possessing permanent collection of this country's modern art. Works that should be on permanent display for generations to come disappear into private homes or leave the country. If they are brought together at all, it will be within the covers of a coffee table volume. The nation and its modern art deserve a better deal.

(Prof. A.J. Gunawardene writing by the name Jayadeva was the former Head of the Department of English, University of Sri Jayawardenepura and former Director of the Institute of Aesthetic Studies, University of Kelaniya.)

01

02

03

ART IN POTTERY

Charith Pelpola , Studio Times
The SUNDAY ISLAND June 15, 1997

In every age and every successive generation, art undergoes a change, and adaptation to the ever changing climates of our cultural experience and attitudes.

Sometimes this change is heralded by an explosion of shocking colour and concepts, couples with futuristic techniques-driving the point forward, but perhaps distancing itself from the audience that matters. However, change can also be brought about by the quietest of revolutions; the softest of steps, and the most subtle of suggestions.

Pot from 'Art in Pottery' 1997 Photographer: Charith Pelpola

This is Sarath Chjandrajeewa's quiet revolution. At his exhibition at the Lionel Wendt Gallery last week, we saw a side of art that we had all but forgotten. His pottery recalls a return to the land, an acceptance of the soil that remains beneath our feet, and its reassuring presence, though concrete jungles may choke and war-machines may ravage.

The poetry in his lines, given substance in clay and in canvas, were drawn from the changing moods of nature, and a reflective meditation of the land from which we came. The monsoon rains beating relentlessly against a window; the peeling flames of blue gum and pera bark; the supple rhythm of reptile skin; the revolving spheres of life and landscape. I saw it all, and perhaps others saw much more.

And that, surely is the joy of such an experience; the "Art in Pottery". To be open to this suggestion, that we are being offered an insight into something new. Something that will be with us, and become an accustomed vision of art. No longer should we limit our creative canvas to the cloth that holds colour rigid and still. There are countless other surfaces to explore. Clay is one of them.

Sarath is showing us his life. The life that he knows and the work that he loves. His art is classless; a personal expression of what he sees, what he knows, and what he feels. Why show anything more complex? It is why he hasn't branched into more controversial fields. He addresses only what he is familiar with; the everyday life of a potter, sculptor, artist, and teacher - exploring, as anyone else, his mentality, spirituality and changing way of life.

So Sarath's message is clear. To the young artists of the new generation: show that you feel within yourself. Read the poetry that lies within the land, and give it form and celebrate its heritage. Be true to yourself, and your artistic expression will surely flow, unending. Persevere with your work, and the world will listen - eventually.

01

02

**ARTIST CHANDRAJEEWA SHOWING
HIS WORK IN COLOMBO**
SUNDAY OBSERVER MAGAZINE November 26, 2000

The Oberoi's Artrium has come alive once again, with the Lanka Oberoi holding its second art exhibition co-sponsored by Deutsche Bank, from November, 24, 2000. The art exhibition titled "Form and Feeling" features paintings and sculptures by sculptor/artist Dr. Sarath Chandrajeewa, a well-known artist with a fine reputation for sculptures, classified as master pieces in their own right.

Sarath Chandrajeewa made a stunning impact on the contemporary art scene in Sri Lanka, with his sensational exhibition of hundred portrait heads of eminent Sri Lankan personalities, held in the National Art Gallery, Colombo, in April 1994.

The exhibition established his reputation as a portraitist par excellence. Every medium he touches vibrates with originality. He revolutionized the art of studio pottery ("Creations in Terracotta", National Art Gallery, 1990 and "Art in Pottery", Lionel Wendt Gallery, 1997) with his dynamic, innovative forms.

As a sculptor his creations are basically figurative although at times he gravitates towards an approach that can be identified as semi-abstract or abstraction. The present exhibition of paintings and sculpture represents a watershed in the development of his creative path. The emphasis seems to be more on painting than sculpture. It reflects his creativity and energy in the medium of painting. Works of sculpture are limited to a few pieces submitted as part of a project for the Masters Degree at the State Institute of Academic Art in Moscow in 1995. The thematic content of these sculptures is the interpretation of the Mahapurisa concept of the Gautama Buddha.

His language of painting makes no identifiable reference to the visible world. These paintings do not represent or reinterpret nature but follow its principles and forces. Nature is always the source of his creative impulses. These works can be interpreted as abstract, non-objective or pure painting. The purpose of representation is to interpret the visible reality. The aims of abstract art is to express the spiritual reality.

In these paintings, the manipulation of positive and negative spaces draws a parallel with forces of life and nature. Both positive and negative spaces express volume. In these passionate paintings of Chandrajeewa, the adjustment of formal Relationships are precise. Study of Chandrajeewa's artistic creations has convinced me that an artist is born, and must possess sensitivity and superiority of mind that cannot be taught.

Albert Dharmasiri
Senior Lecturer in Art
Institute of Aesthetic Studies
University of Kelaniya

SARATH AT THE ARTRIUM

Talitha Mathew
SUNDAY TIMES December 03, 2000

Sarath Chandrajeewa, sculptor, painter and master of terracotta, is no newcomer to the Sri Lankan art scene. Two exhibitions of pottery at the National Art Gallery (1990) and the Lionel Wendt (1997) established his reputation as a man with a very individual way with clay. In 1994, he made heads turn with a hundred bronze heads of well-known and contemporary personalities, displayed at the National Art Gallery.

Form and Feeling, which was open to the public at Artrium, the Lanka Oberoi, from November 23 to 29, show-cased a combination of sculpture and painting. While the quality of the sculpture in terms of power, passion and strength of execution cast the paintings in the shade-as far as work in different media can be compared, - the juxtaposition of varied styles of expression, did create an intriguing ambience.

The real head-turners among the exhibits were the *Mahapurisa* range of Buddha heads and figures. *Mahapurisa IV* is a striking creation showing the figure of a *Bhikku* with the fan held defensively across the chest as a barrier against the world? The sensitively chiseled features are in bronze with a greenish tinge and an irregular halo effect frames the work, which is not hollowed out but three-dimensional from all angles.

Contrasting treatment is given to *Mahapurisa III* which foregrounds the strong, sharply etched face of the Buddha with an aureole appropriately composed of Bo leaves.

Yet another exploration of the same subject takes the shape of a bronze stand in *Mahapurisa V* with a triangle within a circle within a square within a set of circles, within a square frame. The central motif in the triangle, using negative space very effectively hints at *nirvana*, because the shape occupied by the Buddha is there, but the actuality is absent. The concept is subtle yet strong and draws the viewer into brooding about the significance of the central triangle, perhaps a representation of the triple gem.

Among the paintings selected for the exhibition, the use of textures seemed more effective than the use of colour. Most compelling were the paintings which kept the use of colour to a minimum, playing instead with contrasts of material and the feel of varying textures.

The artist is bold in experimenting with tar and aluminium as in *Head I*, oil, acrylic and canvas on jute in *The Authority*, mesh, and dry flower in *Seeking III* and copper sheet and jute on board as in *Seeking*.

Mahapurisa I (Great Man) bronze height 194 cm 1995 Photographer: PN. Galapita

01

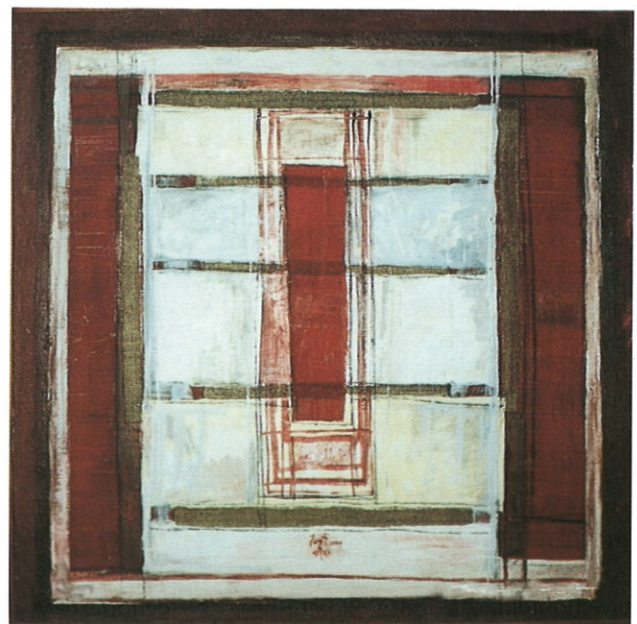
Weather Chart, is easy on the eye with its vivid blues and earthy greens, use of cord to create a chart-like effect and the weather symbols and other signs frolicking around the canvas. The coppery paint smeared on the jute in *Seeking* makes it rich and striking in visual appeal. *Three Elements* celebrates colour with the central band breaking the horizontal symmetry, *Grove 2000* is an unusual treatment of aluminium, brass and acrylic on board with a curious viridian green evoking a stylized forest.

02

With a bold central installation, *New Year*, the paintings were effectively interspersed with sculpture. However, one wonders why the paintings in the same series were not grouped together (or fairly close together) as in the brochure, to enable the viewer to compare the progression the artist's thought and the changes in composition as in the *Mahapurisa* series. While conceding the artist's right to arrange his exhibits as he thinks fit, the two paintings on *Dawn*, for instance, one bleached of colour, a study in cream, would have been as interesting contrast, cheek by jowl with the other, which is a shout of crimson, high lighted with yellow and banded with white. The same comment goes for *Head I and II*, *Seeking I, II and III*, *Inheritance I and II*.

An interesting visual experience and one hopes that Artrium will continue to encourage encounters between viewers and good art. The exhibition was sponsored by the Lanka Oberoi and Deutsche Bank.

03

හැඩ සහ හැඟීම් - මූර්ති ශිල්පියෙකු ගේ චිත්‍ර
 නාමල් ජයසිංහ
 වර්ෂ 2001 ක්වු ජනවාරි මස 28 වැනිදා ඉරිදා සිළුමිණ

ශ්‍රී ලාංකීය නූතන කලා ප්‍රවාහය ට සරත් චන්ද්‍රපීච සංවේදී බලපෑමක් සිදු කළේ අප සමාජයේ ප්‍රබල වර්ත සියයක් තෝරා ගෙන ආලේඛ්‍ය මූර්ති සියයක ප්‍රදර්ශනයක් 1994 වර්ෂයේ අප්‍රේල් මස කොළඹ ජාතික කලා භවනයේ පැවැත්වීමෙනි. එම ප්‍රදර්ශනයෙන් පසු ඔහු ඉතා අග්‍ර ගණයේ ආලේඛ්‍ය මූර්ති (Portraitist) ශිල්පියෙකු වශයෙන් කීර්තිය ට පත් විය. ඔහු විසින් ස්පර්ශ කරන ලද කිහිමි මාධ්‍යයක් තුළින් වුව ද ඔහු ගේ නිර්මාණාත්මක ප්‍රකාශන ශක්තිය විදහා දැක්වීණි. ලාංකීය කුඹල් කලාව පිළිබඳ විජලවීය වෙනසක් ඇති කීර්ම ට ඔහු විසින් 1990 දී ජාතික කලාගාරයේ දී පවත්වන ලද 'විශ්මිත මැටිකම්' ('Creations in Terracotta') ප්‍රදර්ශනය හා 1997 දී ලයනල් වෙන්ඩ්ට් කලාගාරයේ පැවැත් වූ 'කුඹල් කලාව' ('Art in Pottery') ප්‍රදර්ශනය බෙහෙවින් පාදක විය.

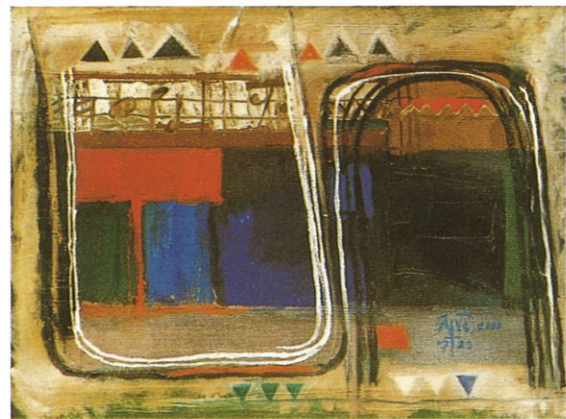
මූර්ති ශිල්පියකු වශයෙන් ඔහු ගේ නිර්මාණ මූලික වශයෙන් රූපමය (figurative) ස්වභාවයක් පෙන්නුම් කළ ද ඇතැම් විට ඔහු අර්ධ අමූර්ත හා අමූර්ත (abstraction) තත්වයන් කරා ද අවතීර්ණ වේ. වර්තමාන 'හැඩ හා හැඟීම්' ('Form & Feeling') ප්‍රදර්ශනය ඔහු ගේ නිර්මාණාත්මක ගමන් මගේ වර්ධනය පෙන්නවන්නකි. මෙම ප්‍රදර්ශනයේ දී ඔහු වඩාත් තීව්‍ර ලෙස අවධානය යොමු කරන්නේ මූර්ති කලාව ට වඩා චිත්‍ර කලාව ට ය. මෙම චිත්‍ර කෘති මගින් ඔහු සිය නිර්මාණාත්මක කෞශල්‍යය හා භාවමය ශක්තිය විදහා දැක්වයි. 1995 දී මොස්කව් රාජ්‍ය කලායතනයේ මූර්ති කලාව පිළිබඳ ශාස්ත්‍රපති උපාධිය සඳහා ඔහු විසින් නිර්මාණය කරන ලද මූර්ති කිහිපයක් මෙම ප්‍රදර්ශනය ට ඉදිරිපත් කර තිබිණි. මෙම මූර්ති වල තේමාව වී තිබෙන්නේ මහා පුරුෂ සංකල්පය හෙවත් බුද්ධත්වය පිළිබඳ ඔහු ගේ මූර්තිමය ප්‍රකාශනයයි.

ඔහු ගේ චිත්‍රමය භාෂාව දෘශ්‍යමාන ලෝකය සමග ගැටී පවතින සම්බන්ධතාවයක් නො පෙන්නවයි. මෙම චිත්‍ර සොබා දහම නියෝජනය කරන්නේවත් වය අර්ථ කථනය කරන්නේවත් නැති අතර, සොබා දහමේ න්‍යායන් හා බලපෑම් අනුගමනය කරයි. මෙම නිර්මාණාත්මක පෙළඹවීම සඳහා සැමවිට ම පාදක වන්නේ ඉහත කාරණා බව පෙනෙන අතර, මෙම කෘතීන් අමූර්ත, නිර්රූපී හෝ චිත්‍රමය වේ.

මෙම චිත්‍රයන් හි අරමුණ වී ඇත්තේ දෘශ්‍යමය යථාර්ථය අර්ථ ගැන්වීම යි. අමූර්ත කලාව තුළින් ඔහු භගවත්තේ අධ්‍යාත්මික යථාර්ථය ප්‍රකාශ කිරීමක් බව පෙනේ.

පීචිතය හා සොබා දහමේ බලපෑම් සමග සාමාන්තර ව යන ලෙසින් ධන හා ඍණ අවකාශයන් මෙම චිත්‍රයන් හි හසුරුවා ඇත. එමෙන් ම ධන හා ඍණ අවකාශයන් දෙක ම ප්‍රකාශ කරන්නේ ත්‍රිමාණාත්මක භාවය යි. සරත් චන්ද්‍රපීච ගේ භාවමය චිත්‍රයන් හි සංරචනය ඉතා සියුම් ව සකසා තිබේ.

ඔහු ගේ කලාත්මක නිර්මාණයන් අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ උපතින් ම සංවේදී භාවය හා නිර්මාණශීලී චින්තනය උරුම කර ගන්නා කලාකරුවන් බිහිවනවා මිස ඉගැන්වීමෙන් තැනිය නො හැකි බව යි

01

02

(කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයීය සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයේ චිත්‍ර හා මූර්ති අධ්‍යයනාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකවාර්ය ඇල්බට් ධර්මසිරි මහතා ගේ ඉංග්‍රීසි පිටපතේ සිංහල පරිවර්තනය යි.)

01. Seeking II Oil on canvas 63 cm x 47 cm 2000
 02. Inheritance I Oil and acrylic on canvas 63 cm x 94 cm 2000 Photographer: P.N. Galapita

Sarath Chandrajeewa as a sculptor

It is a timely requirement that attention should be drawn on contemporary Sri Lankan Sculpture, as a wide and penetrative review has not been done so far in that direction. Although critics have tried to explore the development and expansion of Sri Lankan paintings, which have undergone various influences during different periods, they have significantly neglected looking into the course of contemporary Sri Lankan sculpture.¹

Though sculptural expressions were present within the field of visual art in Sri Lanka, with evidence as old as or even older than that of painting, this fact had been confined only to outer descriptions without review or examination through the expressive vision of an artist.

Several critics have thoroughly studied the turning points and landmarks of the development and expansion of paintings in this country. These works include the celebrated frescoes of Sigiriya, traditional paintings, the first school of modern art in Sri Lanka namely 43 group, National Art Front and the paintings of 60s, 70s, 80s and 90s. But only a very small scale of critics have examined or evaluated the works of Sri Lankan sculptors.² Though this is not the time or occasion to inquire why this is so, this state of affairs has become a major factor for me to write this review about sculptor Sarath Chandrajeewa.

After Tissa Ranasinghe, I see Sarath Chandrajeewa as a distinctive figure who is much looked up to in the field of Contemporary Sri Lankan Sculpture.³ This is clearly due to the contribution that he has made to visual arts. Life stories, autobiographies and other assessments of Sri Lankan painters are freely available but such reading material regarding the creative contribution of sculptors are rare. It is at such a moment that Sarath Chandrajeewa with fifty years of life experiences and memories of contribution he has made to the art field has occupied the gallery space again. I think this is a good opportunity to think over and review his creativity. This brief account is arranged to examine the creative handling by Sarath Chandrajeewa as a sculptor.

Sarath Chandrajeewa received his first degree in Sculpture from the Institute of Aesthetic Studies in 1978. In 1988 he completed the Diploma in bronze casting at the Royal College of Art in London. Thereafter he gained his masters degree from the State Institute of Academic Art in Moscow in 1995.

He was granted a doctorate in Philosophy in 1999 for his Ph.D. thesis, which he completed at the State Institute of Art Research in Moscow. He gained the status of Honorary Academician in 2001 at the Russian Academy of Art.⁴

He has been directly engaged in creative activities for more than 25 years and is still so to-date. In a small country like ours, it is no easy task to work continuously for such a long period as a sculptor, whose work is physically tedious.

In Sri Lanka there are many problems relating to the field of sculpture. Lack of discussions on sculpture, investigative critics, gallery space dedicated to the welfare of arts, State sponsorship and existing viewers and buyers are some of them. There is also the narrow minded views of peers who claim to be capable of assessing and making accurate evaluations on the subject.⁵ Therefore it is clearly difficult for a sculptor to survive in his chosen field.

Sarath Chandrajeewa's distinctive style of sculpture can be categorized in to four sections.

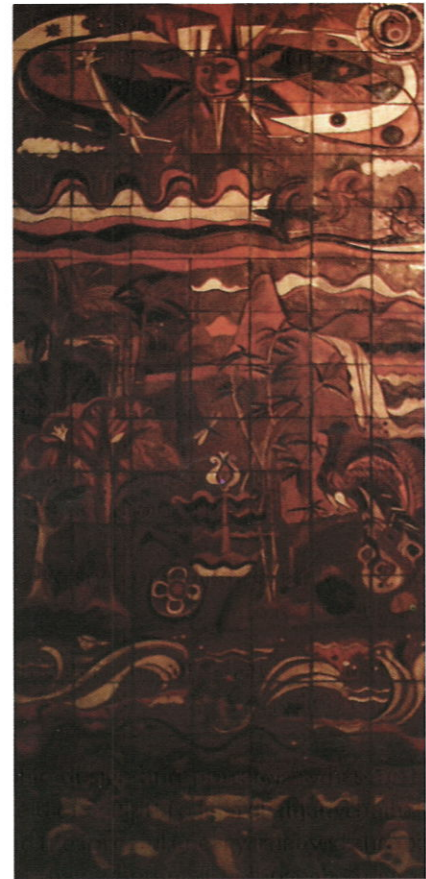
1. Portrait Sculpture 2. Monumental Sculpture 3. Semi abstract Sculpture 4. Relief Sculpture

Relative to his painting, graphic design and pottery, he has established distinctive landmarks in the field of Sculpture in Sri Lanka. The handling of creativity through his work and the forceful energy released and expressed through it, is more important, than whether it belongs to the traditional, modern or post-modern eras. In other words, it is extremely important to assess and review his task as a sculptor in relation to his time, ideologies, goals and social atmosphere. Nevertheless it is easy to understand Sarath Chandrajeewa the Sculptor and his works by means of an open-minded conversation.

In 1994, he captured the gallery space and placed an aggressive memoir in the course of Sri Lankan Sculpture. The exhibition of 'Hundred Impressions in Bronze' held at the National Art Gallery is a remarkable milestone in this field as well as in Sarath Chandrajeewa's creative performance.

When examining these portraits, the social background that influenced them is an important factor. The 80s were a dark period in the history of Sri Lanka. Uncertainty, underestimation of the value of life and frustration among the young generation was dominant during this period. The violent political atmosphere that prevailed during that time was reason for this situation within the civil society.

Though this had directly influenced his works, he had utilized it very prudently in his creative concepts and expressions. Personal feelings and hidden emotions of the social strata were placed three dimensionally throughout the gallery space in a memorable way.

01

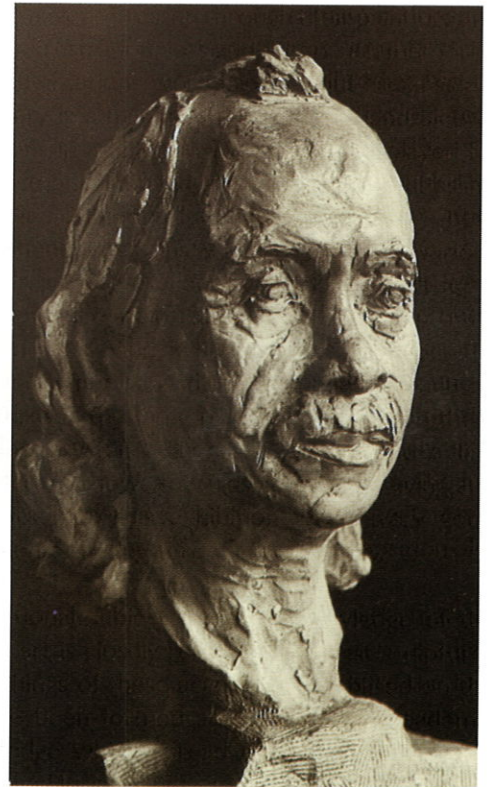

02

Many artists in Sri Lanka have expressed through their paintings and sculptures; the violence, frustration, loss and other such memories till today. Most of these creations were brought out as senseless expressions to the gallery in a manner of fashion. Chandrajeewa absorbed these emotions in a different manner. He displayed his technical skill, aggressive and innovative emotions as well as his keen vision, through this exhibition of a hundred portraits. These portraits represented eminent persons who had excelled in various fields. This was Chandrajeewa's challenging reply as an artist, to those who debased human life as worthless. He brought into the gallery, characters from every field, who stared at the spectator silent and unmoving yet symbolizing their uniqueness. When he placed all these sculptures in the same place, he distributed them accordingly in a planned system. The attempt to build a link between the importance he shows towards life and the living and the spectator is remarkable. This exhibition was a very good composition of monuments of living heroes in our society.⁶

We see that the traditional subject oriented knowledge of the western academics for art is closely related to portrait sculptures because the basic teachings of these academics are based on the human figure and have been formed according to an academic discipline. This knowledge which spread throughout the world during the 19th century had its influence upon the sculptors as well. Sarath Chandrajeewa had broken free from this academic expertise and used his own free style to create his portrait sculptures. When we study each of these portraits closely, we can see that his idea was to represent the inner qualities and feelings of the character in a three dimensional form than to create a photographic replica.

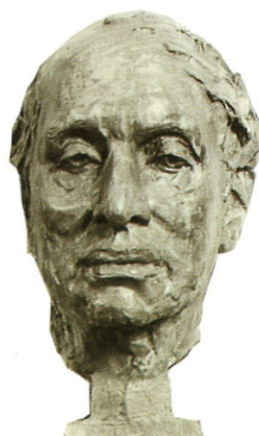
I consider this a unique skill, which he has acquired as a sculptor rather than a technique he has practiced. The ability to surpass the apparent reality without being controlled by the medium that he uses is a skill acquired only by a mature sculptor.⁷

01

05

04

03

01. portrait of pioneer dramatist Sugathapala de Silva 1991, 02. portrait of music researcher C. de S. Kulathilaka 1991, 03. portrait of economist Dr. Gamini Corea 1991, 04. portrait of actress Trilicia Gunawardene 1991, Photographer: Nihal Fernando

It is my assumption that as a monumental sculptor, Chandrajeewa's creative abilities have not been put to full use in Sri Lanka. Although he did not get the necessary opportunities to exhibit his caliber or his organized plans, in the field he has left his indelible mark.

The higher education that he received in Russia has largely influenced his monumental work. Here we should take into consideration his planning and compositional techniques that he uses to create monuments. However he preserves his own free will within the methodology of presentation. One can understand this fact when examining the following works, which are among the large-scale monuments.

1. **Dr. S.A. Wickramasinghe Monument - Uyanwatta, Matara 1987**
2. **Unknown Soldier's Monument Panagoda Army Camp - 1992**
3. **President R. Premadasa Monument Hultsdorf, Colombo 1993**
4. **Ven. Bellanwila Somarathana Thero Monument Bellanwila Temple - 1996**
5. **Felix R. Dias Bandaranaike Monument Vihara Maha Devi Park, Colombo - 1996**

F.R.D. Bandaranaike monument bronze height 12' Colombo 1996 Photographer: Priyantha Bamunusinghe

The superiority he shows in his portrait sculpting has been a help to the art of monumental sculpture. Chandrajeewa's method of placing a monument with the systematic composition within the given space sets an example for amateurs in this field to follow. One can get a clear understanding of his ability to assemble the whole composition to suit the character of the monument, by examining the monuments of Ven. Bellanwila Somarathana thero and Felix R. Dias Bandaranaike.

I feel that Sarath Chandrajeewa has very often manipulated his personal expressions and concepts based on the human head. In constructing three-dimensional forms based on human anatomy, he amalgamates geometric and natural forms in to them. When examining most of his works, this characteristic is clearly visible especially in his creative style. The sculptural creations presented by him during his exhibition 'form and feeling' in 2000 come under this category.

Through his creative exhibits, he has tried to embody the unique and noble characteristics of Lord Buddha. Here is an attempt by a modern artist to bring out the super mundane qualities of a great religious master in to three-dimensional expression. In his search for a modern visual impression of the Buddha, Chandrajeewa's creative vision is different and non-traditional and also a novel approach.

In his creation '*Mahapurisa*' (Great man II), we can see that he had fixed the head of the Buddha within a very firm rectangular geometrical shape. His eyes are half closed. There is a cluster of cylindrical shapes joined to the top of the *usneeshaya*, (the symbol of wisdom) binding themselves together in various sizes and lengths.

It is possible for one to think of this work as an assembly of three component parts, but Chandrajeewa has suitably employed these shapes and forms to intensify the purpose of the expression. Here he allows the geometrical shapes and natural shapes to collide with each other and thereby successfully bring out a form full of personality and powerful force. This definitely enriches his expression and intention. He has utilized his knowledge as a sculptor to fulfill and enrich his idea.

In the work, '*Mahapurisa IV*' I see a non-traditional three-dimensional expression of the Lord Buddha, done by a 20th century artist. The figure is of a monk holding a '*watapatha*' (a fan made of talipot palm leaves used by Buddhist monks) in his right hand majestically. The wide spread halo rotates around the figure. In this presentation, where Lord Buddha and his unique qualities and features as a great personality are condensed, I see the vision and amazingly independent creative ability of Chandrajeewa. This is the outcome of a free-thinking artist who is capable of awakening the intellect realistically.

Mahapurisa II (Great Man) bronze height 73 cm 1995 Photographer: PN. Galapita

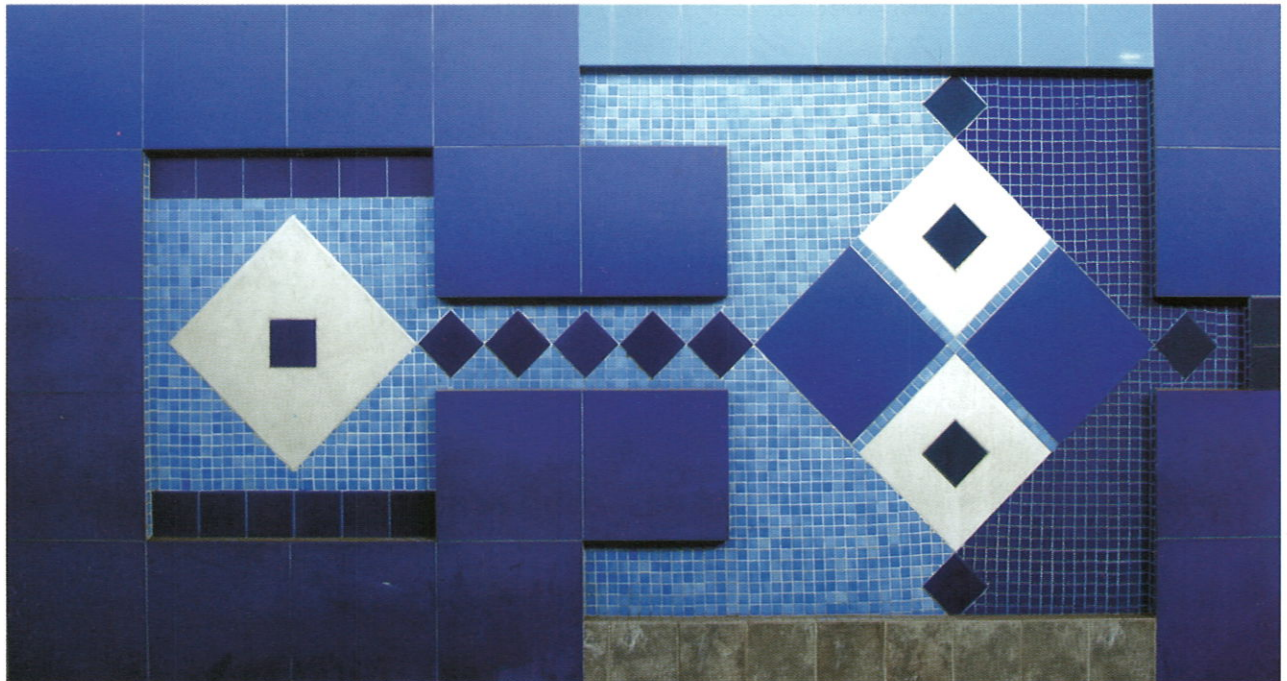
Among other works done by him under the 'Mahapurisa' concept, 'Mahapurisa I and V' draw special attention. Here the important factor is the method of independent expression he has shown through these works. His religious affiliations as well as the experience he has acquired as an artist in this field for a number of years, has contributed to establish the qualities and conceptual values of all his creations.

01

In relief sculpture, we see Chandrajeewa using different mediums. Among them, the colourful abstract relief sculpture done for the underground tunnel at the Borella Junction in 1999 is fascinating. This relief is fixed in three different places as a composition of various colourful forms. The way a number of supernatural creative compositions are placed in the tunnel, for the amusement of the commuters, is remarkable.

02

01, 02. ceramic murals at the red & blue entrances to the under ground subway Borella, Colombo 1999 Photographer: Priyantha Bamunusinghe

Besides this, his terracotta relief in 1987 in one of the main entrance halls of the Maharagama Youth Centre, is worth mentioning. It was the first time that a relief of this scale was done, after the work of Tissa Ranasinghe, who did the terracotta reliefs for the Royal New Theatre in Colombo, and the lobby of the Galle Face Hotel during the 70s. In Chandrajeewa's 35 feet long relief, he has directly used the symbolical expressions of elements of visual arts connected to various religious beliefs, worshiping of cults and other traditional ethnic rituals. I presume that these elements have directly influenced fostering Chandrajeewa's concepts in his work as a sculptor.

The foregoing is a brief assessment of the creative works of Sarath Chandrajeewa who excels in a number of fields, as an artist and also his contribution to the field. My opinion is that his contribution to Sri Lankan sculpture cannot be under-rated. Why I feel that such appreciation is necessary is that, among the handful of artists engaged in sculpture, Chandrajeewa is an outstanding personage. I consider it a duty to be open in appreciating his speciality.

Manorajana Herath

BFA(SL)Sculpture
MFA(India)Sculpture
February 2005

මූර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස සරත් චන්ද්‍රජීව

ශ්‍රී ලාංකීය සමකාලීන මූර්ති කලා විෂය ක්‍ෂේත්‍රය පිළිබඳ ව ඉතා පුළුල් හා විනිවිද දුටු විචාරයක් මෙතෙක් සිදු වී නොමැති අතර, එහි ලා වඩාත් අවධානයක් දැක්වීමේ අවශ්‍යතාවයක් ඇතැයි සිතමි. විවිධ කාල වකවානු තුළ නොයෙක් බලපෑම් හා ආභාෂයන් මැදින් ගමන් ගත් ශ්‍රී ලාංකීය චිත්‍ර කලා විකාශනය හා එහි වර්ධනය පිළිබඳව විවිධ විට විමසීමට ඇතැම් විද්වතුන් උත්සාහ දැරුවද, ඉතා බරපතල ලෙස නූතන මූර්ති කලාවේ සමකාලීන ගමන් මග පිළිබඳව ඇගයීම සහ විමසීම අමතක කොට දමා ඇත.

චිත්‍ර කලාව තරමට ම නොමැති නම් ඊටත් වඩා පැරැණි සාධක සහිතව දෘෂ්‍ය කලාව තුළ මූර්ති ප්‍රකාශනයන් ශ්‍රී ලාංකීය කලා චිත්‍රවල තුළ තිබුණද, එය මතු පිට විස්තර කිරීම් වලට පමණක් සීමා වී නිර්මාණ කරුවන්ගේ ප්‍රකාශන දෘෂ්ඨිය හරහා විග්‍රහයට හෝ විචාරයට බඳුන් වී නැත.

සිහිරියේ සම්භාව්‍ය සිතුවම්, විහාරාරාම චිත්‍ර, ප්‍රථම නූතන වාදී ගුරුකුලය වූ 43 නේ කණ්ඩායම, ජාතික කලා පෙරමුණ, 60, 70, 80, 90 දශක වල ලාංකීය චිත්‍ර කලා විකාශනයේ සන්ධි ස්ථානයන් විමසන විචාරකයන් අතරින් මූර්ති ශිල්පීන් පිළිබඳව විමසීම් සිදු කර ඇත්තේ ඉතා වික දෙනෙකු බව කිව යුතුය. ඒ කුමක් නිසාද යැයි විමසීමට අවස්ථාව මෙය නොවන නමුත්, මෙම සටහන වෙත මා වඩාත් යොමු වීමට පාදක වූ කරුණක් ලෙස උක්ත ප්‍රශ්නාර්ථය හේතු විය.

තිස්ස රණසිංහට පසුව ශ්‍රී ලාංකීය නූතන මූර්ති කලා ක්‍ෂේත්‍රය තුළ අවධානයක් ගත් විශේෂ චරිතයක් ලෙස සරත් චන්ද්‍රජීව මම දකිමි. එය පැහැදිලි ලෙස ම දෘෂ්‍ය කලා ක්‍ෂේත්‍රය තුළ ඔහු දක්වන ලද දායකත්වය හේතුවෙනි. ශ්‍රී ලාංකීය චිත්‍ර ශිල්පීන්ගේ ජීවිත කතා හෝ ඔවුන්ගේ ස්වයං විස්තර හෝ වෙනත් ඇගයීම් අපට කියවීමට හැකි මුත්, මූර්ති ශිල්පීන්ගේ නිර්මාණ දායකත්වය පිළිබඳව කියවීමට ලැබෙන්නේ බොහෝ අඩුවෙනි. එවන් මොහොතක වසර පණහක ජීවිත අත්දැකීම් ද සිය නිර්මාණ දායකත්වයේ මතක සටහන් ද සහිතව සරත් චන්ද්‍රජීව කලාගාර අවකාශයට නැවතත් පැමිණ සිටී. ඔහුගේ නිර්මාණ දායකත්වය යලි සිතා බැලීමටත්, විචාරය කිරීමටත්, මෙය අවස්ථාව යැයි සිතමි, මෙම කෙටි සටහන පෙළ ගැසෙන්නේ සරත් චන්ද්‍රජීව නම් ශ්‍රී ලාංකීය මූර්ති ශිල්පියාගේ නිර්මාණ භාවිතය විමසීමේ අරමුණෙනි.

01

02

01. portrait of Professor of Mass Communication Dr. Wimal Dissanayake 1991 Photographer: Nihal Fernando
02. terracotta and iron oil lamp which was lighted at "Hundred Impressions on Bronze" 1994 Photographer: Sarath Perera

1978 දී මුර්ති කලාව වෙනුවෙන් ප්‍රථම උපාධිය සෞන්දර්ය අධ්‍යයන ආයතනයෙන් ලබා ගන්නා සරත් චන්ද්‍රජීව 1988 දී එක්සත් රාජධානියේ රාජකීය කලායතනයේ ලෝකඩ මුර්ති වාක්තු කිරීම පිළිබඳ ඩිප්ලෝමා ව ද, 1995 දී මොස්කව් රාජ්‍ය කලා ශාස්ත්‍රාලයෙන් මුර්ති කලාව පිළිබඳ ශාස්ත්‍රපති උපාධිය ද, 1999 දී මොස්කව් රාජ්‍ය කලා පර්යේෂණ ආයතනයෙන් මුර්ති කලාව පිළිබඳ පර්යේෂණ නිබන්ධනය ක ට ආචාර්ය උපාධිය ද, 2001 වසරේදී සමස්ත රුසියානු කලා ඇකඩමියේ “කලා ශාස්ත්‍රඥ” (Hon. Academician) ගෞරව නාමය ද, ලබා ගන්නා ඔහු වසර 25 ක ට වැඩි කාලයක් ඉතා සෘජු ලෙස ම සිය නිර්මාණ කාර්යයේ මේ වන තුරු ද යෙදී සිටී. මුර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස ඉතා ප්‍රායෝගික වූ වෙනෙස කර කාර්යයක් තුල ශ්‍රී ලංකාව වැනි රට ක මෙපමණ කලක් නියැලී සිටීම පහසු කටයුත්තක් නොවේ යයි මම සිතමි.

මුර්ති විෂය පිළිබඳ ප්‍රථම සංවාදයක් ද, හරවත් විචාර කලාවක් ද, කලාගාර හා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය සේ ම රසිකයන් මෙන් ම ගැණුම් කරුවන් පිලිබඳ ව ද, ගැටලු ඇති කුඩා රට ක මෙසේ දීර්ඝ කාලයක් රැඳී සිටීම දුෂ්කර ක්‍රියාවකි. මෙවැනි වටපිටාවක් තුළ වෙසෙසින් ම දෘෂ්‍ය කලා විචාරකයින් හා විෂය ක්‍ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන් ලෙස පෙනී සිටින සමකාලීනයන් ගේ ඇතැම් පළමු නොවූ පුද්ගල වාදී විග්‍රහයන් ද මුර්ති කලා විෂය අමතක කොට පසු පස ට ඇද දැමීම ට ප්‍රධාන සාධකයක් වී තිබේ.

සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ මුර්ති නිර්මාණකරණයේ විශේෂිත භාවය කොටස් හතර ක ට වර්ග කර දැක්විය හැකි ය. 1. ආලෝමය මුර්ති (portrait sculpture) 2. ස්මාරක මුර්ති (monumental sculpture) 3. අර්ධ අමුර්ත මුර්ති නිර්මාණ (semi-abstract sculpture) 4. උන්නත මුර්ති (relief sculpture)

ඔහු විසින් නිම කර ඇති විග්‍ර, ග්‍රැෆික් සැලසුම් හා කුඹල් කලා නිමැවුම් වල ට සාපේක්‍ෂ ව මෙම නිර්මාණ අංගයන් තුළ ඔහු මුර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස සුවිශේෂී සළකුණු ශ්‍රී ලාංකීය මුර්ති කලාව තුළ සනිටුහන් කොට ඇත. එය සම්ප්‍රදායික ද, නූතන ද, නො එසේ නම් පශ්චාත් නූතන ද, යන්න ට වඩා අතිශයයෙන් මා වැදගත් කොට සළකන්නේ හා දකින්නේ ඔහු සියලු නිර්මාණ හරහා හසුරුවා ඇති නිර්මාණ හැකියාවන් හා එමගින් මුදා හැර ඇති අති ජව සම්පන්න ශක්තිය යි. එසේම ඔහු ගේ මුර්ති ශිල්පීය කාර්ය භාරය යි. එය ඔහු ගේ කාලය ට, සමාජ වටපිටාව ට, චින්තනය ට හා අරමුණ ට සාපේක්‍ෂ ව ඇගයීම හා විමසීම වැදගත් කොට සළකමි. චන්ද්‍රජීව මුර්ති ශිල්පී කාර්ය භාරය වටහා ගත හැකි වනුයේ එවැනි විවෘත මතසකිත් ඔහු හා සංවාදයේ යෙදීමෙනි.

මුර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස ශ්‍රී ලාංකීය මුර්ති කලා ගමන් මග තුළ අතිශය ආක්‍රමණශීලී මතක සටහනක් කලාගාර අවකාශයක් තුළ 1994 දී සරත් චන්ද්‍රජීව ස්ථාන ගත කර ඇත්තේය. 1994 දී කොළඹ කලාභවනේ දී පවත්වනු ලැබූ 100 ක් උඩු කය මුර්ති දැක්ම, අපේ මුර්ති කලාවේ වැදගත් මංසන්දියක් සේ ම සරත් චන්ද්‍රජීව ගේ නිර්මාණ ප්‍රවේශයේ වැදගත් කඩ ඉමක් ලෙස දැක්විය හැකිය.

මෙම උඩු කය රූප පිළිබඳ විමසීමේ දී ඒ කෙරෙහි බල පෑ එම සමාජ වටපිටාව ඉතා වැදගත් සාධකයකි. 80 දශකය ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය ට අඳුරු යුගයකි. ජීවිතය පිළිබඳ වූ අනපේක්‍ෂිත භාවය ද, මිනිස් ජීවිතය පිළිබඳ තිබූ අවතක්සේරුව ද, තරුණ පරම්පරාව තුළ ගොඩ නැගුණු අපේක්‍ෂා හංගත්වය ද, එම කාල වකවානුවේ උච්ච තලය ක ට වර්ධනය විය. දේශපාලනික ලෙස ශ්‍රී ලාංකීය සිවිල් සමාජය තුළ ඇති වූ ප්‍රචණ්ඩකාරී දේශපාලන වටපිටාව මේ තත්වය නිර්මාණ කරනු ලැබීය.

01

02

03

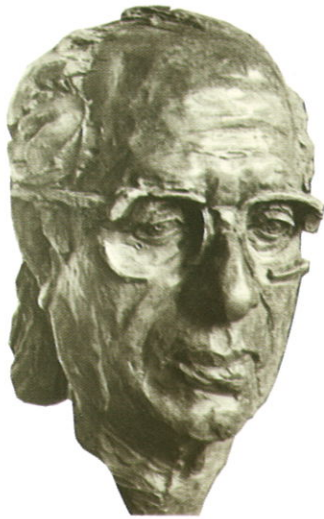
01. portrait of Prof. L.E. Kerbel bronze 1994 now installed at the Kerbel Museum, Moscow
02. portrait of Professor of art history Dr. Siri Gunasinghe 1991, 03. portrait of graphic designer Piyaratne Hewabattage 1991 Photographer: Nihal Fernando

මෙහි දී වන්දුජීව ගේ කෘති කෙරෙහි මෙය සෘජු ලෙස ම බලපා ඇති මුත් ඔහු එය ඉතා විවක්ෂණ අයුරින් යුතු ව නිර්මාණ සංකල්පය හා ප්‍රකාශනය සඳහා යොදා ගනී. සමාජීය පුද්ගල චේදිතයන් හා එම සමාජ ස්ථරයේ අභ්‍යන්තර මනෝ භාවය ත් ඔහු ක්‍රිමාණ ලෙස ප්‍රදර්ශණාගාර අවකාශය ක ස්මරණීය ලෙස ස්ථාන ගත කළේ ය.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ බොහෝ ශිල්පීන් විසින් මේ දක්වා ම මෙම ප්‍රවණ්ඩත්වය, අපේක්ෂා නංගත්වය හා අහිමි වීම වැනි මතක සමුදායන් චිත්‍රය ට හා මුර්තිය ට නගනු අප ට දැකිය හැකි වේ. මේවායින් බහුතර කෘති විලාසිතාව ක් මෙන් ම අවිඥානික ප්‍රකාශණ ලෙස ද ප්‍රදර්ශණාගාර තුළ ට රැගෙන ආ වාර බොහෝ ය.

01

02

03

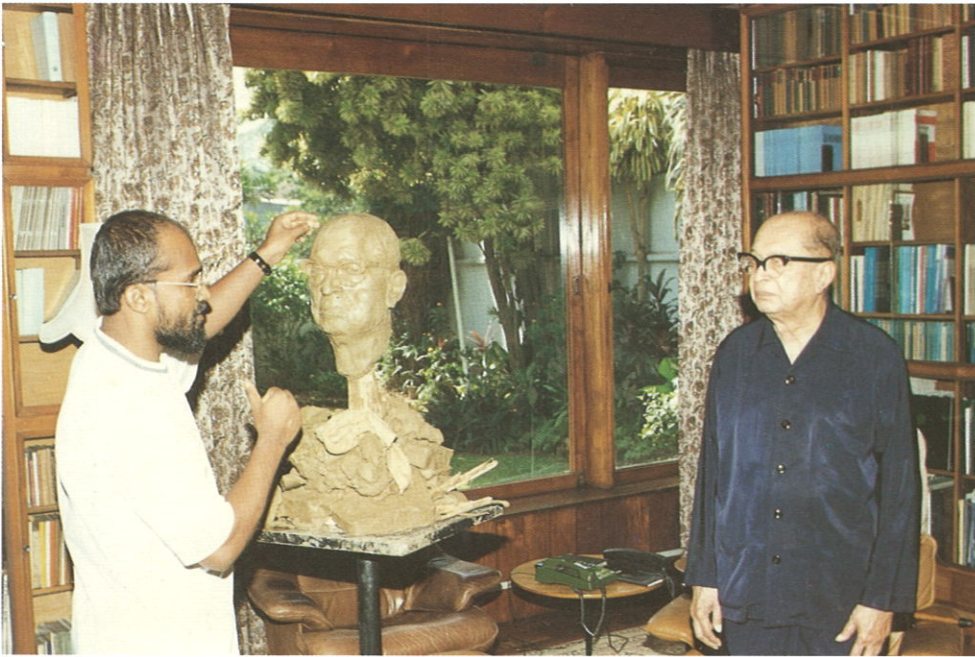
04

එහෙත් වන්දුජීව මෙම සමාජ චේදිතය උකහා ගනු ලබන්නේ වෙනත් අයුරකිනි. සිය ශිල්පීය හැකියාව ද, ආකූමණශීලී නිර්මාණ ආවේගය ද, තික්ෂණ වූ දෘෂ්ටිය ද, ඔහු මෙම සියය ක් උඩු කය මුර්ති ප්‍රදර්ශණය හරහා පෙන්නුම් කළේ ය, මෙහි දී ඔහු විසින් නිම කරන ලද සියලු උඩු කය රූ එවක ට ජීවත් වූ, බොහෝ අය තවමත් ජීවමාන ව සිටින, සමාජයේ පිළි ගැනීම ට ලක් වූ විවිධ ක්ෂේත්‍ර වල වර්ත වීම විශේෂ ය. එදා සමාජය විසින් කිසිදු වැදගත්මක ට නැති වූන් ලෙසින් ජීවිතය පිළිබඳ ඇති කල පහත් ඇගයීම ට ඔහු නිර්මාණ කරුවෙකු ලෙස අභියෝගාත්මක ව පිළිතුරු දෙයි. ඔහු කලා ගාර අවකාශය ක් වෙත මේ සියලු ක්ෂේත්‍ර වල වර්තයන් රැගෙන විත් එක ම ස්ථානය ක එක ම මොහොත ක මේ සැම නිසොල්මන් ව එහෙත් සිය පුද්ගල පෞරුෂයන් සහිත ව රසිකයන් අභිමුඛ ව ස්ථාපිත කරයි. මුර්ති සියල්ලක් ම එක ම තැන ස්ථානගත කිරීමේ දී ඉතා සැලසුම් සහගත ව ඒවා විසුරුවා හරියි. ජීවිතය පිළිබඳ ඔහු දක්වන ධන ඇගයීම රසිකයා හා අපූර්ව සංවාදයක් බව ට පෙරලීම ට වන්දුජීව මෙහි දී දක්වන ලද උත්සාහය ඉතා විශිෂ්ට ය. ජීවමාන සමාජ චිරුවන් ගේ ස්මාරකයන් ලෙසින් එම ප්‍රදර්ශණය එදා කලාගාරය පුරා සංරචනය වී තිබුණි.

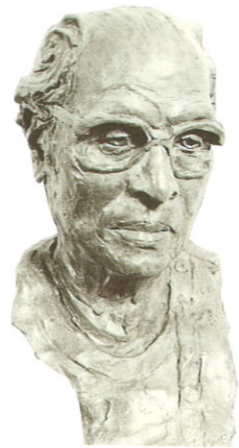
05

01. portrait of Professor of Buddhist philosophy Dr. Ven. Wimalarathana 1991/ Christopher Ondaatji collection 02. traditional painter S. P. Charles 1991, 03. film director Wasantha Obesekara 1991, 04. archeologist Dr. Shiran Daraniyagala 1991, 05. Rev. Fr. Earnest Poruthota 1991 Photographer: Nihal Fernando

01

බටහිර චිත්‍ර මූර්ති කලා අධ්‍යයන ආයතනයන් ගේ සාම්ප්‍රදායික විෂය මූලික දැනුම ආලේඛන නිර්මාණ කෙරෙහි දැඩි සේ සම්බන්ධ බව ක් ඇතැයි අප ට පෙනී යන්නේ එම කලායතන වල මූලික ඉගැන්වීම් මිනිස් සිරුර පාදක කර ගනිමින් ශාස්ත්‍රාලීය විනය ක ට හැඩ ගැසී ඇති බැවිනි. 19 වන සිය වස අග ලෝකය වෙත ම විහිදී යන මෙම දැනුම මූර්ති නිර්මාණ කරුවන් කෙරෙහි ද බලපෑම් ඇති කළේය. සරත් චන්ද්‍රජීව සිය උඩු කය මූර්ති නිර්මාණයේ දී මෙම ශාස්ත්‍රාලීය දැනුම ට වඩා ඉතා හිඳහස් හා ස්වාධීන බවක් පෙන්නුම් කරයි. ඔහු ගේ අභිප්‍රාය පුද්ගලයා ගේ බාහිර පෙනුම මවා පෑම ට උත්සාහ දැරීම නොව එම රූපයේ අභ්‍යන්තර මනෝ භාවය ක්‍රමාණ රූප හැඩය ක ට ගොනු කර ගැනීම බව එකින් එක නිර්මාණ විමසිල්ලෙන් අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පෙනේ.

02

එය ඔහු විසින් පුහුණු කළ ශිල්පීය දක්ෂතාව ය ක ප්‍රතිඵලයක් නිසා ම සිදුවන්නේ යැයි සිතීම ට වඩා මූර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස ගොඩ නගා ගත් ප්‍රශස්ත හැකියාව කැසී සිටිමි. ද්‍රව්‍යමය මාධ්‍යයක ට අවනත නො වී, දෘශ්‍යමය සැබෑව අභිබවා ගිය මෙම විශේෂිත හැකියාව මුහුකුරා ගිය මූර්ති ශිල්පියෙකු සතු තත්වය කි.

03

04

05

06

10. modeling of the former Governor General, Central Bank N.U. Jayawardene 1998 Photographer: S. Godakanda 02. portrait of Ballet dancer, Premakumara Epitawela 1991, 03. portrait of painter/sculptor Somabandu Vidyapathy 1991, 04. portrait of film director Titus Thotawaththa 1991, 05. portrait of film actor Joe Abeywickrama 1991 06. portrait of film director Tissa Abeysekara 1991 Photographer: Nihal Fernando

මූර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස ස්මාරක මූර්ති නිර්මාණ කරණයේ දී වන්දනාව සතු නිර්මාණ හැකියාවන් ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය වෙත තවමත් ලැබී නැතැයි යන්න මාගේ අදහස යි. ඔහු එහි ලා දක්වන විශේෂිත හැකියාව හා එහි ලා ඔහු ගේ සංවිධානාත්මක සැලසුම් සඳහා අවැසි අවකාශයක් නිසි සේ නො ලැබුණ ද, ඔහු එම ක්ෂේත්‍රය තුළ සුවිශේෂී සලකුණක් තබා ඇත.

රුසියාවේ දී ලබන වැඩි දුර අධ්‍යාපනය ඔහු ගේ මෙම ස්මාරක මූර්ති කලාව වෙනුවෙන් ඉතා දැඩි සේ බල පෑම් ඇති කොට ඇති බව පෙනේ. ඔහු ගේ ස්මාරක සැලසුම් හා එම නිර්මාණයන් හි සංරචන විධි මෙහි දී අප සැලකිල්ලට ගත යුතු ය. එමෙන් ම සිය කාර්යයේ දී ඔහු, ඔහුට ම රිසි වූ ස්වාධීනත්වයක් ද ගනී. ඔහු විසින් කරන ලද ස්මාරක ප්‍රමාණය අතර ඇති පහත නිර්මාණ විමසීමේ දී එය වටහා ගත හැකිවේ.

- එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ ස්මාරකය - උයන්වත්ත, මාතර - 1987
- නො හඳුනන සෙබලා ස්මාරකය - පනාගොඩ යුධ හමුදා කඳවුර - 1992
- ජනාධිපති ආර්. ප්‍රේමදාස ප්‍රතිමාව - හල්ට්ස්ඩෝර්ග්, කොළඹ - 1993
- බෙල්ලන්විල සෝමරතන හිමි ස්මාරකය - බෙල්ලන්විල රජමහාවිහාරය - 1996
- ෆීලික්ස් ඩයස් ඩණ්ඩාරනායක ස්මාරකය - විහාර මහා දේවි උද්‍යානය - 1996

01

02

01. monument of Bellanwila Somarathana Thero 1996 Photographer: Priyantha Bamunusinghe
 02. Conceptual drawing for proposed monumental sculpture for tsunami victims in Asia Region in Sri Lanka, 26 December 2004 / bronze monument fixed on a granite base height 8m x 8m Feb. 2005

01

උඩු කය මුර්ති නිර්මාණයේ දී ඔහු දක්වන ප්‍රශස්ත බව ස්මාරක මුර්ති සඳහා දැඩි සහයක් ලබා දී ඇත. ස්මාරක අවකාශය තුළ ඉතා ක්‍රමානුකූල සංරචනයකින් යුතුව ස්මාරක ස්ථානගත කිරීමට වන්දනාව දක්වන ක්‍රම වේදය ආධුනික ශිල්පීන්ට පූර්වාදර්ශයකි. ඔහු සමස්ථ සංරචනය ම ස්මාරක වර්තයට අනුකූලව ගොනු කිරීමට දක්වන හැකියාව බෙල්ලන්විල හිමි ස්මාරකය හා ෆිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනාකය ස්මාරකය විමසීමෙන් අවබෝධ කොට ගත හැක.

මිනිස් ශිර්ෂය ප්‍රධාන කොට ගනිමින් සිය පුද්ගලික කලා ප්‍රකාශණ අර්ථ රස හා සංකල්ප හැසිරවීම සරත් වන්දනාව අතින් බොහෝ විට සිදු වී ඇතැයි විශ්වාස කරමි. මූලික වශයෙන් මිනිස් සිරුර හෝ හිස ප්‍රධාන කොට ගනිමින් ඔහු සිය ක්‍රමාණ මුර්ති ප්‍රකාශණ ගොඩ නැංවීමේ දී ජ්‍යාමිතික හැඩයන් ද ස්වාභාවික හැඩ තල හා මිශ්‍ර කොට ගනියි. විය ඔහු ගේ නිර්මාණ ශෛලියේ විශේෂ සලකුණක් ලෙස විමර්ශනය කිරීමේ දී පෙනේ. වසර 2000 දී 'Form & Feeling' (හැඩ සහ හැඟීම්) නමින් සරත් වන්දනාව විසින් පැවැත් වූ ප්‍රදර්ශනයේ මුර්ති නිර්මාණ ඉහතින් දක්වා ඇති තෙවන අංශයට අයත් කෘතීන් ය.

ගෞතම බුදු රදුන්ගේ මහා පුරුෂ ලක්ෂණ සංකල්පය ප්‍රකාශණයට ගොනු කර ගැනීමට මෙම නිර්මාණ හරහා උත්සාහ දරා ඇත. ලොව පහළ වූ අති විශිෂ්ඨ ආගමික ශාස්තෘවරයෙකු ගේ අභ්‍යන්තර ගුණ සමුදාය ක්‍රමාණ ප්‍රකාශණයකට ගෙන ඒමට නූතන කලාකරුවෙකු ගත් උත්සාහයකි මේ. බුදුන් වහන්සේ පිළිබඳ නූතන දෘෂ්‍ය ප්‍රකාශණයක් සෙවීමට වන්දනාව දක්වන නිර්මාණාත්මක මානය වෙනස් ය. අසම්ප්‍රදායික ය. වනෙන් නැවුම් ය.

මහා පුරුෂ II නිමැවුමෙහි බුදුන් ගේ ශිර්ෂය ඉතා දැඩි ස්ථාවර හතරැස් ජ්‍යාමිතික හැඩයක් තුළ සවි කොට තිබෙනු දැකිය හැක. බුදු රදුන් ගේ මුහුණේ දෙනෙන් අඩවන් ය. එහි උෂ්ණීයයෙන් ඉහළට නැවත සම්බන්ධ වී ඇති සිලින්ඩරාකාර හැඩතල පොකුරකි. ඒවා විවිධ ප්‍රමාණයෙන් හා උස ප්‍රමාණ වලින් එකට ඇලී ඇත. මෙම කෘතිය කොටස් තුනක එකතුවක් සේ කෙහෙකුට දැකිය හැකි මුත්, ඔහු මෙම හැඩ ගැලපුම සිය ප්‍රකාශණ අර්ථය ප්‍රබල කර ගැනීම වෙනුවෙන් යොදා ගෙන ඇත. මෙහි දී ජ්‍යාමිතික හැඩයන් හා ස්වාභාවික හැඩයන් එකිනෙකට ගැටෙන්නට සැලැස්වීම මගින් ප්‍රබල ශක්තියක් පිරුණු පර්පුර්ණ හැඩයක් මතු කිරීමට සමත් වෙයි. වය අනිවාර්යයෙන් ම ඔහුගේ ප්‍රකාශන අර්ථය පොහොසත් කරන සුලු ය. මුර්ති ශිල්පියෙකු ලෙස ඔහු සතු විෂය දැනුම මෙම අර්ථ කූච ගැන්වීම කෙරෙහි බලපා ඇත.

02

01. Conceptual drawing for proposed monumental sculpture for tsunami victims in Sri Lanka, 26 December 2004 / bronze monument fixed on a granite base height 8m x 8m Feb. 2005
02. 'Form & Feeling' background Mahapurisa V bronze height 84 cm 1995 Photographer: P.N. Galapita

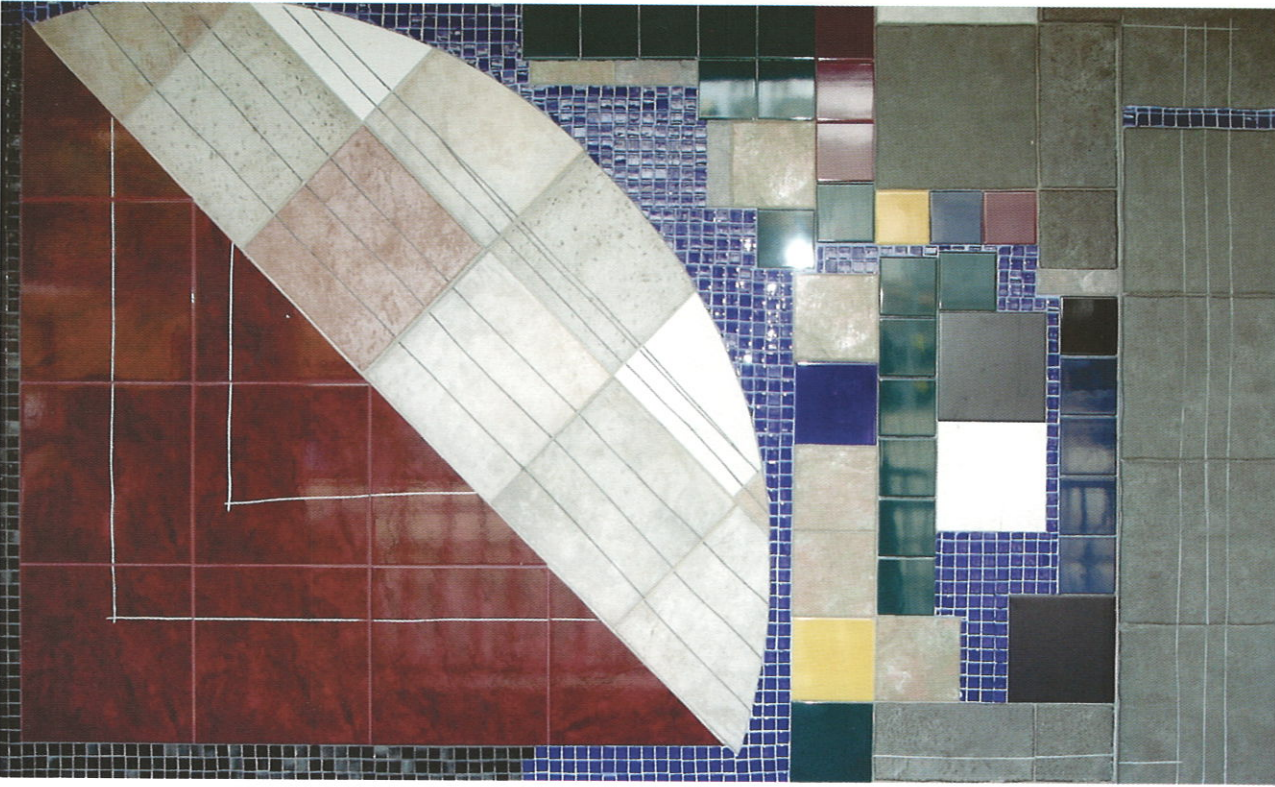
මහා පුරුෂ IV කෘතිය බුදු රදන් පිළිබඳ 20 වන සිය වසේ නිර්මාණකරුවෙකු දුටු අසම්ප්‍රදායික ත්‍රිමාණ ප්‍රකාශනයකි. එම රුව වටාපතක් දකුණතින් අල්වා ගෙන මහත් ගාමිහිර ලෙසින් නැගී සිටින අයුරු මෙහි දිස් වේ. පැතිරී යන ප්‍රභා මණ්ඩලය මේ රුව වටා භ්‍රමණය වෙයි.

වන්දනාව විසින් බුදුරදන් හා මහා පුරුෂ ගුණයන් කැටි කරන මෙම නිර්මාණාත්මක ඉදිරිපත් කිරීම තුළ ප්‍රධාන ලෙස මා දකින්නේ ඔහු සතු අපූර්ව වූ නිර්මාණශීලී දෘෂ්ඨිය හා නිදහස යි. එය බුද්ධිමය මනස යථාර්ථවාදී ලෙස අවදි කරලීමට සමත් වූ නිර්මාණකරුවෙකු ගේ පරිකල්පනයේ ප්‍රතිඵලය කි.

මහා පුරුෂ සංකල්පය යටතේ ඔහු විසින් කරන ලද අනෙක් කෘති අතර, මහා පුරුෂ I හා V ද, විශේෂ අවධානයක් ගනී. මේ හරහා ඔහු දක්වන ස්වාධීන ප්‍රකාශන ශෛලිය ඉතා වැදගත් බව නැවත සිතිය යුත්තකි. ඔහු සතු ආගමික දෘෂ්ඨිය සේම නිර්මාණකරුවෙකු ලෙස වසර ගණනාව ක් ලබා ඇති විෂය පරිචය ද, මේ සියලු ප්‍රකාශනයන් ගේ මූර්තිමය ගුණයන් හා විෂය සංකල්පීය වටිනාකම් තහවුරු කරලීමට හේතු වී ඇතැයි කිව යුතු ය.

උන්නත මූර්ති නිර්මාණකරණයේ දී වන්දනාව විවිධ මාධ්‍ය භාවිතයෙන් එම නිර්මාණ කරනු පෙනේ. ඒවා අතර 1999 දී බොරැල්ල මංසන්දියේ උමං මගෙහි නිම වූ ඇති වර්ණවත් අමුර්ත උන්නත මූර්ති සිත් ගන්නා සුලු ය. විවිධ වර්ණ හැඩ තල සංරචනයක් ලෙස මේවා එහි ස්ථාන තුන ක් සවි කොට ඇත.

සාමාන්‍ය ජනයා නිතර ගමන් ගන්නා මෙම උමං මග තුළ ස්වභාවිකත්වය ඉක්මවූ නිර්මාණ සංරචනයන් ස්ථානගත කිරීම ඉතා වැදගත් තීරණය කි. එනම්, එතෙක් ප්‍රදර්ශණාගාර වලට පමණක් සීමා වූ අමුර්තවාදී කලා කෘති පොදු මහ ජනයා අතරට ගෙන යාමක් වශයෙන් මෙය හැඳින්වීම යුක්ති සහගත යි.

01. ceramic mural at the black entrance of the under ground subway Borella, Colombo 1999 Photographer: Priyantha Bamunusinghe

මහරගම තරුණ මධ්‍යස්ථානයේ විවිධ කාර්ය ශාලාවේ ප්‍රවේශ ස්ථානයේ 1987 දී ඔහු විසින් පිළිස්සූ මැටියෙන් නිම වූ ඇති උන්නත මූර්තිය විශේෂ අවධානයක් ගනී. මූර්ති ශිල්පී තිස්ස රණසිංහ විසින් 70 දශකයේ මුල් කාලයේ කොළඹ රාජකීය නව රඟ හල්ලේ හා කොළඹ ගෝල් ෆේස් හෝටලයේ පහත මාලයේ ස්ථාපිත කළ පිළිස්සූ මැටියෙන් නිම වූ ඇති උන්නත මූර්තිවලට පසුව දැකිය හැකි විශාල ප්‍රමාණයේ විවැනි මාධ්‍යයෙන් කළ උන්නත මූර්තිය මෙය යි. අඩි 35 ක් පමණ දිග මෙහි සංරචනය කෙරෙහි ආගමික විශ්වාස, ඇදහිලි, බලි තොවිල්, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර ආදී විවිධ අභිචාර විධි හා සම්බන්ධ කලා මූලයන් ගේ දෘෂ්‍යමය සංකේත මෙම නිර්මාණය කෙරෙහි සෘජු ලෙස ම බද්ධ වී ඇත. දෘෂ්‍ය කලා ශිල්පියෙකු ලෙස ඔහු ගේ දෘෂ්‍ය භාෂා පෝෂණය පිණිස මෙම මූලය න් සෘජු ලෙස බලා පා ඇත.

01

02

නිර්මාණකරුවෙකු ලෙස ජෛත්‍ර ගණනාව ක සිය හැකියාවන් දක්වා ඇති චන්ද්‍රජීව මූර්ති කලාව සම්බන්ධයෙන් දක්වා ඇති දායකත්වය හා ඔහු ගේ නිර්මාණ පිළිබඳ කෙටි ඇගයීමක් ඉහත පෙළ ගසා ඇත්තෙමි. ශ්‍රී ලාංකීය මූර්ති කලාව තුළ ඔහු ගේ දායකත්වය ලඝු කොට සැලකිය නො හැකි ය. විවැනි විවෘත වූ වගකීමක් සහිත ඇගයීමක් වැදගත් යැයි මා සිතන්නේ මූර්ති කලාවේ නියැලෙන අතරෝස්සක් පිරිස අතර ඔහු සුවිශේෂ වර්තය ක් වන බැවිනි.

මහේරංජන හේරත්
 BFA(SL)Sculpture
 MFA(India)Sculpture
 2005.02.16

01. details of the mural at the National Youth Centre Maharagama, 1987
 02. sculpture at the National Youth Centre Maharagama,height 18' , 1987 Photographer: Priyantha Bamunusinghe

1. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජයේ ජනාධිපති ගේ සමකාලීන දෘෂ්‍ය කලා චිත්‍රකරුවන්ට මුර්ති ඇතුළත් කර ගත් බව කිවීමක් වාර්තා වී නැත.
It has not been recorded anywhere that works of sculpture had been acquired for the contemporary art collection of the President of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.
2. ආචාර්ය සිරි ගුණසිංහ - “නූතන චිත්‍ර මුර්ති” ලංකා කලා මණ්ඩලය ත්‍රෛමාසිකය 15 කලාපය 1964 ජුනි P.29

Albert Dharmasiri - '**Modern Art in Sri Lanka**' Associated News Paper of Ceylon Ltd., Lake House, Colombo 1988 - pp 60-63

මහාචාර්ය ඒ.ජේ. ගුණවර්ධන - 'තිස්ස රණසිංහ ඉංග්‍රීසි යුරෝපීයානු ද නැතහොත් ශ්‍රී ලාංකික ආසියාතික ද?' 'Making in Bronze' ප්‍රදර්ශන සමරුව 1994
3. Jane Turner Ed. - '*Sculpture colonial, and modern periods*' Vol.29 Dictionary of Arts, Macmillan Publishers Ltd. London 1996 p.462
4. Albert Dharmasiri - '*Form & Feeling*' Exhibition Catalogue Hotel Lanka Oberoi, Colombo 2000
5. Art Lab - කලාව සහ උරුමය පිළිබඳ ප්‍රකාශනය පළමු වෙළුම 2004
6. Albert Dharmasiri - “*Sarath Chandrajeewa*” Contemporary Art & Craft Association of Sri Lanka, Colombo 07. 1994
7. කොළඹ අවිකසේ නීති පුස්තකාලයේ ස්ථාපිත ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා, ආචාර්ය වෙල්විනායගම්, ආචාර්ය එච්. ඩබ්. ජයවර්ධන උඩුකය මුර්ති හා කොළඹ ගාලු මුවදොර හෝටලයේ ස්ථාපිත ආචාර්ය ශ්‍රීමත් ආතර් සී. ක්ලාක් හා ලුණුගඟ උද්‍යානයේ ස්ථාපිත ජෙෆ්රි ඩාවා උඩුකය මුර්ති උදාහරණ කීපයකි.

01

Three Bronze portraits of former Chairmen of International Council of Monuments and sites. (ICOMOS)

Dr. Michael Parent (Former Head of Monument in Paris)
 Prof. Raymendlimair (Professor of Architecture, Belgium)
 Dr. Roland de Silva (Former Director General of Cultural Triangle Sri Lanka)
 etc. 1996

8. Black, Red and Blue murals at the entrance of the Borella underground subway, were done by Sarath Chandrajeewa and the other two murals, yellow and green, by Prof. Albert Dharmasiri.

02

01. portrait of actress Anoja Weerasinghe 1991 Photographer: Nihal Fernando
 02. portrait paintings of former Chairmen of National Youth Services Council of Sri Lanka, oil on canvas 1987 Photographer: Priyantha Bamunusinghe

EXHIBITION

PATH OF VISUAL ARTS

SARATH CHANDRAJEEWA

**BAREFOOT
GALLERY
COLOMBO**

06 June - 19 June 2005

Curator

Manoranjana Herath

Main Text & book lay-out

Namal Jayasinghe

Cover and Page Design

Priyantha Bamunusinghe
(Diniti Advertising)

Exhibition Display

Niran Alwis
(Studio Renaissance)

Studio Assistance

Stephen Basil (Senior Assistant)
Chandani Adikari
Chaminda Kolitha
Sriyani Mallika
I.A. Samantha
Kalpa Lokuvithane

Framing

Shanila de Livera
(Photo Design)

CD Design

Dishnika Mathew

Co-ordinator

Anoma Jayasinghe

Printer

Channel Link (Pvt) Ltd.
473/1, Co-Operative Avenue
Pelanwatta, Pannipitiya.

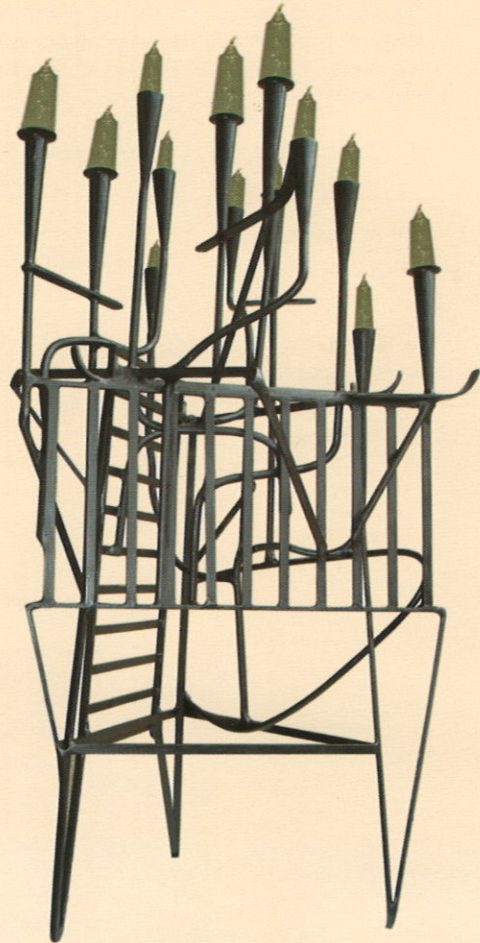
Publisher

M.N.J.M. Perera
Maxies, Wennappuwa, Sri Lanka.

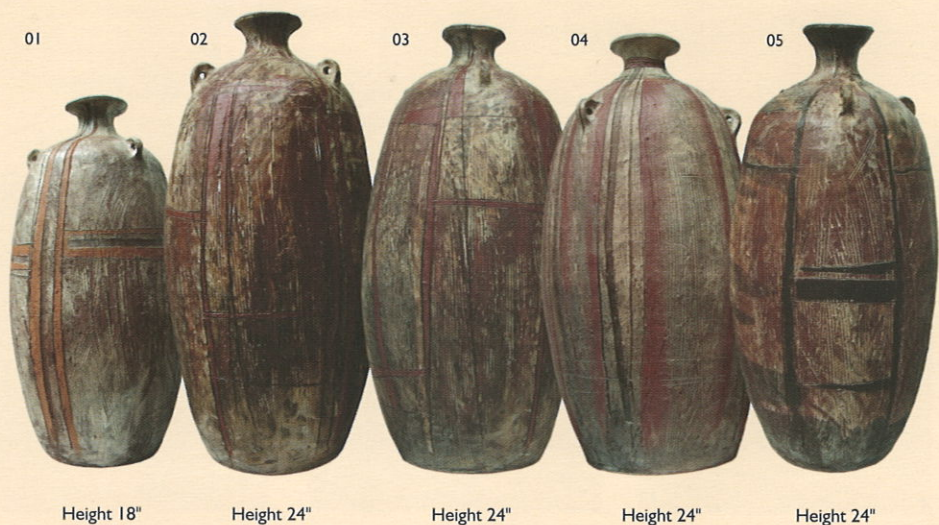
ISBN 955-1241-00-2

First Edition 2005

This edition is limited to 1000 copies.

Candle-lit lamp
for the opening ceremony of 'Path of Visual Arts'
height 41" 2005

Height 18"

Height 24"

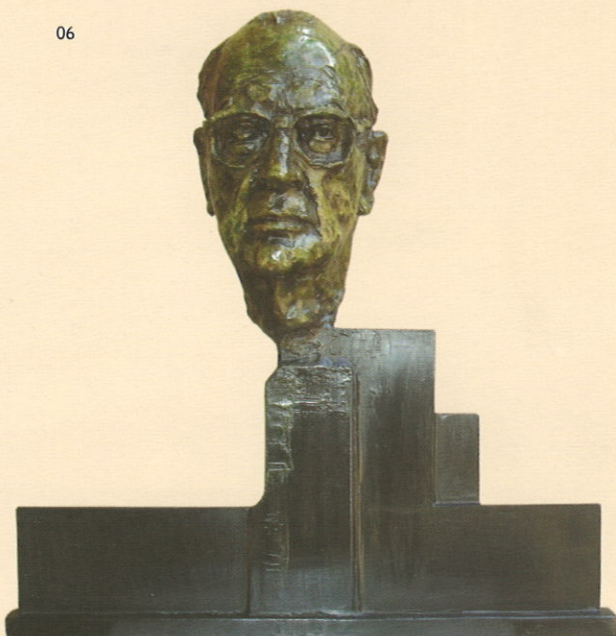
Height 24"

Height 24"

Height 24"

Earthenware pots exhibited in "Creations in Terracotta" 1990

06

Science fiction novelist

Dr. Arthur C. Clarke glass powder & resin, height 25" 1991
exhibited in 'Hundred Impressions on Bronze' 1994

07

Musician

Pandit Amaradeva cement cast height 34" 1991
exhibited in 'Hundred Impressions on Bronze' 1994

08

Dancing Duo

Chitrasena and Vajira cement cast height 33" 1991
exhibited in 'Hundred Impressions on Bronze' 1994

09

Surgeon and his healing hands

Dr. P.R. Anthonis (his own hands) bronze height 20" 1991
exhibited in 'Hundred Impressions on Bronze' 1994

10

Potter
Janaki bronze height 34" 1998

11

Turning the wheel
acrylic and crayon on paper size 30" x 29"
exhibited in 'Art in pottery' 1997

Three pots

acrylic and crayons on paper size 30" x 15"
exhibited in 'Art in pottery' 1997

12

13

Height 40"

Earthenware pots exhibited in "Art in Pottery" 1997

14

Height 41"

15

Height 22"

16

Weather chart
oil on canvas 31" x 48"
exhibited in 'Form & Feeling' 2000

17

Head I
aluminium, cloth, tar sheet
and oil on board 25" x 18"
exhibited in 'Form & Feeling' 2000

18

Head II
aluminium, copper
and oil on board 18" x 18"
exhibited in 'Form & Feeling' 2000

Mahapurisa I
bronze height 29" 1995

20

Mahapurisa II
bronze height 19" 1995

21

Great Disciple of the Buddha II
bronze height 25" 1995

22

Great Disciple of the Buddha I
bronze height 25" 1995

23

Great Disciple of the Buddha III
bronze height 25" 1995

24

Great Disciple of the Buddha IV
bronze height 25" 1995

25

Great Disciple of the Buddha V
bronze height 27" 1995

26

Avalokiteswara
a study of ancient plastic art
bronze height 19" 1999

27

Sea shore
mixed media on rice paper 11"x 11" 2003

28

Through the fish eye lens
mixed media on rice paper 11"x 11" 2003

29

China town
mixed media
on rice paper
26" x 11"
2003

30

Shrine room
mixed media on rice paper 17" x 23" 2003

30

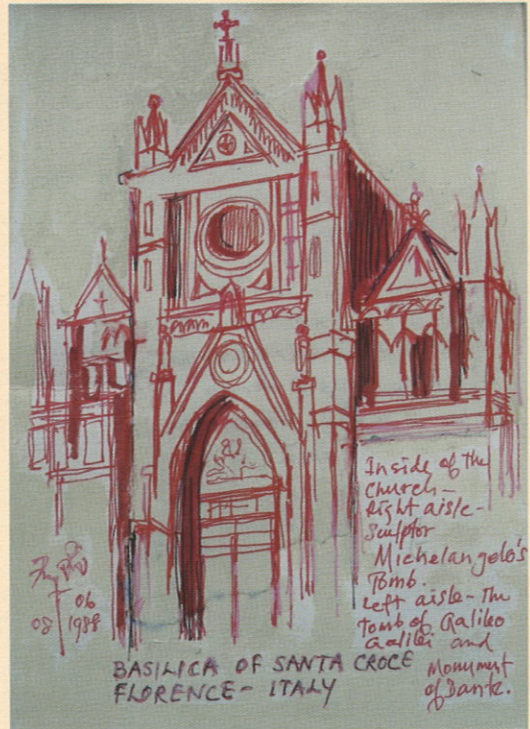
Model
mixed media on rice paper 14" x 17" 2003

32

Cathedral of Chartres, France
acrylic and ink
on board 05" x 10"
1988

35

Basilica of Santa Cruz, Florence, Italy
Inside - right aisle sculptor
Michaelangelo's tomb,
left aisle the tomb
of Galileo Galilei
and monument
of Dante ink
on paper 05" x 08"
1988

33

American war cemetery 'Arronches' France
during the second world war 24,000 American
soldiers were buried in this cemetery
ink and acrylic on board 09" x 06" 1988

36

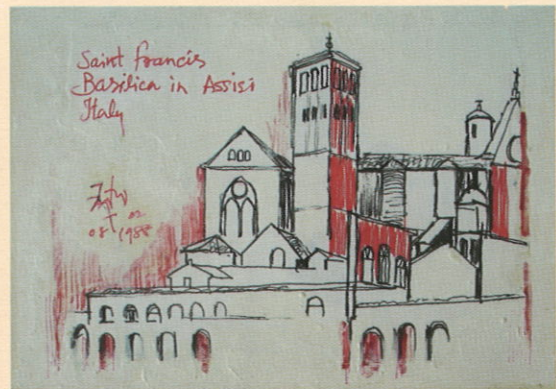
St. Mark's Basilica Venice, Italy
ink and acrylic on paper 06" x 08" 1988

34

Chateaubriant Brittany, France
ink and acrylic
on board 07" x 08"
1988

37

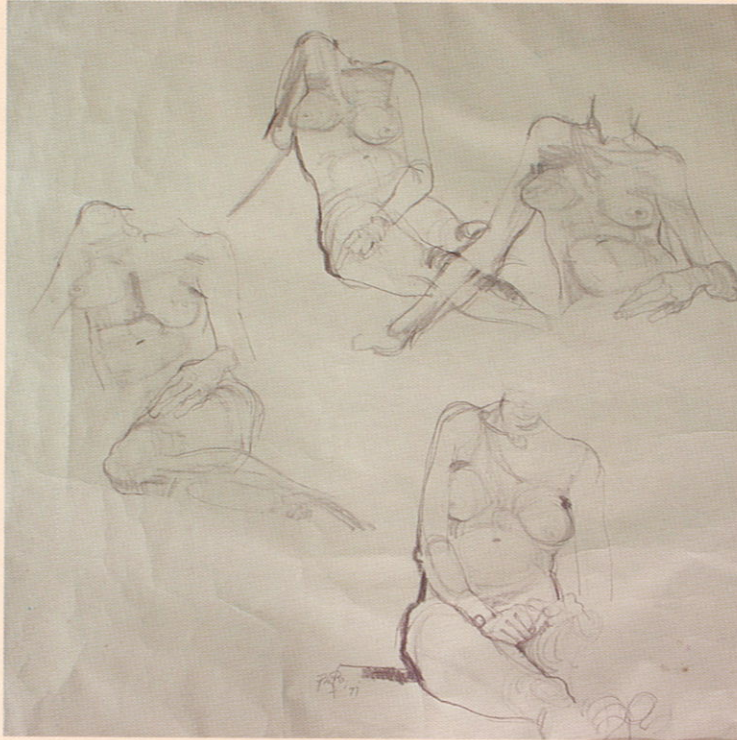

St. Francis Basilica Italy
ink and acrylic on paper 08" x 05" 1988

Life Drawing
pencil on paper
12" x 23" 1976

39

Life Drawing
pencil on paper
23" x 21"
1977

40

Life Drawing
pencil on paper
15" x 23"
1978

Life Drawing
pencil on paper
12" x 17"
1977

41

42

Zafra
1977

Life Painting water colour on paper 12" x 17" 1977

Dawn

glass powder, resin, cement & copper height 38" 2004

44

Tree
glass powder, resin, cement & copper height 34" 2004

45

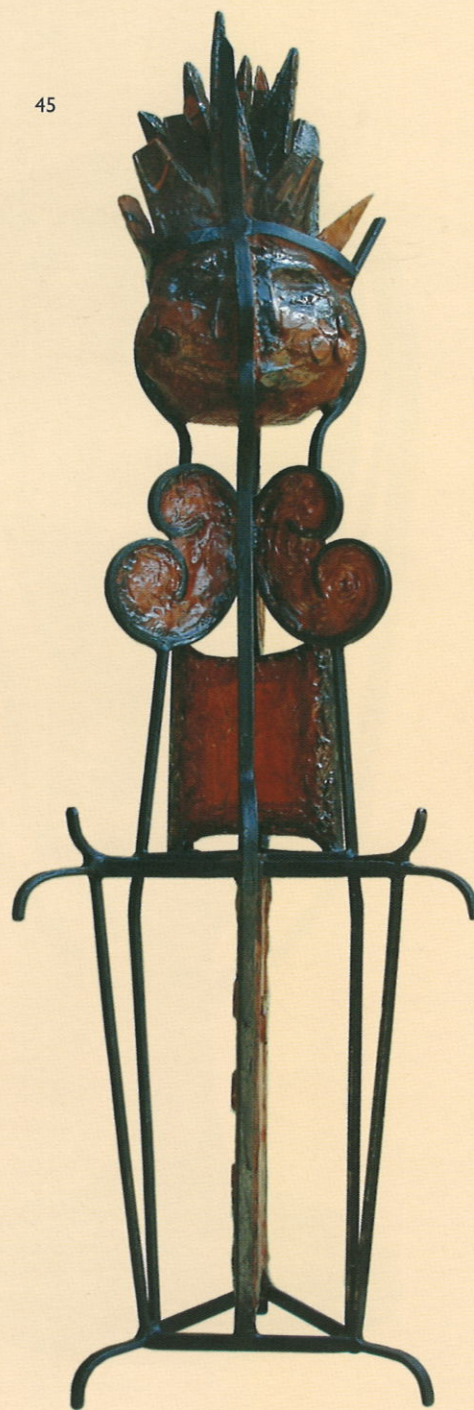

Image
terracotta & iron height 40" 2004

46

Head
glass & bronze height 20" 2004

47

Eclipse
ceramic height 27" 2005

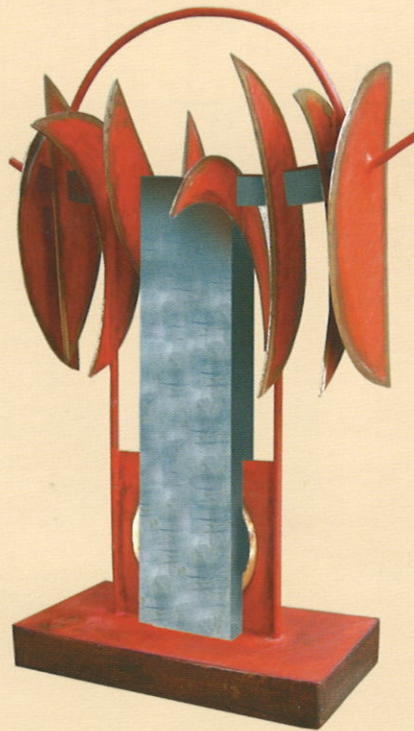
48

Tragedy

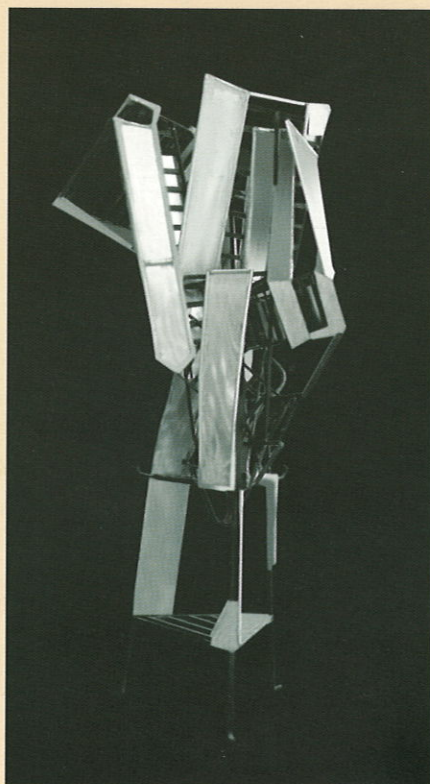
iron, sand, glass powder & acrylic 96" x 48" 2005

49

Eclipse
copper & resin height 31" 2005

50

Celebration
iron & aluminium height 34" 2005

pages 78 - 96 Photograph by: Priyantha Bamunusinghe

LIFE SKETCH

- 1955 Born in Nuwara-eliya, Sri Lanka.
- 1960 1970 attends Ragala Sinhala Maha Vidyalaya excels in sports - 100/200 meters and long-jump Championship Under 16
- 1971 moves to Ratnapura. attends Karavita Central College sports interests - 200 meters, discuss throw, long- jump
- 1972 elects as the Best Student of the College wins the Gold medal and the first prize at All Ceylon Buddhist Students Art Competition.
- 1973 enters the Government College of Art & Crafts, Colombo. wins the Certificate of Merit for Poster Competition organized by the Ceylon Cancer Society. Highly Commended for Creative Painting in Annual Exhibition of Ceylon Society of Arts.
- 1974 Highly Commended for Traditional Painting at the Annual Exhibition of Ceylon Society of Arts. wins the Certificate of Merit at the Ceylon Tourist Board Art Competition.
- 1975 wins two prizes & Certificates of Merit at the All Ceylon Art Competition organized by the Y.M.C.A., in Association with the Rotary Club.
- 1976 wins the Certificate of Merit at the Open Poster Competition organized by the National Youth Services Council. completes three-year Drawing & Painting Course at the Institute of Aesthetic Studies.
- 1978 obtains Bachelor of Fine Arts Degree in Sculpture at the Institute of Aesthetic Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka.
- 1979 first appointment as a Youth Services Officer at the National Youth Services Council of Sri Lanka under the Ministry of Youth Affairs and Employment. completes youth services training course conducted by the National Youth Services Council and the Sri Lanka Army. attends sports training camp conducted by the National Youth Services Council & Ministry of Sports in Sri Lanka. gets a transfer to Vavuniya District for youth services.
- 1980 wins the first place and gets a scholarship for a study tour to Japan for submitting a proposal for Youth Development Programme for the Vavuniya District in an All Island Competition organized by the National Youth Services Council of Sri Lanka. scholarship was sponsored by the Japanese Embassy of Sri Lanka.
- 1981 gets a Transfer to Urban Youth Programme Colombo District. marries Janaki Ranmuthugala
- 1982 sets up a studio at Lihiriyagama in Dankotuwa. First child born.

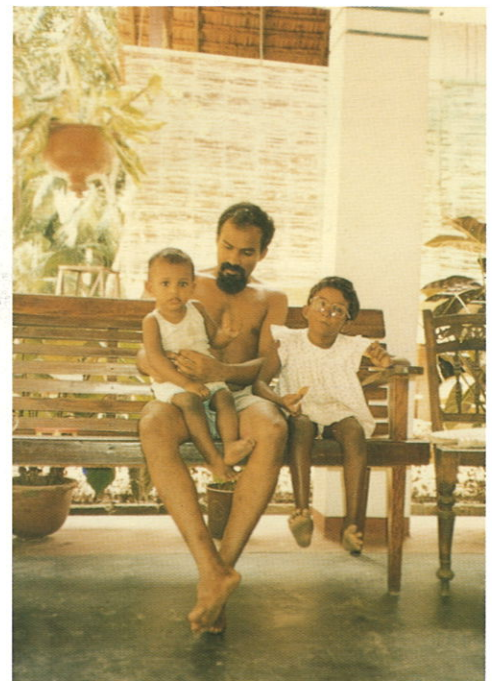

Chandrajeewa's first art teacher
Mr. D.P.J. Jayadeva

Chandrajeewa's first teachers
of Sculpture from
left, Mr. Mithrapala Rajapakse
Mr. A.K.V. Wijesekera

Chandrajeewa with his children in 1989

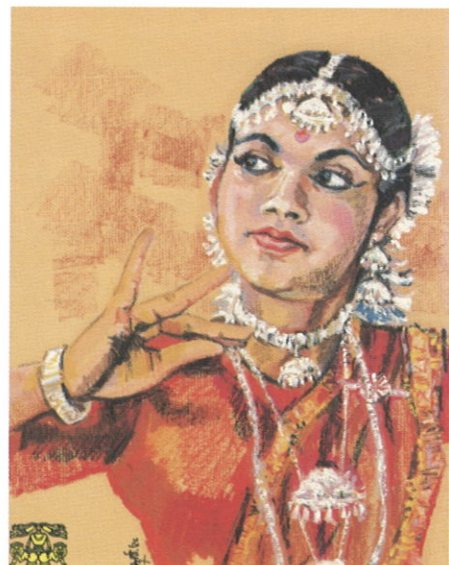
- 1983 gets a transfer to the Head Office of the National Youth Services Council of Sri Lanka. promotion to Grade I officer.
- 1984 opens a Graphic Design Unit in the Publicity and Extension Branch of the NYSC and designs posters, calendars, logos and costumes for the National Ensemble of Music and Dance in the NYSC.
- 1985 designs a stamp for the International Youth Year.
- 1986 a painting titled '**After the Praying Hour**' gets selected for the collection of the Lalitha Kala Academy, New Delhi from the sixth triennial Exhibition held in India. Highly commended for two paintings at the Annual Exhibition of the Ceylon Society of Arts.
- 1987 commissions: 18 ft. high monumental sculpture, terracotta murals measuring 35 x 6 ft. and 14 x 7 ft. and six portrait paintings in oils of former chairmen of NYSC, Maharagama. second child born. enters the Royal College of Art in London.
- 1988 completes one year post graduate course in Bronze Casting at the Department of Sculpture, Royal College of Art in London. travels for a month in France and Italy visiting museums and art galleries. comes back to Sri Lanka and commences a Drawing and Painting Course at the National Youth Centre, Maharagama. exhibits the painting titled '**Meditation**' at the fourth Asian Biennial Exhibition in Dakha, Bangladesh.
- 1989 exhibits the painting titled '**Boundary**' in the seventh triennial exhibition in New Delhi, India.
- 1990 holds the first solo exhibition '**Creations in Terracotta**' (225 earthenware pieces) at the National Art Gallery, Colombo, organized by the Contemporary Art & Crafts Association of Sri Lanka.
- 1991 resigns from the National Youth Services Council and enters university service as a lecturer at the Department of Arts & Sculpture, Institute of Aesthetic Studies, University of Kelaniya. Commission: a monument of the late Dr. S.A. Wickramasinghe. This is installed at Uyanwatte, Matara.
- 1992 gets an appointment as a visiting lecturer at the Post-graduate Institute of Archaeology.
 commissions: 04 bronze portraits of Christopher Ondaatji, Canada, a terracotta relief 12 ft x 5 ft. for Maxi House, Wennappuwa, a bronze portrait of Dr.Colvin R.de Silva for the law library, Colombo and the 15 ft. high Unknown Soldier's monument for the Army Camp at Panagoda.
- 1993 commission: a Monumental bronze sculpture of the late President of Sri Lanka R Premadasa to be installed at Hultsdorf street, Colombo. wins the cultural prize for the achievement in pottery and sculpture from Japan Sri Lanka Friendship Cultural Fund. (Bunka Award)

stamp design for International Youth Year 1985

Farda soft pastel on paper, member of the dance troupe of NYSC/ calendar 1986

Bharatha Natyam soft pastel on paper, member of the dance troupe of NYSC/calendar 1986

- 1994 holds the second solo exhibition '**Hundred Impressions on Bronze**' (hundred life-size portrait sculptures) at the National Art Gallery, Colombo, sponsored by the Contemporary Art and Crafts Association of Sri Lanka. leaves for Moscow and enters State Academic Art Institute. (Surikov)
- 1995 obtains Master of Fine Arts in Sculpture Degree, Faculty of Sculpture, State Academic Art Institute, Moscow, Russia.
- 1996 begins research work at the Department of Oriental Art, State Institute of Art Research, Moscow, Russia. commissions: 03 portraits in bronze of former presidents of the International Council of Monuments and sites (ICOMOS) Italy, a 12 ft. high bronze monument of F.R.D. Bandaranayake at Vihara Maha Devi Park, Colombo and a Monument of Bellanwila Somarathana Thero, Bellanwila Temple.
- 1997 holds the third solo exhibition '**Art in Pottery**' (16 paintings and 108 pottery) at the Lionel Wendt Gallery, Colombo, sponsored by Lionel Wendt Memorial Fund in association with Studio Times. commissions: bronze portraits of Dr. H.W.Jayawardene, Dr. Chelvanayagam / Law Library, Colombo and Mr. Kurtonken, kreuzlingen, Switzerland.
- 1998 commissions: bronze portraits of Mr. N.U. Jayawardene and Ven. Sumedha of Switzerland.
- 1999 commission: bronze portrait of Mr. Upali Madanayake, Fab Hotel, Colombo. obtains Ph.D. for the thesis of '*Bodhisattwa Avalokiteswara from Veheragala, Sri Lanka*' at the State Institute of Art Research, Moscow, Russia.
- 2000 appointment as the Head, Department of Arts & Sculpture, Institute of Aesthetic Studies, University of Kelaniya. holds the fourth solo exhibition '**Form & Feeling**' (07 bronzes, 01 copper installation & 17 paintings) at Hotel Lanka Oberoi, Colombo, sponsored by Deutsche Bank, Sri Lanka.
- 2001 awards with the title 'Hon. Academician of the Russian Academy of Arts'. Appointment as the Director, Institute of Aesthetic Studies, University of Kelaniya.
- 2002 resigns from the Director post. works at the Ministry of Tertiary Education & Training. Commission: for a bronze bell to be sent to Thailand as a gift by the Government and the people of Sri Lanka in commemoration of the 250th Anniversary of Siam Nikaya in Sri Lanka. establishes an Art School in Colombo.
- 2003 participates with seven Sri Lankan artists in a group exhibition 'gangcey of Sri Lanka' which was held in India.
- 2004 commission: for 10 bronze portraits of family members of Dr. Roland Silva.

Chandrajeewa's Ph.D. supervisors front Prof. I. I. Septunova at the back Prof. Ganyeshkavaya

at the centre of Moscow after the final defend of Ph.D. degree on 17.06.1999 from left Lena, Olga, Chandrajeewa and Rupasiri

portrait of Director General of Cultural Triangle Dr. Roland Silva 1991
Photographer Nihal Fernando

Photographer: Priyantha Bamunusinghe 2005

